

DATED  
NEWS  
DELIVER BY  
SATURDAY  
FEBRUARY 22

# LAIKS

WEEKLY NEWS  
PERIODICAL  
POSTAGE PAID  
AT LARGO, FL  
AND ADDITIONAL  
MAILING OFFICE  
(USPS 301-500)  
ISSN 1089-8832

Published 48 times per year except the first week of May, the last week in June, the second week in September, the last week in December

Published weekly by: Latvian Newspaper "Laiks", Inc., 114 4th Ave NW, Largo, FL 33770

POSTMASTER: Send address change to: "Laiks", 114 4th Ave NW, Largo, FL 33770

Phone: 727-953-6313; Fax: 727 286 8543; E-mail: rasma@laiks.us

Lasiet tīmeklī!  
www.laiks.us

Volume LXV Nr. 8 (5658)

2014. gada 22. februāris – 28. februāris

sochi.ru  
2014

## Sudrabs un bronza Latvijas olimpiskajā pūrā

### Martins Dukurs – divkārtējais olimpiskais vicečempions

Skeletonā pamatoti gaidījām kādu medaļu, jo pasaules kausa izcīņas posmos brāļi Dukuri – Martins un Tomass bija sasnieguši lieliskus rezultātus. Viņu sīvākais sāncensis – krievu skeletonists Aleksandrs Tretjakovs tur bija mazāk pamanāms. Izrādījās, ka olimpiskās sacensībās viņš savu trasi pārzina vislabāk par konkurentiem un šo priekšrocību prot izmantot.

Interesanti, ka Tretjakovs visos savos četros braucienos līdz pat sekundes simtdaļai vienādi veica starta ieskrējieni. Atšķirībā no iepriekšējā un šajā sezonā rādītā citās trasēs Tretjakovs šoreiz savā mājas trasē sākumā iegūto pārsvaru nezaudēja distances laikā un spēja vēl palielināt pārsvaru pār Martinu Dukuru, kas visas sezonas laikā dominēja Pasaules kausa izcīņā.

Tomass Dukurs sacensības beidza ceturtajā vietā, izmantojot amerikāņu Džona Deilija rupjo kļūdu un pakāpjoties no piektās pozīcijas. Līdz medaļai Tomasu šķīra 0,32 sekundes.

Brāļu Šicu izcīnītā bronzas medaļa pielīdzināma sportiskam varoņdarbam. 2011. gadā Juris smagi cieta satiksmes nelaimes gadījumā, taču spēja atgriezties lielajā sportā.

Oskars Gudramovičs/Pēteris Kalniņš ierindojās 10. vietā (startēja 19 ekipāžas).

### Valsts prezidenta apsveikums

Valsts prezidents Andris Bērziņš apsveica brāļus Šicus ar bronzas medaļu. Apsveikumā teikts: „No sirds sveicu jūs un patiesi lepojos ar Andra un Juŗa Šicu izcilo sasniegumu – bronzas medaļu kamanīņu sporta divnieku sacensībās XXII Ziemas olimpiskajās spēlēs Sočos! Tā ir mērķtiecīgā un neatlaidīgā darbā kaldināta uzvara, kas spoži nes Latvijas vārdu pasaulē! Mūsu valsts sportistu olimpiskās uzvaras ik reizi apliecina, ka Latvijas sportistu sasniegumi ziemas sporta veidos ieņem stabilu augstu vietu pasaulē. Novēlu Andrim un Jurim Šiciem, treneriem un visiem, kuŗu pašreizējais darbs veicinājis olimpisko panākumu sasniegšanu, arī turpmāk tikpat stipru gribasspēku, ticību sev un saviem spēkiem, veiksmi un panākumus!”

\*\*\*

Dāmu konkurencē Eliza Tīruma izcīnīja 12., Ulla Zirne – 18. vietu.

### Stafetes bronzas brauciens

Kamanīņu stafete ir jauna olimpiskā disciplīna. Startē dāma, kungs un divnieku ekipāža. Svarīgi ir ne tikai ātri nobraukt, bet arī reaģēt un žigli doties trasē, kad iepriekšējais dalībnieks finišējis. Latvijas sportisti startēja ar sesto numuru, bet kopumā uz starta izgāja 12 vienības. Mūsu vienībā bija iekļauti Elīza Tīruma, Mārtiņš Rubenis, kā arī divnieku ekipāža Juris un Andris Šici. Latvieši trasē devās sestie, finišā sasniedzot tobrīd labāko laiku – 2 minūtes un 47,295 sekundes. Uzreiz pēc Latvijas starta pirmo vietu pārņēma Krievijas vienība, bet pēc tam startējušie amerikāņi piekāpās latviešiem par 0,260 sekundēm. Latvijas komandas rezultātu pēc tam nepārspēja arī Itālijas kamanīņu braucēji, zaudējot 0,125 sekundes. Vēlāk par jaunajiem līderiem kļuva Vācijas

izlases sportisti – Geizenbergere, Lochs un Vendls/Arlts –, sasniedzot jaunu trases rekordu un atbīdot Latviju uz trešo vietu.

Latvijas Soču olimpiskos medaļniekus – kamanīņu braucējus Elizu Tīrumu, Mārtiņu Rubeni,

Andri Šicu un Juri Šicu – 15. februārī lidostā Rīga sagaidīja ap 200 atbalstītāju kupls pulks. Sportistus sveica ar puķēm, karogiem, baloniem un fanu šallēm. Daudzi sveicēji bija sagādājuši dāvanas un suvenīrus.



Martins Dukurs

Martins Dukurs pēc diviem braucieniem bija otrajā, bet Tomass – sestajā pozīcijā, par pārliecinošu līderi izvirzījās Tretjakovs. Pārsvaru viņš ieguva, demonstrējot lielu ieskrējiena ātrumu.

Kāpēc tā? „Braucieni bija normāli, varbūt startā varēja uzskriet kādu simtdaļu ātrāk,” sarunā ar plašsaziņas līdzekļiem izteicās Martins Dukurs. „Ja Tretjakova pārsvars startā nebūtu tik liels, varbūt būtu mazliet vieglāk cīnīties.”

Nākamajos divos braucienos atlika pašam nobraukt maksimāli labi un... gaidīt uz kādu Tretjakova kļūdu. Trešajā braucienā Martins sasniedza labāko brauciena rezultātu un spēja trasē atspēlēt Tretjakova pārkāpumu startā, no iepriekš iekrātā deficīta atgūstot 0,02 sekundes. Līdz ar to pirms beidzamā brauciena Martins Tretjakovam zaudēja 0,54 sekundes. Savukārt Tomass Dukurs sasniedza piekto labāko rezultātu un pakāpās uz piekto vietu, no trešās pozīcijas atpaliekot 0,31 sekundes. Pēdējā braucienā Tretjakovs atkal bija labāks un summā apsteidza Martinu Dukuru par 0,81 sekundi.

Pēc sacensībām Martins Dukurs atzina, ka nav gaidījis tik lielu Tretjakova pārsvaru startā, kas Krievijas sportistam ļāva uzvarēt trīs no četriem braucieniem, un arī summā gūt itin pārliecinošu uzvaru.

### Latvijai kamanās divas bronzas medaļas!

Kamanīņu sporta sacensībās divnieku ekipāžām startēja divi Latvijas dueti – brāļi Andris un Juris Šici un Oskars Gudramovičs/Pēteris Kalniņš. Divnieku sacensībās atšķirībā no vieniniekiem tiek aizvadīti tikai divi braucieni. Andris un Juris Šici pēc pirmā brauciena ieņēma piekto vietu. Otra Latvijas ekipāža Oskars Gudramovičs/Pēteris Kalniņš, trasē divreiz rupji kļūdījās un ieņēma 12. vietu.

Otrā braucienā Šici ierindojās trešajā vietā. Negaidīti kļūdījās pirmā brauciena trešā labākā ekipāža – austriešu duets Peters Pencs/Georgs Fišlers, ļaujot latviešiem pakāpties uz trešo vietu un iegūt bronzas medaļas.



Klāt lidostā Rīga bija arī brāļu Andra un Juŗa Šicu slavenā vecmāmiņa Lilija Šica

## Ordinēta mācītāja Ieva Puriņa

Baznīcas dzīvē Latvijā ievērojams notikums – pēc divdesmit gadu pārtraukuma luterāņu mācītājas amatā ordinēta sieviete. Ceremonija notika Rīgas metodistu baznīcā. Ieva Puriņu ordinēja Latvijas ev. lut. Baznīcas ārpus Latvijas archibīskaps Elmārs Ernsts Rozītis. Viņa būs pirmā mācītāja, kas paliks kalpot Latvijā, jo pārējās mācītājas kalpošanu veic ārzemēs. Latvijas evaņģēliski luteriskā Baznīca ir pret mācītāju sieviešu ordinēšanu.

LELBĀL Rīgas evaņģēliskās draudzes vadītājs mācītājs Klāvs Bērziņš norāda, ka sievietes ārpus Latvijas ev. lut. Baznīcā ir aptuveni puse no visiem mācītājiem.

“Mācītājas Puriņas ordinācija ir nozīmīga arī tāpēc, ka viņa ir pirmā ordinētā luterāņu mācītāja Latvijā, kas arī paliks kalpot Rīgā un nedosies uz ārzemēm. Ar sa-



Ieva Puriņa

vām izteiktajām dvēseļu kopējas un vadītājas spējām, nešaubos, viņa nesīs Dieva vārda svētību ne tikai savai draudzei, bet arī plašākai sabiedrībai.”

Bīskape  
JĀNA JĒRUMA-GRĪNBERGA

Latvian newspaper

**LAIKS**Frequency: WKLY EXC 1ST WK - MAY; LAST WK - JUN;  
2nd WK - SEPT; LAST WK - DEC**Latviešu nedēļas laikraksts**Iznāk sestdienās, 48 reizes gadā  
Redakcija Rīgā, Ausekļa ielā 14-2, Rīga, LV-1010, Latvija.  
Tālr. +371 67326761, fax +371 67326784,  
e-pasts - [redakcija@laiks.us](mailto:redakcija@laiks.us)  
mājaslapa - [www.laiks.us](http://www.laiks.us)Abonēšanas maksa ASV dolāros: 1 gadam US \$ 139.00;  
6 mēn. US \$ 80.00; 3 mēn. US \$ 48.00.Neizlietotus manuskriptus un fotoattēlus redakcija neuzglabā.  
Redakcijai ir tiesības iesūtītos materiālus izmantot arī saīsinātus.  
Laikrakstā iespējams, ar autora vārdu vai iniciāliem parakstītajos  
rakstos izteiktās domas ar redakcijas viedokli par pašu jautājumu  
var arī nesaskanēt.

Par reklāmas vai sludinājuma saturu atbild reklamdevējs.

**Redaktore:** Ligita KovtunaTālr.: +371 67326761, +371 29439423, fakss: + 371 67326784,  
e-pasts: [ligita@laiks.us](mailto:ligita@laiks.us)  
Rīgā, Ausekļa ielā 14-2, LV-1010**Administrātore ASV:** Rasma AdamsTālr.: 727 953 6313, fakss: 727 286 8543 e-pasts: [rasma@laiks.us](mailto:rasma@laiks.us),  
114 4th Ave NW, Largo, FL33770**Kanadas ziņas:** Mārtiņš Štauers: tālr.: 514-639-8722,  
e-pasts: [stauvers@yahoo.ca](mailto:stauvers@yahoo.ca), 104-3000 Notre Dame Street,  
Lachine, QC, H8S 2H1**Reklāma laikrakstā Laiks un mājaslapā www.laiks.us**

ASV - Tālr. 727-953-6313, fax. 727-286-8543,

e-pasts - [LaiksDSR@aol.com](mailto:LaiksDSR@aol.com)

596 MIDDLESEX AVE, METUCHEN, NJ 08840

Rīgā - Ausekļa ielā 14-2, Rīga, LV-1010, Latvija.

Tālr. +371 67326761, fax +371 67326784,

e-pasts - [redakcija@laiks.us](mailto:redakcija@laiks.us)**LAIKS**596 Middlesex Ave  
Metuchen, NJ 08840  
[laiksdsr@aol.com](mailto:laiksdsr@aol.com)

Lūdzu, maksāt ASV dolāros uz "Laiks" Inc. vārda

Abonējiet laikrakstu LAIKS, neizejot no mājām – lietojiet  
[www.laiks.us!](http://www.laiks.us)"LAIKA" abonements maksā: 3 mēnešiem.....ASV \$ 48.00  
6 mēnešiem.....ASV \$ 80.00  
1 gadam.....ASV \$ 139.00Floridas iedzīvotāju ievēribai! Lūdzu pievienojiet 7% Floridas  
nodokli par laikraksta abonēšanu!

Gada abonenti saņems bez maksas:

- sešus JAUNO LAIKS pielikumus;

Laiks pa gaisa pastu Amerikā

Gadā ASV \$230.00.....6 mēneši \$125.00

Laiks pa gaisa pastu Latvijā

Gadā ASV \$235.00.....6 mēneši \$125.00

Laiks pa gaisa pastu Kanadā

Gadā ASV \$240.00.....6 mēneši \$130.00

Laiks pa gaisa pastu citur ārzemēs

Gadā ASV \$330.00.....6 mēneši \$175.00

JAUNO LAIKS abonements sešas avīzes

Gadā.....ASV \$25.00

Kanadā gadā.....ASV \$30.00

Ārpus ASV LAIKU var pasūtīt tikai pa gaisa pastu.

Ar šo nosūtu Jums

US \$ \_\_\_\_\_ par \_\_\_\_\_ mēn./ \_\_\_\_\_ gadu

Ja abonementu nevēlaties atjaunot, lūdzu, norādiet iemeslu

Uzvārds, vārds: \_\_\_\_\_

Adrese: \_\_\_\_\_

zip: \_\_\_\_\_

**LASĪTĀJU BALSIS****Jaunatnes Forums 2014**

*Simt jaunu domu dod viens mirklis.  
Visu dzīvi ietvert spēj viens mirklis,  
Tūkstoš mirkļu ikkatrā dienā –  
Vai tu redzi, cik tu bagāts esi!  
/Rainis/*

**Jaunatnes Forums 2014 norisināsies 2014. gadā no 4. jūlija līdz 5. jūlijam Rīgā.** Tajā aicināti piedalīties gan Latvijas, gan latviešu jaunieši no ārvalstīm.

**Foruma iniciatīva radās 2013. gada diasporas konferencē „Latvieši pasaulē – pieredzi Latvijai”.** Konferencē tika izveidota jauniešu darba grupa ar mērķi identificēt problēmjautājumus un rast risinājumus temā, kas saistās ar jauniešu, studentu un jauno profesionāļu savstarpējo komunikāciju un tiklošanos. Darba grupa nāca klajā ar iniciatīvu 2014. gadā vasarā organizēt forumu jauniešiem, kurā uzmanība būtu vērsta uz aktuālāko problēmjautājumu risināšanu, kas skar latviešu jauniešus gan Latvijā, gan ārvalstīs.

**Foruma uzdevums ir apvienot jauniešus, nevalstiskās organizācijas un valsts institūcijas, lai tie darbotos kopā vienotā, tālejošā mērķa vārdā.** Šī mērķa pamatā ir pārliecība, ka jebkurai problēmu risinājumam tā pašos pamatos jābūt tieši to cilvēku idejām un centieniem, kas ar šo problēmu vistiešākajā veidā saskaras. Forums pulcinās cilvēkus, lai dotu tiem iespēju apmainīties ar viedokļiem un pieredzi, izskatīt svarīgākos problēmjautājumus un kopīgiem spēkiem rast potenciālus risinājumus.

Foruma galvenais mērķis ir iedrošināt jaunatni nākt klajā ar priekšlikumiem, kas tiem palīdzētu kļūt konkurētspējīgākiem, efektīvāk pielietot savas spējas un vienlaikus būt daudz vairāk apmierinātiem. Runa ir par to, kā efektīvāk īstenot izvirzītos karjeras mērķus, lai tiktu dots iespējami lielāks ieguldījums sabiedrības labā un valsts attīstībā. Svarīgs aspekts šajā procesā ir savstarpēja komunikācija, kas, papildus inovatīvām idejām, ir visu nozīmīgo projektu un centienu pašos pamatos.

**Foruma centrālā tema būs jauniešu nodarbinātība.** Par pamatu ņemot Eiropas Savienības jaunatnes stratēģijas politiku no 2010. līdz 2018. gadam (*EU Youth Strategy 2010-2018*), foruma dalībnieki centīsies rast jaunus pozitīvus un inovatīvus veidus, kā uzlabot karjeras iespējas latviešu jauniešiem, kas strādā kā Latvijā, tā ārvalstīs. Uzsvārs tiks likts ne tikai uz individuālu problēmu risināšanu, bet arī uz savstarpējo sadarbību. Tāpēc forumā iesaistīsies arī Latvijas valsts un nevalstiskās organizācijas, kā arī diasporas organizācijas un kopā ar jauniešu pārstāvjiem darbosies, lai tiktu īstenoti kopīgi izvirzītie mērķi un uzdevumi.

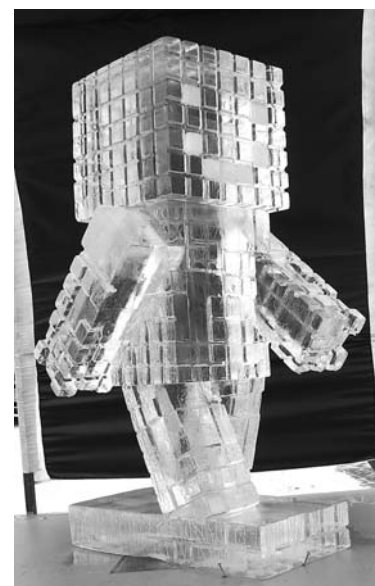
Forumam tiek aicināti pieiekties jaunieši un jaunatnes organizācijas ne tikai no Latvijas, bet arī no ārvalstīm. Tas konferencēs darbu padarīs produktīvāku. Īpaši aicinātas ir organizācijas, kuŗas ir gatavas dalīties savā pieredzē un aktīvi strādāt, lai palīdzētu sakārtot Jaunatnes politikas jomu Latvijā un veicinātu līdzdalību lēmumu pieņemšanā. Viena balss ir spēks, bet vairāk nekā viena ir rīcība!

**Ja Tev un Tavai pārstāvētajai organizācijai ir vēlmepiedalīties forumā un/vai līdzdarboties šī forumā organizēšanā, lūdzam mūs informēt, rakstot uz: [richards.kols@alsuk.co.uk](mailto:richards.kols@alsuk.co.uk) !!!**

RICHARDS KOLS,  
Biedrības Jaunatnes  
Kompetences Centrs  
valdes loceklis

**Ledus, silts laiks un ūdens lāmas**

Donats Mockus. Ganiņš. Lietuva – 1. vieta



Maija Puncule. Pikseļu cilvēks. Zūrijas balva

(Vairāk lasiet 6. lpp.)

**Riga Ven Travel Inc.**

**IEPRIECINI SAVU SIRSNĪŅU  
AR INTERESANTU CEĻOJUMU!  
Mēs varam palīdzēt!**



Zvaniet – INESE ZAKIS

Tālr.: 727-623-4666

6301 D Pelican Creek Crossing

St. Petersburg, Florida 33707

E-pasts: [rigaven@aol.com](mailto:rigaven@aol.com)

DACE  
APERĀNE

*Kremerata Baltica* un tā mākslinieciskā vadītāja, pasaulslavenā vijolnieka Gidona Krēmera koncerti ir vienmēr gaidīts notikums klasiskās mūzikas koncertdzīvē Ņujorkā. Viņu koncerts 30. janvārī 92 Street Y Terēzes L. Kaufmanas skaistajā koncertzālē nebija izņēmums; tas bija iekļauts 92Y kultūras iestādes *Distinguished Artists in Recital* koncertserijā. Koncerta vakarā



Kontrabasisti: Oskars Bokanovs un Kristaps Pētersons

valdija elektrizēta gaisotne, kad apmeklētāji, to skaitā arī latvieši, sāka ierasties un aizņēma gandrīz visas koncertzāles 900 sēdvietas.

*Kremerata Baltica* stīgas, 22 izcilu igauņu, latviešu un lietuviešu jauno atskaņotājmākslinieku sastāvā, mūzicēja ar apbrīnojamu saskaņu un virtuozitāti. Koncerta programmas pirmajā daļā skanēja poļu un krievu izcelsmes komponista Mečislava Vainberga (*Mieczysław Weinberg*) darbi – *Concertino* vijolei un stīgām, Op. 42 (1948) un Simfonija No. 10 stīgām, Op. 98 (1968). Spēlējams solo, Gidons Krēmers uzburā šī opusa nostalgisko noskaņu ar savu ēterisko vijoles toni, īpaši augšējā reģistrā. *Concertino* pirmā un trešā liriskā daļā, kā arī otrajā lēnajā daļā *Kremerata Baltica* instrumentālistu frazējumi smalkjutīgi sasaucās ar G. Krēmera izsmalcināti, virtuozu spēlētām pasāžām. M. Vainberga agrīnais poētiskais skaņdarbs ilgus gadus bija pazudis, bet, par laimi, 2007. gadā tika izcelts no aizmirstības.

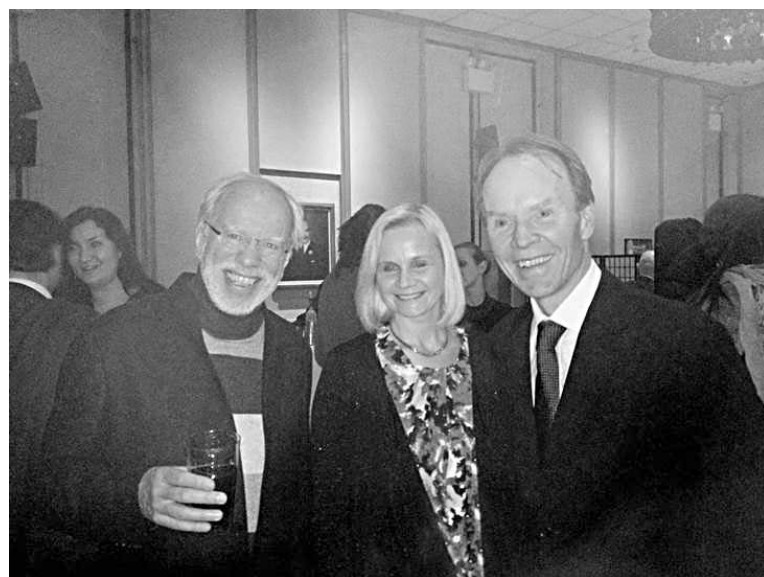
Gidons Krēmers uzņēmās koncertmeistara lomu M. Vainberga 10. simfonijā, kas komponēta divdesmit gadus pēc *Concertino*. Lai gan simfonijā bieži saklausāmi baroka mūzikas *Concerto grosso* stilistiskie elementi, tās mūzikālās izteiksmes valoda ir neparasti laikmetīga un emocionāli savilņojoša. Dažādas laikmetīgas stīgu tehnikas, kā piemēram, rokas piesitieni pa stīgu instrumenta ārpusi, palīdz veidot opusa sprints gaisotni. Katra stīgu grupa spēlēja ar briljantu, saliedētu kopskaņu. Īpaši spilgti momenti bija tuvu pie simfonijas beigām, kad četri stīgu grupas vadītāji spēlēja tematiski mutuļojošu pasāžu, kurai pēkšņi sekoja visa kamerorķestra krāšņais skanējums. Čella grupas vadītāja Giedre Dirvanauskaite žilbinoši nospēlēja savas solo partijas ar dzidru toni visos reģistros. Santa Vizine, alta grupas vadītāja, nospēlēja savas solo daļas ar reti samtainu un dziedošu toni. Kontrabasisti – vadītājs Kristaps Pētersons un Oskars Bokanovs degsmīgi un pilniskanīgi interpretēja simfonijas drāmatisks pasāžas.

*Kremerata Baltica* spēlēja ar vienreizēju intensitāti un profesionālītāti arī koncerta otrajā daļā, kurā aizkustinoši izskanēja igauņu komponista Arvo Pērta elēģija angļu komponista Bendžamina Britena piemiņai – *Cantus in memoriam Benjamin Britten*. Zvana partiju šajā opusā izcili nospēlēja *Kremerata Bal-*

*tica* ilggadīgais sitaminstrumentālists, aranžētājs un komponists Andrejs Puškarevs.

B. Britena opusā “Variācijas par Franka Bridža (*Frank Bridge*) temu stīgām”, op. 10, *Kremerata Baltica* jaunie instrumentālisti vienpadsmit atšķirīgās daļas

stīdiniēki enerģiski dzīvoja līdz skaņdarba traģikomiskajam sižetam. Koncerta beigās bija ilgi aplausi un ovācijas Gidonam Krēmeram un *Kremerata Baltica* mūziķiem. Pēc koncerta sekoja pieņemšana blakus telpās, ko atbalstīja Latvijas pastāvīgā pār-



No kreisās: vijolnieks Gidons Krēmers, Latvijas pārstāvniecības ANO vēstnieka kundze Dace Mažeika, Goda konsuls Ņujorkā Daris Dēliņš

atskaņoja ar šarmu. Koncerta beigās skanēja Dmitrija Šostakoviča satīriskā opera basam un orķestrim A. Puškareva aranžējumā stīgām. Šī bija Ņujorkas debija basam Aleksejam Mochalovam, kurš dobjī un asprātīgi nodziedāja Šostakoviča ironisko opusu, likdams lietā savu aktieņa meistarību. *Kremerata Baltica*

stāvniecībā ANO.

*Kremerata Baltica* jaunā dubulttvartā *Mieczysław Weinberg* (ECM 2368/69) ir brīnišķīgi ierakstīti komponista *Concertino*, Desmitā simfonija un kamermūzika ar Gidonu Krēmeru, altistu Daniilu Grišinu, čellisti Giedri Dirvanauskaiti un izcilo jauno pianistu Daniilu Trifonovu.

## LR Ārlietu ministrijas atzinība tautiešiem ārzemēs



24. janvārī LR Ārlietu ministrijā tika godināti cilvēki, kas aizvadītā gada gājumā snieguši savu ārtavu Latvijas valsts stiprināšanā un tās tēla veidošanā. Viņu vidū ir vairāki ārzemēs

mītošie tautieši. Atzinības rakstus saņēma Norvēģijas tautieši Johans Andersss un Kira Holmseni, apbalvots arī LR Goda konsuls Brazīlijā Jānis Grimbergs un Inese Auziņa Smita – rosīgā sabiedriskā darbiniece Lielbritānijā, kurai varam būt pateicīgi par trimdas latviešu garīgās kultūras vērtību lietpratīgu saglabāšanu un popularizēšanu.

2008. gada nogalē LR Ārlietu ministrijas Atzinības rakstu par ilggadīgu un sekmīgu darbu, glābājot un kopjot latviešu tautas kultūru, valodu un tradīcijas, un par ticību un nerimstošu atbalstu Latvijas valstiskuma idejai saņēma arī laikraksti *Laiks* un *Brīvā Latvija*.

RED.

## Latvijas vēstniecībā Vašingtonā parakstīts sadarbības līgumu starp Latvijas Mākslas akadēmiju un Floridas Starptautiskās universitātes Arhitektūras un mākslas kolledžu



Latvijas vēstniecībā Vašingtonā Latvijas Mākslas akadēmijas rektors Aleksejs Naumovs, Latvijas vēstniekam ASV Andrim Razānam klātesot, parakstīja Latvijas Mākslas akadēmijas un Floridas Starptautiskās universitātes (*Florida International University*)

savstarpējās sadarbības līgumu 2014. – 2021. gadam (*Inter-institutional Agreement 2014-2021*).

Parakstītais līgums paredz sadarbību bakalaura un maģistra studiju programmu ietvaros, tostarp studentu un mācībspēku apmaiņu starp augstskolām. Sa-

darbības uzsākšana starp universitātēm ir tapusi, pateicoties Latvijas vēstniecības ASV iniciatīvai un atbalstam. „Šī ir lieliska iespēja izglītības un studiju nostiprināšanai starp abām Latvijas un ASV augstskolām”, līguma parakstīšanas brīdī sacīja Latvijas vēstnieks.





EDUARDS  
SILKALNS

Savas triloģijas pirmās daļas trešās grāmatas **Neziņas gadi** (apgāds SIA *Vesta-LK* 2012. g.) beigās ārsts Viktors Straubs rezervēti palepojas: „Kaut arī ne visu, kas bija iecerēts, esmu sasniedzis, taču nav noliedzams, ka mana dzīve tomēr ir vainagojusies ar panākumiem.”

Uz Strauba pērn svinēto 95 gadu dzimumdienu Latviešu ārstu un zobārstu apvienība viņam uzdāvināja, t. i., par saviem līdzekļiem izdeva, triloģijas otro daļu **Latviešu ārsta dzīve Amerikā**, kur par šiem panākumiem pastāstīts.

Lai panākumi šķistu iespaidīgāki, tie jāuzliek uz grūtību un neskaidrību fona. Tiklīdz pēc pēckara Vācijā pavadītiem gadiem Straubs ar vācu tautības dzīvesbiedri Ēriku un mazo meitiņu Brigitu ierodas Amerikas Savienotajās Valstīs, viņš sāk likt lietā šo „caur grūtībām pie zvaigznēm” stāstījuma schēmu, kas atkārtojas neskaitāmos stāstos, bet arvien ir efektīva:

*Te nu mēs bijām. Atradāmies svešā zemē, kādā nolaistā viesnīcā. Solītā darbavietā mani gaidīja neskaidra nākotne. Kabatā man gan bija 260 dolaru. Citiem iecerotajiem parasti naudas nebija nemaz. Tomēr ar naudu, kas man bija, arī ilgi nevarēja iztikēt. Steidzami bija jāatrod pareizais risinājums. Luterāņu federācija par mums kādu laiku gan rūpētos, bet nevēlējās kļūt parādnieks. Jūtāmie noguruši un izsalkuši. (10. lpp.)*

Kaut gan medicīnas studijas Straubs bija pabeidzis jau 1944. gada pavasarī Latvijā, līdz ASV ārsta licences iegūšanai viņam noteikts laiks kā internam jāstrādā slimnīcā. 1954. gadā viņš kopā ar kolleģu strādā privātpraksē, vēlāk atveļ pats savu privātpraksi, kļūst par mācībspēku un tā kāpj arvien augstākā sasniegumu kalnā. Viņš rada visādiem apstākļiem viegli pielāgoties spējīga cilvēka iespaidu un nevarās innovāciju: jau 1973. gadā viņš sāk pacientu slimības vēstures rakstīt ar skaitļotāja palīdzību.

Strauba stāstījums ir vienkāršs, tas atstāj patiesīguma iespaidu. Notikumi viņa privātajā dzīvē ērti mijas ar profesionālo dzīvi, saskarsme ar latviešiem un vēlākos gados ar Latviju mijas ar ikdienu amerikāniskajā vidē.

Dakterim ir laba humora izjūta. Tāpat kā agrākos rakstos, viņš jaunajā grāmatā iebārsta anekdotiskus atgadījumus, kas lasītāju vedina domās nonākt pie kāda vispārinājuma. Lūk, paraudzīnš no Strauba kalpošanas laika slimnīcā. –

*Kādu laiku neatliekamās palīdzības nodaļā strādāja kāds igauņu ārsts, kas bija jau krietni gados un angļu valodu pārvaldīja visai vāji. Viņš arī neplānoja iegūt prakses tiesības. Pacientus neatliekamās palīdzības nodaļā bieži atgādāja policija. Tas visbiežāk notika ar traumas guvušiem. Pirms policisti atstāja slimnīcu, viņi no ārsta pieprasīja*

*atvestā slimnieka diagnozi. Kad viņi igauņu ārstam jautājuši, kas pacientam kaiš, viņš bieži atbildējis: „The patient is sick, very sick.” („Pacients ir slimš, ļoti slimš.”) Pārējam personālam un arī policistiem nāca smieklī, bet diagnozi vajadzēja pateikt kādam citam ārstam. (21.-22.)*

Dažs lasītājs, kas pats reiz no dzimtenes ieradies uz dzīvi svešā zemē, šai grāmatas vietā atcerēsies savas sākotnējās grūtības ar apgūstamo jauno valodu, kamēr cits pasmaidīs par mūsu ziemeļu kaimiņu tautai reizēm piedēvēto smagnējību un ilgo „pielēkšanas” laiku.

Citreiz to, ko lasītājam no anekdota būs secināt, pats Straubs pasaka pirms vai pēc tā:

*Slimnīcā man uzticētos pieņēmumus veicu bez īpašas piepūles. Ar laiku pazinu lielu daļu internu un rezidentu. Daži, kas bija uzauguši ASV, bija iedomīgi, cits pat izturējās diezgan nicīgi. Tos pilnīgi ignorēju un pat esmu aizmīrsis viņu vārdus. Atceros, ka viens no viņiem kādreiz pie pusdienu galda jautāja kādam iecerotajam ārstam, kad viņš iemācīšoties pareizi ēst ar labo roku. Pats viņš gaļas gabalu vispirms sagrieza mazos gabaliņos, tad pārlika dakšiņu labā rokā un sāka ēst. Mēs turpretim, kā to bijām no bērnu dienām mācījušies, dakšiņu turējām kreisā, bet nazi labā rokā. (17. – 18.)*

Viskoncentrētāk anekdotiskie atgadījumi ārsta praksē lasāmi

nodaļā „Mani pacienti” (192. – 201.). Kāds pacients pie Strauba ieradies nomāktā garastāvoklī un, izvaicāts par nomāktības iemeslu, paskaidrojis, ka esot norūpējies par savas dvēseles pestīšanu. Dakteris ieteicis meklēt padomu pie mācītāja, ko viņš arī darījis, un depresija ar laiku izzudusi. Citreiz uzradies kāds latvietis, kas teicies esam nonācis naudas grūtībās, tāpēc zvanijis prezidentam Eisenhoweram, kas devis padomu vērsties pie Dr. Strauba. Veiklītis no svešnieka vaļā, Straubs par neparasto apciemojumu vēlāk pastāstījis Dr. Staubam, kādam kolleģam. Straubs Straubam pēkšņi jautājis: „Kā Eisenhowera zināja jūsu vārdu?” Straubs lasītājam atzīstas, ka viņam nākuši smieklī, jo kolleģa nav aptvēris, ka viņam bijusi darīšana ar garīgi slimu cilvēku.

Ārsti laikam pirmos iespaidus par sastaptiem cilvēkiem, pat ja tie nav viņu pacienti, veido no medicīniskiem novērojumiem, kas viņiem pielec ātrāk par citiem. Tā kā man, šo rindu rakstītājam, kāds ārsts reiz svētā nopietnībā ieteica solo dziesmu koncertos nesēdēt pirmajā rindā, jo dziedoņiem kādreiz izšļācoties siekalas, ar kuņģam tikt apšļakstītam varētu nebūt veselīgi, amizēja, ka, Straubu ģimenei 1956. gadā iegādājoties īpašumu, italiešu izcelsmes aģenta Kavāno galvenā iezīme bijusi tā, ka aģentam vēža dēļ bijusi izoperēta balsene un kaklā bijusi redzama tracheoto-

mijas atvere. Lai cik arī tiktu sludināts, ka vīrs nav jaskata no cepures, cepuru taisītājs vīru skatis tieši tā un ne citādi.

Grāmatā iekaisītas dažādas zinātvērtas patiesības iz medicīnas vēstures. Straubs, piemēram, raksta: „Kad biju students, medikamentu pret hipertensiju nebija. Toreiz paaugstināto asinsspiedienu mēģināja kontrolēt, uzturot normālu ķermeņa masu un izvairoties no pārmērīga daudzuma vārāmās sāls.” (63.) Redzam, ka vēl 1957. gadā ārsti Amerikā tirgojušies arī ar medikamentiem, piedāvādami tos pacientiem par zemākām cenām nekā aptiekās.

62. lappuse liecina, ka Dr. Strauba sākotnējais uzvārds būšis Štraubs, ar mikstināto lielo S. Mīkstinājums droši vien būs atmests Amerikas dzīves sākuma gados. Bērni Brigita un Ralfs latviskā garā nav tikuši audzināti: tēvs trīs gadus vecajai Brigītai lasījis priekšā no grāmatām angļu valodā (42.), mācījis viņai lasīt un rakstīt arī vācu valodā (44.), bet sestdienās bērni apmeklējuši vācu papildskolu, *Deutsche Sprachschule* (76.). Ar latvisko pasauli Dr. Viktoru Straubu viņa Amerikas dzīves laikā saistījusi viņa ilggadējā pieredze Latviešu ārstu un zobārstu apvienībai, kam viņš kādu laiku kalpojis kā Ohajas kopas valdes loceklis. Divi no daudzajiem krāsu fotoattēliem grāmatas beigās rāda viņu viesojamies Rīgā un Rūjienā 1990. gada vasarā.

## Stipendijas latviešu studentiem

ANDRA ZOMMERE, ALAs Izglītības nozares vadītāja

Amerikas latviešu apvienības (ALA) Izglītības nozare vēlas atbalstīt latviešu studentus, kas studē ASV universitātēs. ALAs gādībā ir vairāki stipendiju fondi, kas domāti atbalstam latviešu studentiem dažādos studiju laukos. Aicinām studentus, kas aktīvi piedalās latviešu sabiedrībā, pieteikties stipendijām 2014./2015. studiju gadam.

Pagājušā pavasarī ALA piešķīra nepilnus \$17 000 desmit latviešu studentiem. ALA atbalstīja arī divus studentus, piešķirot stipendijas darbam Latvijas okupācijas mūzejā. Katram studentam piešķīra \$2500, lai palīdzētu ar ceļa un uztura izdevumiem. Fondi, no kuriem izmaksātas stipendijas, radušies no latviešu labestības un gribas atbalstīt jaunus cilvēkus. Daudz daudzie fondi veidoti, lai tos izmantotu, atrodot atbilstošus kandidātus stipendijām.

ALAs Stipendiju fonds gaida pieteikumus no latviešu studentiem ASV. Vairāki stipendiju fondi atbalsta jebkuŗu studiju virzienu. Citi domāti specifis-

kām nozarēm. Studentiem, kas mācās pedagogijas, teoloģijas, bioloģijas vai lingvistikas fakultātēs, ir nozīmētas naudas summas. Ir stipendiju fonds, paredzēts veterinārās medicīnas studijām. Un vēl – stipendiju fonds, paredzēts studentiem, kas mācās jūras zveju, latviešu vēsturi vai latviešu kultūru. Ir viens stipendiju fonds, nozīmēts kādam studentam/ei Latvijā, kas mācās lauksaimniecību, medicīnu, tehnoloģiju vai teoloģiju.

ALA atbalstīs arī divus studentus stipendiju darbos. Latvijas okupācijas mūzejs (LOM) 2014. gada vasarā uzņems vienu studentu. Mūzejs un pētniecības centrs „Latvieši pasaulē” uzņems otru studentu. LOM darbs būs saistīts ar ekspozīciju Raiņa bulvārī un Latviešu strēlnieku laukumā. LOM 2014. gada vasarā piedāvās arī izstādi „Stūra mājā”. „Latvieši pasaulē” mūzejam galvenais projekts bus „Latviešu koferis”, kas notiks „Stūra mājā”, un tas ir ietverts *Rīga 2014*, Eiropas kultūras

galvasspilsētas programmā. Prakses darbā abos mūzejos stipendiāti strādās par gīdiem un iepazīsies ar mūzeja krājumiem. Atkarībā no vajadzībām, stipendiāti palīdzēs pie dažādiem projektiem divu mēnešu garumā. Stipendiju darbam aicinām pieteikties studentus, kuriem interesē vēsture, mūzeji un antropoloģija.

Jāpiemin, ka pagājušajā gadā ALA atbalstīja Gārežera un Kursas vasaras vidusskolu skolēnus ar stipendijām \$16 000 vērtībā. Šovasar ALA atkal paredz piešķirt stipendijas GVV un Kursas skolēniem. Katru gadu ALA atbalsta arī skolēnus, kas piesakās „Sveika, Latvija!” ceļojumiem jūnijā un augustā.

Studentu stipendijām ir savi noteikumi. Studenti ir kvalificēti saņemt ALAs stipendiju, ja tie beiguši viena pilna akadēmiskā gada studijas universitātes vai kolledžas limeni un turpinās savas mācības kādā ASV universitātē vai kolledžā bakalaura vai maģistra grada iegūšanai. Studenti drīkst sa-

ņemt stipendiju ne vairāk kā trīs gadus. Studentiem no Latvijas pēc studiju pabeigšanas jāparaksta solījums atgriezties Latvijā, citādi piešķirtā stipendija jāatmaksā ALAi sešu mēnešu laikā. Visiem stipendiju saņēmējiem jābūt ALA biedriem.

Stipendiju pieprasījuma veidlapas atrodamas ALAs mājas lapā: [www.alausa.org](http://www.alausa.org). Izglītības nozares sadaļā. Kandidātiem līdz 1. jūnijam ALAs Izglītības nozarei jāiesūta: stipendijas pieteikuma lapa, divas atsaukšanas vēstules no skolotāja vai darba devēja, kas liecina par studenta centību, un atzīmes (*transcript*) no augstskolas. Atgādinām, ka ikkatra kandidāta atbildība ir parūpēties, lai atsauksmju vēstuļu rakstītāji vajadzīgo ziņu nogādā līdz beigu termiņa datumam. Pieņemsim tikai pilnībā iesniegtus pieteikumus!

Amerikas latviešu apvienības (ALAs) Stipendiju fonda noteikumi paredz stipendiju lūgumus izskatīt un uz tiem

atbildēt reizi gadā, jūnijā. Piešķirtās stipendijas izmaksā rudenī, kad saņemta stipendiāta skolas adrese un apliecinājums par studiju uzsākšanu.

Papildus stipendijām ALA piedāvā atbalstu diviem prakses darbiem: Latvijas Okupācijas mūzejā (LOM) un mūzejā „Latvieši pasaulē” (LaPa). LOM un LaPa katrs meklē vienu praktikantu, kas 8 nedēļas jūlijā un augustā pavadītu Rīgā. ALA no saviem līdzekļiem praktikantam izmaksā \$2500 pabalstu tam laika periodam, kamēr students uzturas Latvijā. Ieinteresētiem studentiem jāizpilda pieteikšanās lapas, kas atrodamas: [www.alausa.org](http://www.alausa.org). Izglītības nozares lapā līdz 30. martam. Pieteikšanās lapas un informācija atrodama arī ALAs mājaslapā. Terminiņš ir jāievēro, lai praktikants būtu gatavs stāties darbā jau jūlijā.

Ja ir kādi jautājumi, lūdzu, sūtiet tos e-pastā Andrai Zommeri, ALAs Stipendiju komisijas vadītājai: [azommers@sbc-global.net](mailto:azommers@sbc-global.net).

EDGARS  
ZARIŅŠ

(Turpināts no Nr. 7)

## Manas skautu gaitas DP nometnēs

Skatot sāku tūlīt, kad Vēdeles nometnē 1946. gadā nodibinājās Kokneses (46.) skautu vienība. Skautu pulciņā bija divi astoņu skautu kopi – Lapsas un Stārķi. Stārķu kopa vārds nebija viens no parastiem, bet mums patika sarkanā un baltā kopa zīmes krāsa, un tāpēc mēs izvēlējāmies Stārķus. Es biju Stārķu kopa apakškopnieks. Izrādījās, ka Stārķu kops bija izdarīgs miklu un uzdevumu risināšanā, turpretim Lapsas bija veiclākas fiziskās rotaļās un izdarībās. Viena lieta gan mūsu kopam nepadevās – ugunsкура uzvedumu izdomāšana un uzvešana.



Skautu pulciņš klausās vadītājā. Otrais no labās puses esmu es. Stārķu kops tur Stārķu kopa karogu. Brālis Silvestris bija Lapsu kopā, viņš sēž pašā vidā ar muguru pie torņa

Skautu formas tika izgatavotas no armijas drēbēm, ko sagādāja UNRRA. Es nezinu, kāpēc, bet mūsu vienības gaŗās bikses un siltās žaketes tika nokrāsotas tumši zilās. Vēlāk nometnēs bieži vien mūsu pulciņš tika noturēts par jūras skautu pulciņu.

## Mana pirmā skautu novada nometne

1946. gada augustā jaunais Kokneses skautu pulciņš tika uzaicināts piedalīties novada nometnē pie Salemas ciemata ezera krastā, tikai 8 km no Padomju Savienības okupācijas robežas. Vispirms vecāki negribēja mūs laist tik tuvu komunistu varai, bet vadītāji paskaidroja, ka Libekā DP nometnēs latvieši dzīvo vēl tuvāk robežai, un tā mēs tikām uz Salemas nometni.

Mēs bijām pavisam zaļi skautu jaunuļi, neviens no mums vēl nebija devis skautu solījumu. Sakarā ar to mūsu skautu pulciņu sadalīja pa citiem vairāk pieredzējušiem kopiem, kas jau bija skautojuši kopš 1945. gada vasaras. Es tiku piedalīts Bebru kopam no Icehojas DP nometnes. Viss kops dzīvoja vienā lielā armijas teltī. Neatceros, kāpēc mūs toreiz nesakoda odi, jo šeit,

Amerikā, nevaru iedomāties nometnot bez odu marles un odu atbaidīšanas smērēm.

Pasaules skautu organizācija oficiāli atzina Latviešu Skautu Kustību kā turpinājumu Latvijas Skautu Organizācijai. 1947. gadā divi kopi no katras zonas piedalījās internacionālā skautu džamborejā Francijā.

Vēlāk, kad IRO pārņēma nometņu administrāciju, nodibinājās Internacionālais birojs un mums izsniedza jaunas apliecības.

## Novada nometne pie Salemas

Šai nedēļā es iemācījos daudzas jaunas skautu mākas. Dabūju stāvēt sardzē sardzes tornī. L abi gan, ka nomodā bija kāds vadītājs, kad nakts trokšņi mani nobiedēja, zināju, kur skriet. Iemācījos arī pāris dzīves patiesību: nestāstīt pekstiņus un apdomāties, pirms

toja kā piemēru savā grāmatā „40 gadi latviešu skautismam”.

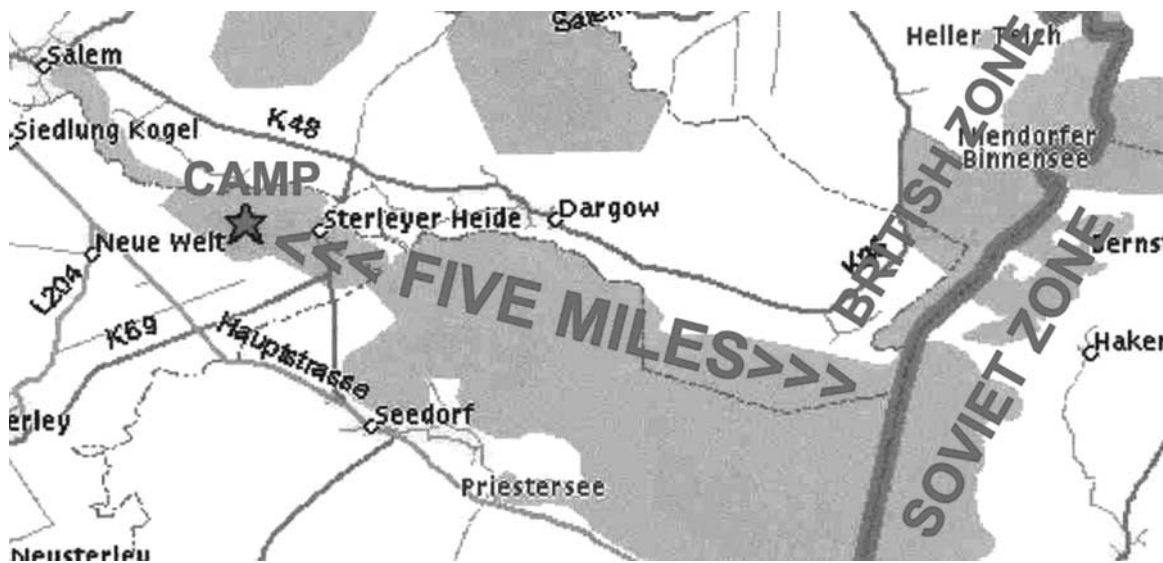
Nometni mēs izveidojām krūmos starp Vēdeles nometni un Elbas upi, pietiekami tuvu nometnei, lai lietūs laikā varētu iet uz savām barakām. No šīs nomet-

Elbā. Tur ūdens bija daudz siltāks nekā pašā upē. Tajā pašā apkārtnē arī zvejošana bija tā labākā. Varu tikai iedomāties, ka dzesināšanas ūdenī bija kaut kas zivīm ēdams, varbūt citas maziņas zivtiņas.

Izrādījās, ka nometnes vietā

bija savienotas ar alām.

Interesanti, ka 2003. gadā mans gids kā jaunumu stāstīja par šim apakšzemes alām, kas esot atrastas, būvējot fabrikas. Pilsētas vēsturniece zināja stāstīt, ka kaŗa laikā tur ir bijis meŗs un patvertnes



Nometne bija tikai 8 km no Padomju Savienības zonas robežas. Angļu pusē robeža nebija apsargāta. Vecāki ļoti baŗijās, ka čekisti atnāks un mūs paņems. Tad, kad mēs ieradāmies nometnē un uzzinājām, ka tas ezers, kur mēs peldamies, aiziet tieŗi līdz komunistu robeŗai, mēs arī skatījāmies ar bailēm uz katru laivu.



Visi brāļi Zariņi skautoja. Skauts Edgars, skauts Silvestris, mazskauts Juris



Es, kopnieks Guntis Priedītis un brālis Silvestris pie manas telts

nes man atmiņā ir iespiedušas divas lietas.

Peldēties un maksķerēt mēs gājām uz netālo Elbas upi. Atrodām, ka vislabākā peldēšanās bija blakus spēkstacijai grāvja galā, pa kuŗu spēkstācijas dzesināšanas ūdens ietecēja atpakaļ

bija daudz lielu celmu, kas norādīja, ka tur pirms 1945/46. gada ziemas bijis meŗs, ko nometnes iedzīvotāji bija izlietojuŗi malkai. Bijuŗajā meŗā mēs atradām vairākas apakŗzemes bumbu patvertnes, kuŗas dūŗīgi izpētījām. Atradām, ka patvertnes

bijuŗas paredzētas pilsētas iedzīvotājiem, bet tās nekad nav lietotas.

Vēdeles DP nometnes vietā šodien ir industriālais parks. Mūsu skautu nometne bija starp DP nometni un Elbas upi.

(Turpinājums sekos)

MĀRIS  
BRANCIS

Tajā pašā dienā, kad Sočos atklāja Ziemas olimpiskās spēles, tikai stundas trīs agrāk, Jelgavā vēra vaļā vārtus Uzvaras parkam, kur trīs dienas – no 7. līdz 9. februārim – notika XVI Starptautiskais ledus skulptūru festivāls.

Festivāla rīkotāji šim notikumam gatavojās jau laikus: kopš pagājušā gada marta tika vairākkārt destilēts un saldēts ūdens, lai no 70 tonnām dzidra ledus 30 mākslinieki no 7 valstīm –



Irina Kudrjavceva. Laime. Krievija – 3. vieta

Igaunijas, Lietuvas, Krievijas, Francijas, Lielbritānijas, Izraēlas un Latvijas – varētu nedēļas laikā izgatavot 50 ledus skulptūras.

Pagājušā gada nogalē izsludināja arī kollāžu konkursu Latvijas un pat Šauļu pamatskolās. Atsaucība bija ļoti liela, arī izdoma jo plaša – no Latvijas piedalījās 80 klases, bet no Šauļiem 30. Tādējādi iesūtīto darbu vērtētājiem nācās krietni pasvīst, lai noteiktu labāko un piešķirtu bezmaksas autobusu uz festivālu Jelgavā. Uzvarēja Cēsu 1. pamatskolas 1.a klase.

Ja runājam par festivālu, tad ar laika apstākļiem bija kā bija. Vispirms jau ļoti siltā ziema lika bažīties par ledus svētku norisi. Tuvojoties mākslinieku iebraukšanai, laiks bija labvēlīgs – temperatūra noslidēja zem nulles, pilsētā arī sniegs uzsniga, bet visai plānā kārtā, tēlnieki centīgi kala un apstrādāja ledus blukus. Taču līdzko laikrādis virzījās tuvāk piektdienai, tā kļuva arvien siltāks un siltāks. Piektdienas priekšpusdienā, kad darbus vērtēja žūrija, dažai labai skulptūrai jau sāka tecēt pa ūdens lāsei. Skulptūras steidzīgi ievīstīja īpašos materiālos, lai saglabātu līdz atklāšanas brīdim. Viena skulptūra, kas acimredzami bija darināta visai ažiūra, sabruka pirms laika, nesagaidījusi pat vērtēšanas brīdi.

XVI Starptautiskais ledus skulptūru festivāls tomēr notika. Kā allaž katrs dalībnieks darināja individuālo skulptūru, pēc tam pa diviem autoriem veidoja tā

saucamo komandas darbu.

Šgada tema – brīnumzeme. Tā paver jo plašas iespējas māksliniekam ļauties fantāzijām un interpretēt to pēc sava prāta. Tad nu skatītāju priekšā nostājās gan jaunas meitenes, kas sapņo par lielo dzīves ceļu un neparastiem brīnumiem, gan velns jauna cilvēka izskatā ar ragiem un čūsku ap kaklu, gan kibercilvēks un citi tēli.

Pagājušā gada laureāts individuālo skulptūru grupā lietuvietis Donats Mockus neko īpaši „neštukoja”, bet atgriezās bērības zemē un rādīja ganiņu, kas stabulē aitu baram. Tas lika atcerēties Annas Brigaderes Sprīdīti, kuŗš laimes zemi atrada mājās. Arī šogad Donats visus pārspēja un ar savu risinājuma vienkāršību un sirsnīgumu ieguva augstāko vērtējumu kā žūrijas, tā mākslinieku acīs (darbus vērtēja gan paši mākslinieki, gan žūrija piecu cilvēku sastāvā). Savukārt igaunis Lauri Timms temu risināja abstrakti, pārliecinot, ka arī tā var tēmu interpretēt, ļaujot vaļu katra skatītāja paša fantāzijai un dzīves pieredzei. Trešo vietu ieguva krieviete Irina Kudrjavceva ar darbu „Laime”, kas risināts visai drosmīgi un meistarīgi.

Īpaši interesantas bija komandu skulptūras, kuŗas šogad bieži vien bija izvērstas telpiski, radot ar tēliem plašas ainas. Te galveno balvu guva komanda no Krievijas, vairākkārtēji Jelgavas ledus un smilšu skulptūru festivālu laureāti Andrejs Molokovs un

Sergejs Ceļebrovskis, kuŗi uzbūra krievu pasakas ainu. Arī otro vietu izcīnīja krievu komanda, bet III godalgu saņēma duets – latviete Inese Valtere-Ūlande un jau pieminētais Donats Mockus.

Lai kā festivāla rīkotāji pūlējās nosargāt trauslās ledus skulptūras no siltuma iedarbības – gan vīstīja dažādos materiālos, gan slēpa no lietus teltīs, tomēr ledum nelabvēlīgais klimats darīja savu. Tās kusa, zaudēdamas savu oriģinālo izskatu, vārgākas detaļas priekšlaikus nokrita, atstādamas pēc sevis lielas ūdens lāmas. To-

mēr festivāls pulcināja plašus ļaužu pūļus no tuvākas un tālākas apkārtnes, pat no Lietuvas – leišu valoda bija dzirdama jo bieži. Festivāla apmeklētājus bez konkursa darbiem priecēja arī vairākas foto skulptūras un Koskenkorva ledus bārs, dažāda koncerti, priekšnesumi bērniem, ledus skulptūru veidošanas paraugdemonstrējumi un ugunošana. Lai nu kā bija ar skulptūrām, tomēr festivāls cilvēkiem ir vajadzīgs, tas nes sev līdzī daudz prieka un neierastu sajūtu. Tāpēc noteikti būs arī XVII ledus skulptūru festivāls.



Zile Ozoliņa-Šneidere. Bērības sapnis

## Amerikas mūžameža aizvējā

### Piesaule 60 gados

IVARS GALIŅŠ

Pirms 60 gadiem uz Bostonas Trimdas draudzes mācītāja Alberta Galiņa un priekšnieka Aleksandra Ļūļas vārda tika iegādāts lauku īpašums (360-380 akri) kaimiņu pavalstī Ņuhempšīrā. Cena bija 7 tūkstoši dolāru. Īpašums bija domāts draudzes bērnu vasaras nometnei. Īpaša vajadzība pēc šādas nometnes bija ģimenēm, kas dzīvoja pilsētā, kur vasarā bērni praktiski palika „uz ielas”. Bez bērnu un turīgākās ģimenes, kas bija iepirkušas mājas ārpus pilsētas, tādu vajadzību neizjuta. Lai nerastos šķelšanās draudzē, tika radīta Labvēļu sabiedrība. Katrs biedrs iemaksāja 100 dolārus, lai būtu 3000 dolāru iemaksa. Īpašums tika pārrakstīts uz Labvēļu sabiedrības vārda ar savstarpējo līgumu, kas Piesauli nodeva draudzei. Labvēļi ieguva lietošanā zemes gabalu, kur varēja celt sev vasaras māju. Pārējos 4 tūkstošus draudze aizņēmas no bankas un turpināja maksājumus, kamēr īpašums bija nomaksāts. Tekstilrūpnieks Roberts Hiršs (bij. Rīgas Audums), bija ar mieru par īpašumu samaksāt, iegūstot vairākus zemes gabalus. Draudzes tēvi to noraidīja.

Pagaŗais ievads norāda uz apstākļiem, kā radās Piesaule.

Par Piesaulē „ziedu laikiem” jau daudz rakstīts. Vēsturisks notikums ir jauniešu celtā baznīca Piesaulē. Tāpat tur rīkotā 2x2 nometne. Baltiešu studentu saiets. Brīvdabas teātra izrādes. Īpašā Jāņu svinēšana, kad ligotāji iet no mājas uz māju. Gribētos pieminēt Jāņus, kas dzīvojuši vai viesojušies Piesaulē. Pirmkārt aktieris, režisors, dramatiķis Jānis Lejiņš, komponists un ērgelnieks Jānis Spalviņš, dubultkvarteta Tēvija vadītājs mūziķis Jānis Ansbergs. Rakstnieks Jānis Klīdzējs. Latvijas valsts komandas vārtsargs Jānis Bebris. Pasaules rekordists un olimpietis šķēpa metējs Jānis Lūsis. Aktieris Jānis Skanis. Jānis Pūce, Jānis (Valfrīds) Streips, Jānis Neimanis. Piesaulnieki, kas jau aizsaulē: divi Ansbergi, divi Galiņi, Bibelnieks, Daugulis, Eglītis, Indārs, Kalniņš, Krastiņš, Kaža, Kusiņš, Vairogs un vēl daudzi citi. Būtu jāpiemin arī nesen mūžībā aizgājušais zinātnieks un aktīvs sabiedrības darbinieks Dr. Jānis Gabliks.

Piesaule tika iegādāta pirms Ņujorkas Katskiļu nometnes. Sākotnējie Piesaulē bērnu nometņu gadi bija ļoti sekmīgi, tomēr par vasaras nometņu centru kļuva Katskiļu nometne. Ne-

tikai novietojuma, bet arī profesionālās vadības dēļ. Piesaulē plašāku izvērtēšanu kavēja arī Bostonas daudzās draudzes, kas īsti nekultivēja kristīgo sadraudzību. Tā Bostonā ir cilvēki, kas teicas savu skaistāko jaunības laiku pavadījuši Piesaulē, un ir tādi, kas Piesauli, iespējams, nav pat redzējuši. Pēdējos gados rīkotās ģimeņu dienas liecināja, ka Piesaule savu pievilcības spēku nav zaudējusi. Nākotnes plāniem kavēklis bija Piesaulē ezers, kas gadu tecējumā bija kļuvis par seklu peldēšanai, bija savairojušās arī dēles. Vasarnieki nelabprāt vēlējas pie tā kavēties. Tā sākās ezera padziļināšanas projekts. Mēdz teikt, ka viens cilvēks neko daudz nevar iespēt. Šinī gadījumā jāsaka – spēj ļoti daudz. Ar Labvēļu sabiedrības pilnvaru Aivars Galiņš gandrīz vienpersoniski veica ezera padziļināšanas projektu. Lai dabūtu vajadzīgās atļaujas, bija jāizgatavo jauni plāni. Grūtākais bija dabūt Vides aizsardzības (EPA) piekrišanu. Te izšķirīga loma bija vietējam inženierim. Bija nepieciešami izsūtīt ierakstītus paziņojumus visiem tiem īpašniekiem, caur kuŗu īpašumiem tecēja Bebrupe. Projektam tika salīgti vietējie kontraktori ar

vadošiem posteņiem pilsētiņu pārvaldē. Tā kā racēju firma nodarbojās arī ar koku zāģēšanu, tad, lai segtu rakšanas izdevumus, tika salīgti pārdot kokus. Projekta sākotnējais budžets bija 65 tūkstoši dolāru. Darbs pagājušajā gadā tika sekmīgi pabeigts. Izrādījās, ka no ezera smelamais materiāls ir pietiekami labs, lai ar to nolīdzinātu platību pie sporta laukuma. Tas bija neparedzēts ieguvums. Lai šo projektu īstenotu, Aivaram neskaitāmas reizes bija jābrauc no Bostonas uz Piesauli un štata galvaspilsētu Konkordu; līdzīgi viņa tēva brālim, kuŗš Piesauli atrada, neprasot atļaužu un necerot arī uz pieklājīgu paldies. Aivars savukārt uzsvē, ka darbs nebūtu bijis iespējams bez Mike Money Penny un Dzintara Lauŗa līdzdalības.

Runājot par paldies, tas būtu izšķērdīgi jādala visiem tiem, kas 60 gadu tecējumā ir palīdzējuši Piesaulē pastāvēt. Tas pienāktos daudzajiem priekšniekiem un valdes locekļiem, Piesaulē nav parādu un ir respektējams konts bankā. Celtnes labā kārtībā, tās gaida uz lielāku izmantošanu. Bet īpašs paldies tādiem klusā darba darītājiem, par kuŗiem laikrakstos netika

rakstīts. Kā piemēram, Aina Kusiņa, Alberts Eglītis, Jūlijs Lauris, Jānis Krastiņš, Viktors Sils, Vilnis Bērziņš. Tie tikai mani personiskie piemēri, šo sarakstu vajadzētu vēl ilgi turpināt.

Man bija iespēja Piesauli skatīt 1954. gada rudenī, pirms tā tika nopirkta. Kopš tā laika Piesaulē esmu bijis neskaitāmas reizes, bet tikai pagājušā gada rudenī dabūju iepazīties ar Piesaulē mežu. Bez liela pārspilējuma, tas tiešām ir mūžamežs. Pēc vairāku stundu soļošanas, bijām apstaigājuši mazāk nekā pusi no īpašuma. Vairāk nekā 100 akri meža palikuši neapgūti. Nedabūju apskatīt slavenās Whorled Pogonia orchidejas, ko apbrīnot katru gadu brauc vietējie dārznieki un arī interesei no citurienes, pat no Japānas. Redzēju vienu no 400 gadu vecajiem melnajiem gumjkokiem, bet tas tik vecs nemaz neizskatījās.

Piesaule ir bijusi latviskā gara Citadele. Tās balsti bijuši nesavtīgs darbs, draudzība, goda prāts un satīcība, pēdējā latviešiem ne pārāk raksturīga. 60 gadu pastāvēšana nav nokritis no gaisa vai ielikta klēpī, tāpēc ir vietā to atminēties. Jubileja ir godam nopelnīta.





XIV LATVIEŠU DZIESMU SVĒTKI KANADĀ  
Hamiltonā – 2014. g. no 3. līdz 6. jūlijam

# Hamiltona jūs gaida Dziesmu svētkos!

Kanadas latviešu Dziesmu svētku laiks tuvojas. Biļetes tiek pirkas, istabas viesnīcās tiek rezervētas un sarīkojumi ir jau nosprausti. Starp sarīkojumiem varēsiet pavadīt laiku Dziesmu svētku kodolā – Šeratonas (*Sheraton*) viesnīcas otrajā stāvā, kur būs iespēja apmeklēt lietišķās mākslas izstādi, tirdziņu, informācijas centru, biļešu pārdošanas galdu un sarunāt tikšanos pie Laimas pulksteņa.

Arā, turpat otrajā stāvā, prom no satiksmes, uz „Svētku jumta” laukuma pie galdiņiem varēsiet baudīt latviskus ēdienus un dzērienus. Kamēr baudīsiet gardumus, mūsu talantīgie viesi no tuvienu un tālienes jūs iepriecinās ar īsiem priekšnesumiem.

## Kur apmesties svētku laikā?

Hamiltonā ir dažāda lieluma viesnīcas un nav jārūpējas par attālumiem, jo visas minētās viesnīcas ir vai nu pastaigu attālumā, vai īsa autobusa vai taksiša brauciena attālumā no sarīkojumu vietām centrā.

**Sheraton** viesnīca pašreiz ir *izpārdota*, bet tā kā viennēm ir atbirums, tad zvaniet tieši uz Hamiltonas Šeratonu 905-317-4519.

**Staybridge Suites** arī ir *izpārdota*. Tuvāk svētku laikam varat

zvanīt tieši – 905-527-1001. Viesiem, kas bija apmetušies *Staybridge* iepriekšējos svētkos, paskaidrojam – šī ir cita, jauna *Staybridge* tuvāk centram.

**Crowne Plaza** viesnīca ir trīs kvartālus no Dziesmu svētku centra. Šī ir nesen atjaunota viesnīca ar lielām ērtām istabām. Pazeminātās cenas ir spēkā līdz šī gada 1. jūnijam. Rezervācijas varat kārtot pa telefonu, zvanot tieši viesnīcai 905-528-3451, vai 1-800-2CROWNE (6963), vai pa internetu [www.cphamilton.com](http://www.cphamilton.com) un tad uz jautājumu, vai ir „Group Code”, ierakstiet kastītē LS4, turpiniet līdz lapai, kur parādās „Latvian Song Festival”.

**Homewood Suites by Hilton** – Šī ir jauna viesnīca pretī *Staybridge* īsas pastaigas attālumā no centra. Izkārtojums ir dziļvokliša (*suite*) veidā ar virtuvīti, un cenā ir ieskaitītas siltas brokastis ēdamzālē. Viegla vakariņas viesiem ir par brīvu no pirmdienas līdz ceturtdienai. Rezervācijas varat kārtot, zvanot tieši viesnīcai 905-667-1200, vai 1-800-CALL HOME (2255-4663), Interneta saite ir [www.homewoodsuites.com](http://www.homewoodsuites.com), augšā ierakstiet *Hamilton ON* (jo parādās vairākas Hamiltonas), apakšā, kur parādās „Special rates, AAA...”, piespiediet šo vietu un parādīsies kastīte ar „Special Code” – ierakstiet LSF – turpiniet līdz „Latvian Song Festival” lapai.

**Admiral Inn** – Šī ir omulīga

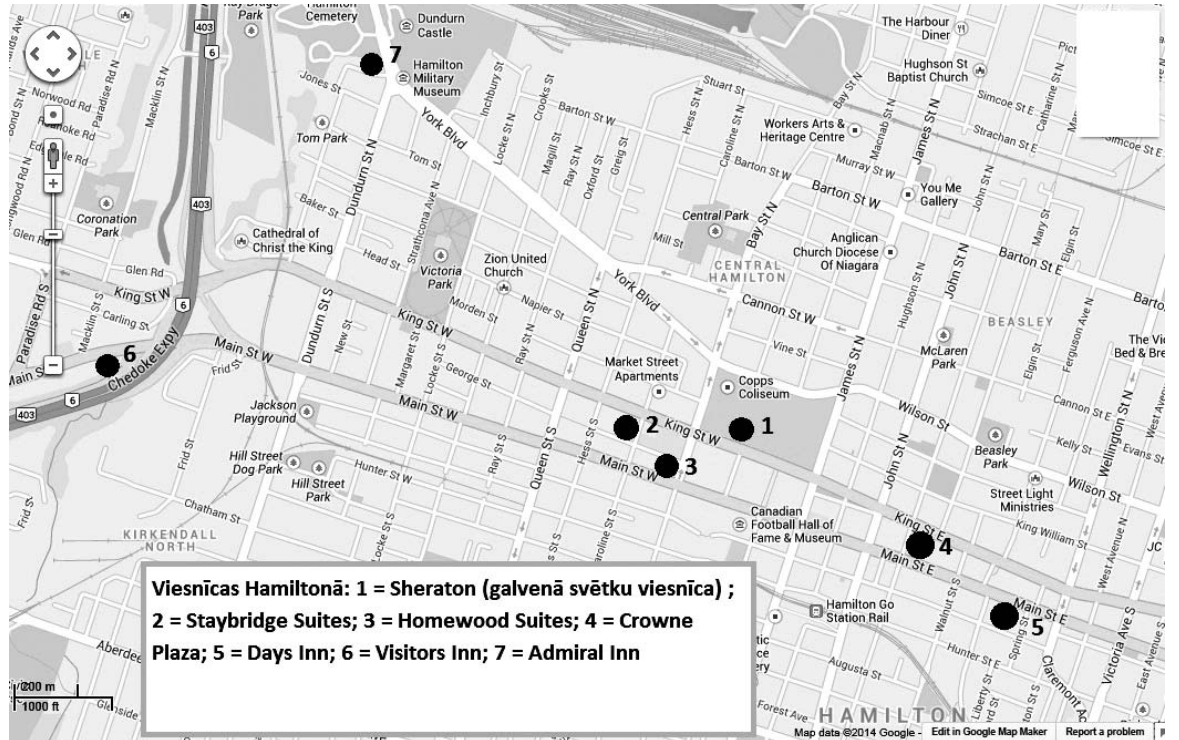
viesnīca rietumos no centra. Mašīnu novietošana ir par brīvu. Tuvumā ir autobusa pietura, taksītis līdz centram apmēram \$8-\$10. Rezervācijas var pieņemt, zvanot viesnīcai 905-529-2311, jāpiemin „Latvian Song Festival”. Pazeminātās cenas ir

pilsētas centru. Rezervācijas varat kārtot, zvanot tieši uz viesnīcu 905-529-6979 vai 1-800-387-4260, pieminot „Latvian Song Festival”. Pazeminātās cenas ir spēkā līdz 1. jūnijam.

**Days Inn** – Šī viesnīca ir austrumu pusē no centra. Šī vies-

pieminot „Latvian Song Festival”. Pazeminātās cenas ir spēkā līdz 1. jūnijam.

Par katru telefona rezervāciju pieprasiet savu apstiprinājuma numuru (*confirmation number*). Svarīgi arī ir uzzināt, līdz kuram datumam varat atteikties apme-



spēkā līdz 1. jūnijam.

**Visitors' Inn** – Šai nelielajai viesnīcai uz rietumiem no centra ir tādas ērtības kā džakuzi un vingrošanas telpa. Autobuss no viesnīcas kursē taisnā ceļā uz

nīca ir pietiekami tuvu, tā ka labs gājējs var aiziet kājām, protams, autobusi un taksiši ir tuvumā. Istabas var rezervēt, zvanot tieši uz Hamiltonu 905-528-3297 vai 1-800-329-7466,

šanos bez soda maksas, ja plāni mainās.

Senioriem taksiši Hamiltonā dod 10% atlaidi.

**Gaidīsim jūs svētkos, un novēlam laimīgu ceļu uz Hamiltonu!**

## Latviešu valodas aģentūras dāvinājums diasporas latviešu skolām

AIJA OTOMERE, LVA diasporas projektu koordinatore

Latviešu valodas aģentūra latviešu nedēļas nogales skolām diasporā ir sagādājusi jaunu dāvinājumu – vienpadsmit grāmatas un metodiskos papildmateriālus latviešu valodas apguvei, kā arī divus mūzikas diskus katrai no skolām. Uz ASV, Austrāliju un Kanadu grāmatas jau ir nosūtītas ar Latvijas Pastu, savukārt uz Eiropas latviešu skolām tās ceļos ar Ārlietu ministrijas diplomātiskā pasta palīdzību, kas nogādās sūtījumus vēstniecībām. Kopumā dāvinājumu saņēms vairāk nekā 85 diasporas latviešu skolas visā pasaulē.

Skolu bibliotēkas turpmāk papildinās šādi izdevumi: Valda Rūmnieka *Murjāņu kurmītis un viņa draugi*; Gundega Sējas *Kā es ar opi Latviju braucu lūkoties*; dzejoļu krājums *Draiski dzejoliši* (sast. Gundega Sēja); Ingas Beitiņas, Kristīnes Morozovas, Baibas Grinbergas *Ainava ar mazo Mulu*; Juŗa Zvirgzdiņa *Mūsu Latvija*; Baibas Brices *Pirkstiņu rotaļas*; Latviešu valodas aģentūras veidotais skolēnu radošo darbu krājums *Starp tevi un mani ir valoda*, kurā iekļauti arī diasporas skolēnu darbi; Anitas Romanes *Latviešu valodas rokasgrāmata*; krāsojamā grāmata *Latvija. Sameklē, uzzīmē, izkrāso!*; *Sižetiskie attēli* bērnu valodas prasmju pilnveidei; *Burtu kārtis* pirmsskolas vecuma bērniem un sākumskolas

skolēniem; Iecavas bērnu folkloras kopas „Tarkšķi” mūzikas disks *Tarkšķi ganos* un jauniešu folkloras kopas „Kokle” mūzikas disks *Tur man mūžam neapnīka*.

Latviešu valodas aģentūras direktora vietniece un Izglītības

konsultējoties ar Pasaules Brīvo latviešu apvienības Izglītības padomi.” Dāvinājums nav tikai vienreizējs pasākums, diasporas nedēļas nogales skolas regulāri pēc pieprasījuma saņem Latviešu valodas aģentūras izdotos mācību

grāmatu lasīšana nodarbību laikā,” stāsta Dace Dalbiņa.

Latviešu valodas aģentūra ir izglītības un zinātnes ministrijas pārraudzībā esoša tiešā pārvaldes iestāde. Tās darbības mērķis ir veicināt latviešu valodas – Latvijas Republikas valsts valodas

un Eiropas Savienības oficiālās valodas – statusa nostiprināšanu un ilgtspējīgu attīstību. Viena no Latviešu valodas aģentūras funkcijām ir sniegt atbalstu latviešu diasporai ārvalstīs latviešu valodas apguvē un valodas saglabāšanā.

## Kā balsosim Saeimas vēlēšanās?

LR Saeima 6. februārī otrreiz caurlūkoja grozījumus Saeimas vēlēšanu likumā, nosakot, ka līdzšinējā balsošanas kārtība ārzemēs dzīvojošajiem paliks nemainīga un šo vēlēšanu balsis Saeimas vēlēšanās tāpat kā līdz šim tiks pieskaitītas Rīgas vēlēšanu apgabalā nodotajām balsīm.

Šāds lēmums pieņemts, izvērtējot otrreizējai caurlūkošanai iesniegtos priekšlikumus, kā arī ņemot vērā Valsts prezidenta Andŗa Bērziņa iebildumus. Savā vēstulē Saeimai Valsts prezidents uzsvēris, ka ar pieņemto regulējumu tiktu īstenota atšķirīga attieksme pret vienādos un salīdzināmos apstākļos esošām personām – ārvalstīs dzīvojošiem vēlētajiem, jo vēlētajiem, kuri pieteicies balsot pa pastu, varēs izvēlēties vēlēšanu apgabalu, bet tiem, kuri balsos Latvijas diplomātis-

kajās vai konsulārajās pārstāvniecībās, šādu tiesību nebūs.

Grozījumi arī paredz, ka turpmāk Saeimas vēlēšanās vēletāji varēs nobalsot iepriekš, savu balsi nododot glabāšanā. Tāpat paredzēts, ka karavīri un zemessargi, kuri dienestu pilda ārvalstīs, balsot varēs starptautiskās operācijas rajonā. Savukārt, ņemot vērā izmaiņas Civilprocesa likumā, kas stājas spēkā šī gada sākumā, Saeimas vēlēšanās varēs piedalīties arī personas ar ierobežotu rīcības spēju.

Tāpat grozījumi paredz, ka kandidējot Saeimas vēlēšanās, kandidātam rakstiski būs jāapliecina, ka viņš prot valsts valodu tādā apjomā, kāds nepieciešams profesionālo pienākumu veikšanai. Līdz šim Saeimas deputāta kandidātam bija jāsniedz latviešu valodas prasmes pašnovērtējums.

RED.



daļas vadītāja Dace Dalbiņa pauz pateicību sadarbības partneriem: „Mums ir izveidojusies ļoti laba sadarbība ar Ārlietu ministriju, kas vienmēr ir gatava palīdzēt, aktīvi organizējot mācību līdzekļu nogādāšanu vēstniecībās. Vēstniecību darbinieki tos nogādā tālāk latviešu skolām. Šie izdevumi, kas tiek dāvināti latviešu skolām pasaulē, izvēlēti,

līdzekļus. Tāpat mācību un metodisko līdzekļu komplektus saņem arī jaunās diasporas skolas, kas tikko uzsākušas darbību. „Būtiski, lai grāmatas atrastu savu lasītāju ne tikai Latvijā, tās jāpieejam arī jaunajiem latviešu lasītājiem visā pasaulē. Draudzība ar grāmatu ir veidojama jau no agras bērnības – diasporas latviešu skolās to veicina kopīga

## Draudzīgā aicinājuma sarīkojums Čikāgā

Čikāgas Kr. Barona latviešu skolas Draudzīgā aicinājuma sarīkojums 24. janvārī bija pulcinājis skolēnu vecākus, piederīgos un skolas draugus.

Pirmo reizi gadu gaitā svinības ievadīja korporācijas Dzintra gatavotā un dziedotā maltīte skolai un skolas viesiem. Liekas, tas bija labs risinājums, jo varēja notikt arī parastās rīta mācību stundas. Bija gan pankūkas, gan bagāts sviestmaižu un gardumu klāsts, un ēdamzāle – pārveidota līdz nepazīšanai. Paldies par roku un siržu velti!



Flautu spēlē Anneli Cera

Sarīkojums 12:30 šoreiz notika baznīcā, kur visi soli bija pagriezti uz koša paaugstinājuma pusi, priekšā sēdot skolas saimei un tālāk – viesiem. Tik daudz smaidoši nopietnu sejiņu un seju mazākajiem un lielākajiem! Un tie gandrīz lielie, vidusskolnieki, bija programmas vadībā, sākot ar Imantu Ceru, kurš stalti ienesa Latvijas karogu. Pirms katra skolēnu priekšnesuma paskaidrojumus sniedza arī vēl Anneli Cera, Zinta Voģele, Irēne Bechtle un

Elizabete Dudorāne skolotāja Marka Baginska vadīti.

Svētbrīdī mācītājs Oļģerts Cakars lasīja evaņģēlija stāstu par nabaga atraitni, kuŗa ziedoja visu, kas tai bija; viņš aicināja arī mūs darīt tāpat – dzīvē un mīlestībā sevi pilnīgi atdot.

Pēc Latvijas Valsts himnas nodziedāšanas dalībniekus sveica skolas pārzine Elisa Freimane.

Akta runātāja bija Dace Ņezbere. Viņa stāstīja par savām skolas gaitām, kas sākušās Vācijas bēgļu nometnes skolās. Vēlāk Vācijā izveidojās pat Baltijas Universitāte Pinebergā. Viņa uzsvēra, ka, bēgot no Latvijas, daudzi tomēr bija paņēmuši līdzi arī grāmatas, tautastērpus, lietas, kas bija mīļas un liecināja par Latviju. Skolotāji šajās skolās lietoja zināšanas, kas bija iegūtas, gadiem mācot Latvijas skolās, jo mācību grāmatu bēgļu skolās bija ļoti maz.

Kr. Barona skola viņai palikusi atmiņā ar tautasdejiem, ko mācījis skolotājs Dzeme, un daudzajiem draugiem un draudzenēm, kas iegūtas skolas gados. Dace Ņezbere uzsvēra, ka Draudzīgais aicinājums liek mums atcerēties un apdāvināt mūsu skolas, tā pateicoties skolām un skolotājiem par garīgo devumu.

Skolēnu priekšnesumus iesāka 4. klases skolēni ar jautājumiem par ģimeni. Lāča bērni aicināja mācīties latviski, skandējot Ojāra Vācieša dzejoli „Dzimtene”.

7. klases skolēni dziedāja Jāņa Norviļa dziesmu ar Raiņa vārdiem „Mūsu zeme”, aicinot visus pievienoties. „Daugav’ abas malas” vārdus un melodiju prata visi, dziesma izskanēja pacīlāti.

1. klases skolēni deklamēja Vītauta Lūdēna dzejoli, 5. klase atbildēja uz skolotāja Pēterā Freimaņa jautājumiem par skolēnu vecvecāku piedzīvojumiem bēgļu gaitās. Sekoja Anneli Ceras mū-



Skan dziesma "Daugav' abas malas"

zikālā interlūde – J. A. Hasses „Tambourin” flautas atskaņojumā.

Bērnodārza mazuli Sarmas Aļes klavierpavadījumā dziedāja tautasdziesmu par tēvu zemi. 3. klase skolēni lasīja Kārļa Skalbes dzejoli „Sirds un saule”, bet 6. klases – tautasdziesmu un pēc tam pastāstīja, ko iemācījušies par „dipišu” laikiem.

Vēl 2. klases skolēni lasīja dzejoli no Grēvenes nometnes atmiņu grāmatas, tad nāca gaŗa apsveicēju un organizāciju veŗsu pasniedzēju rinda. Skolas padomes priekšsēde Solita Baipšys pateicās vecākiem, skolotājiem, skolas draugiem, draudzēm un biedrībām par Draudzīgā aicinājuma veltēm. Pēc „Nevis slinkojot un pūstot” nodziedāšanas iznesa karogu – sarīkojums bija beidzies.

O.C. // FOTO: D. Ņezbere



Bērnodārza audzēkņi dzied tautasdziesmu

## Daugavas Vanagu apvienības Čikāgā gada sapulce

Gada sapulci 2. februārī Daugavas Vanagu mitnē atklāja apvienības priekšnieks Oļģerts Cakars, aicinot ar klusuma brīdi pieminēt 2013. gadā mirušos biedrus Āriju Babāni un Egonu Jansonu un 2014. gadā Mirušo Ritu Valdmani.

Par sapulces vadītāju ievēlēja Oļģertu Cakaru, par sekretāri Rūtu Veitmani.

Apvienības priekšnieks ziņoja, ka valde pulcējusies 4 sēdēs. Veiktas

divas ziedojumu vākšanas akcijas. Gaŗezera skolu apmeklēšanai piešķirtas stipendijas. Atbalstīta Kr. Barona skola un Čikāgas Radio.

Kā katru gadu, rīkojām Kurzemes cietokšņa atceri. Izkārtojām Lāčplēŗu dienas pieminēšanu. Vanadzies rīkoja dārza svētkus Ciānas baznīcā, piparkūku talku un Ziemsvētku tirdziņu, lai iegūtu līdzekļus palīdzībai Latvijā.

DV ASV delegātu sapulcē Filadelfijā piedalījās apvienības

delegāts Ivars Kēlers.

Lai pateicība valdei un visiem darba darītājiem!

Kasiere Ināra Grigolate ziņoja, ka 2013. gadā ieņēmti \$9232 izdoti \$9232 darbam un \$7000 palīdzībai Latvijā. 2011. gadā uzņemti 2, bet miruŗi 2 biedri. 2014. gada 1. janvārī biedru skaits bija 66 – 35 vanagi un 31 vanadzies.

Revīzijas komisijas sekretārs Ilmārs Riekstiņš ziņoja par apvienības un vanadžu kopas kases

revīziju. Komisija atradusi, ka kases grāmata un dokumenti ir priekšzīmīgā kārtībā, un pateicās kasieri I. Grigolatei.

Sapulce balsojot pieņēma iesniegto 2014. gada budŗeta projektu \$9900 apmērā. Nolēma izlietot Latvijas bērnu palīdzībai \$1000 un \$6000 – palīdzībai leģionāriem, līdzekļus gūstot no iepriekšējā gada atlikuma. Ja saņemsim paredzamu novēŗējumu, tad bērnu palīdzībai piešķirs \$2000.

Par apvienības priekšnieku ievēŗļa Oļģertu Cakaru. Valde ievēŗļa: Armandu Birkenu, Ināru Grigolati, Ivaru Kēleru, Pēteri Lapiņu, Agri Šleseru, Rūtu Veitmani, Juri Valaini un Vili Vitolu; revīzijas komisijā Māru Bodefeldi, Ilmāru Riekstiņu un Ainu Salenieci.

Par delegātu DV delegātu sapulcē Indianapolē ievēŗļa Ivaru Kēleru, par delegātu ALA kongresā Jāni Vilciņu.

Stundu pirms DV gada sapulces apvienības vanadzies pulcējās savā gada sapulcē, ko vadīja vanadžu kasiere Ināra Grigolate, protokolēja Rūta Veitmane. DV apvienības Čikāgā valdē darbojās 2 vanadzies: Rūta Veitmane – sekretāre/iekšējā aprūpe un palīdzība Latvijai, Ināra Grigolate – kasieri/biedrzine.

Kurzemes atceres sarīkojumā klāts aukstais galds, par ko gādāja Ināra Grigolate un Aina Saleniece ar palīdzēm.

11. augusta dārza svētki notika telpās. Pusdienas gatavoja Andra un Edis Norvindi ar palīgiem.

Lāčplēŗa dienas kafijas galda sarūpē strādāja Ināra Grigolate

ar palīdzēm.

18. novembrī, lielajā piparkūku cepšanas talkā ar Ināras Grigolates, Ainas Salenieces un Rūtas Veitmanes ar palīgiem sagatavoto miklu pūŗējās Elvira Alberiņa, Valdis Bērziņš, Māra Bodefelde, Oļģerts Cakars, Ināra un Flora Grigolates, Irene Helmane, Iveta Jansone, Aina

Saleniece, Agris Šlesers, Rūta Veitmane, Aida un Vilis Vitols un Mirdza Zaļuma. Ināra gādāja arī par talcinieku pusdienām. Pievienojoties aicinājumam šajā dienā visās pasaules malās dziedāt Latvijas Valsts himnu, arī mēs nodziedājām „Dievs, svēti Latviju”.

Ziemsvētku tirdziņu vadīja

Ināra Grigolate. Maltīti gatavoja Andra un Edis Norvindi, tirdziņš deva \$714 atlikumu.

Vanadzies atbalstījuŗas Kr. Barona skolu Čikāgā, Čikāgas Latvieŗu Radio. Latvijas palīdzībai – leģionāriem, zālēm un daudz bērnu ģimenēm kopā ziedoti \$3000.

O.C.

## Daugavas vanadžu gada sapulce



# LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

## Valsts prezidents tiek ar Latvijas goda konsulu Robertu Blumbergu

17. februārī Valsts prezidents Andris Bērziņš tikās ar Latvijas goda konsulu ASV Iliņojas pavalstī, Čikāgā, Robertu Blumbergu, lai pārrunātu atbalsta sniegšanu Latvijas Universitātes studentiem un ekonomiskās sadarbības projektus ar ASV.



Latvijas goda konsula, mecenāta Roberta Blumberga vecāki Gunārs un Ināra Blumbergi 2013. gadā izveidoja stipendiju LU Juridiskās fakultātes studentiem, kuŗu pētnieciskās intereses ir intelektuālā īpašuma tiesības. Katras stipendijas apjoms ir 1,5 tūkstoši dolaru. Valsts prezidents atzinīgi novērtēja šo izglītības iniciatīvu un izteica pateicību par atbalstu Latvijas studentiem.

\*\*\*

## Dombrovski oficiāli virza EK prezidenta amatam

Partija *Vienotība* oficiāli izvirzīja bijušo Latvijas Ministru prezidentu Valdi Dombrovski par Eiropas Tautas partijas kandidātu Eiropas Komisijas prezidenta amatam.



Dombrovski kandidātūru atbalsta arī partijas no Igaunijas un Lietuvas, tādējādi nodrošinot viņa izvirzīšanu EK prezidenta amatam no Eiropas Tautas partijas. Galīgo lēmumu, kuŗu politiski Eiropas Tautas partija virzīs augstajam amatam, partijas politiskā asambleja izlems 7. martā.

*Vienotība* apstiprinājusi arī kandidātu sarakstu EP vēlēšanām. Ar pirmo numuru izvirzīts Dombrovski, ar otro – Eiropas Parlamenta deputāte Sandra Kalniete, ar trešo – Saeimas deputāts Artis Pabriks. Sarakstā iekļauti arī līdzšinējie EP deputāti Krišjānis Kariņš, Kārlis Šadurskis un Inese Vaidere, Saeimas Ārlietu komisijas priekšsēdis Ojārs Ēriks Kalniņš, satiksmes ministra padomniece Karina Korna un Saeimas deputāts Andrejs Judins, kandidātu saraksta pirmā desmita beigās ir *Vienotības* Jaunatnes organizācijas pārstāvis Krišjānis Bušs. Ar 11. numuru sarakstā kandidēs Saeimas deputāts Aleksejs Loskutovs, seko partijas reģionu pārstāves Elga Zēģele un Anna Broka, savukārt sarakstu noslēdz Anna Buša, Ārpolitikas institūta asociētais pētnieks, bijušais Aizsardzības ministrijas parlamentārais sekretārs Veiko Spolītis un Rīgas domes deputāts Pēteris Viņķelis.

\*\*\*

## Šteinbuka Dombrovski izredzes vērtē augstu

LNT raidījumā *900 sekundes* Eiropas Komisijas pārstāvības Latvijā vadītājas Innas Šteinbukas ieskatā bijušajam Ministru prezidentam Valdim Dombrovskim (*Vienotība*) ir ļoti labas izredzes iegūt augstu amatu Eiropas Komisijā. Dombrovskis ir pierādījis, ka spēj izvest valsti no smagas krīzes, Šteinbuka uzsvēra, un viņš ir "labi zināms un redzams Eiropā". Dombrovskim Eiropā ir ļoti laba reputācija.

\*\*\*

## Latvijas diplomāts - EDSO Drošības sadarbības foruma koordinators

Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) Drošības sadarbības foruma priekšsēdis iecēlis Latvijas diplomātu Raimondu Oškālu (*attēlā*) par koordinātoru masu iznīcināšanas ieroču neizplatīšanas jautājumos.



Šis ir pirmais gadījums, kad par vienu no koordinātoriem EDSO kļuvis Latvijas pārstāvis.

\*\*\*

## Ārlietu ministrijas Ekonomisko un divpusējo attiecību direkcijas vadītājs – vēstnieks Einars Semanis tiek ar ASV vēstnieku Latvijā Marku Pekalu

12. februārī, Ēnu dienā, Ārlietu ministrijas Ekonomisko un divpusējo attiecību direkcijas vadītājs – vēstnieks Einars Semanis tikās ar ASV ārkārtējo un pilnvaroto vēstnieku Latvijā Marku Pekalu. Diplomātu sarunā klāt bija arī ASV vēstnieka „ēna” – Laura



Ozoliņa no Rīgas Angļu ģimnazijas un vēstniecības politiskās un ekonomiskās nodaļas vadītājas Deboras Milleres „ēnas” Baiba Mauriņa no Valmieras Valsts ģimnazijas, Keita Robertsas (*Kate Roberts*) no Rīgas Starptautiskās skolas, kā arī Ārlietu ministrijas vēstnieka - preses sekretāra Kārļa Eichenbauma „ēna” Elina Krievkalne no Āgenskalna Valsts ģimnazijas.

Ārlietu ministrija regulāri piedalās izglītības biedrības *Junior Achievement - Young Enterprise*

Latvijā organizētajā „Ēnu dienā”, kas ir guvusi plašu atsaucību skolēnu vidū. Tā ir diena, kad Latvijas skolu jaunieši var pavadīt laiku kopā ar izvēlētas profesijas pārstāvi un praksē iepazīt nākotnes nodarbes dažādās iespējas.

\*\*\*

## Straujuma neatceļ rīkojumu par Strīkes atbrīvošanu

Ministru prezidente Laimdota Straujuma (*Vienotība*) nav atcēlusi Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja (KNAB) priekšnieka Jaroslava Streļčenoka rīkojumu par viņa vietnieces Jutas Strīkes atbrīvošanu no amata. Likums tagad neliedz Strīkei vēsties tiesā. Straujuma paziņojumu Strīkei atturējās komentēt. Straujuma norāda, ka pēdējā KNAB vadītāja rīkojumā nav konstatēti būtiski publisko tiesību procesālie pārkāpumi, kuŗu dēļ Ministru prezidents būtu tiesīgs rīkoties. „Tomēr jānorāda, ka KNAB vadītājs ir novērsis bijušā Ministru prezidenta Valža Dombrovski (*Vienotība*) iepriekš konstatētos pārkāpumus. Līdz ar to nav pamata atkārtoti atcelt KNAB vadītāja lēmumu,” paskaidroja Straujuma. Tā kā starp pusēm pastāv darba tiesiskās attiecības, konflikts būtu jārisina tiesas ceļā, saka valdības vadītāja. Savukārt par arodbiedrību piesaisti šā jautājuma risināšanā jau iepriekšējā Ministru prezidenta vērtējumā tika secināts, ka jautājums risināms privāttiesiskā ceļā un nav pakļauts Ministru prezidenta kontrolei.

\*\*\*

## Svin Lietuvas Republikas proklamēšanu

Lietuva svin valsts proklamēšanas 96 gadskārtu. Kā ierasts, svinīgā ceremonijā pie Lietuvas prezidenta pils tika uzvilkti visu triju Baltijas valstu karogi.



Uzrunājot klātesošos, Lietuvas prezidente Daļa Gribauskaite aicināja tautiešus uzņemties atbildību par savu valsti un nemiņāties uz vietas, jo Lietuvas neatkarības nākotnei kopīgi pūliņi ir tikpat nepieciešami, cik tie bija nepieciešami Lietuvas valsts proklamēšanā. „Ir svarīgi, lai mēs neaizmirstam savas valsts dzimšanas dienu. Lai gan ir pagājis daudz gadu, mēs nedrīkstam aizmirst tos, kuŗiem mums jāsaka paldies par neatkarīgu Lietuvu,” sacīja Gribauskaite.

\*\*\*

## Latvijas vēstniecībā Japānā notiek Latvijas un Rīga 2014 populārizēšanas sarīkojums

14. februārī Latvijas vēstniecībā Japānā sadarbībā ar valsti pazīstamo džeza mākslinieci Keiko Bordžesonu un *Japan International Exchange Organisation* tika rīkots Rīgas - 2014. gada Eiropas kultūras galvaspilsētas populāri-

zēšanas sarīkojums Japānā. To atklāja Latvijas vēstnieks Japānā Normans Penke, iepazīstinot klātesošos ar Latviju, *Rīga 2014* koncepciju un programmu, Latvijas kultūras, ekonomikas aktualitātēm, kā arī ar tūrisma iespējām. Vēstnieka stāstījumam sekoja Keiko Bordžesonas koncerts, kuŗā tika atskaņotas sabiedrībā iemīļotas džeza melodijas, arī maestro Raimonda Paula kompozīcijas un latviešu tautasdziesmu aranžējumi. Sarīkojuma laikā klātesošos iepazīstināja ar Latvijā ražotām pārtikas precēm. *Premium Chocolate Ltd.* direktore Laura Sebre un šī uzņēmuma pārstāvis Japānā Takahiro Nišida prezentēja *Emils Gustavs Chocolate* zīmola jaunus šokolādes produktus.

\*\*\*

## Latvijas vēstniece Francijā skaidro, kā un kāpēc Latvija pievienojusies eirozonai

Latvijas vēstniece Francijā Sanita Pavļuta-Deslandes (*attēlā*) piedalījās *Maison de l'Europe* (Eiropas mājas) rīkotajā konferencē Parīzē par Latvijas pievienošanu eirozonai šā gada 1. janvārī. - Latvijas ceļš uz eiro. Kāpēc mūsdienai apstākļos, kad dažās valstīs pieaug neuzticība eiro, Latvija ir izvēlējusies šo ceļu?



Vēstniece iepazīstināja klātesošos ar Latvijas vēsturi, ģeogrāfisko stāvokli, ekonomisko situāciju un pieredzi krīzes pārvarēšanā, kā arī skaidroja apsvērumus, kāpēc Latvija izvēlējusies ieviest Eiropas Savienības vienoto valūtu tieši 2014. gadā. Franču publika tika iepazīstināta arī ar Rīgas - Eiropas kultūras galvaspilsētas sarīkojumiem un gaidāmo Latvijas prezidentūru ES Padomē 2015. gada pirmajā pusē.

\*\*\*

## Vēstnieks Itālijā apmeklē Bari pilsētu

Latvijas vēstnieks Itālijā Artis Bērtulis darba vizītē apmeklēja Bari pilsētu (Pūlijas reģions) un tikās ar Bari amatpersonām.



Tikšanās laikā

Tika pārrunātas iespējas veicināt Pūlijas reģiona iedzīvotāju interesi par Latviju – tūrisma ga-

lamērķi un Rīgas - Eiropas kultūras galvaspilsētas populārizēšanu šajā reģionā. Bērtulis uzsvēra, ka *airBaltic* tiešo lidojumu atjaunošana vasaras sezonā starp Rīgu un Bari sekmēs tūrisma attīstību un veicinās Dienviditalijas iedzīvotāju iespējas apmeklēt *Rīga 2014* kultūras sarīkojumus.

\*\*\*

## Madridē Jaunā Rīgas teātra pirmizrāde



Latvijas vēstniecība Spānijā par godu Jaunā Rīgas teātra viesizrādēm Madridē rīkoja svinīgu vakaru, kuŗā tikās ar teātra māksliniekiem, Madrides pašvaldības, teātra festivāla organizācijas un vietējās latviešu diasporas pārstāvjiem. Varēja noskatīties Jaunā Rīgas teātra izrādi „Oņegins. Komentāri” Alvja Hermana režijā starptautiskā teātra festivāla *Festival de Otoño a Primavera* ietvaros.

Šis bija jau ceturtais Jaunā Rīgas teātra viesizrādes Spānijā un otrā reize, kad teātra kopa piedalās festivālā, kas notiek jau 31. reizi. Teātra festivāls laika gaitā kļuvis par lielākajiem un vecākajiem teātra, mūzikas, dejas un cirka svētkiem Spānijā. Vēstniecība Spānijā ir gandarīta, ka var atbalstīt Jauno Rīgas teātri viesizrāžu organizēšanā, īpaši šogad, kad Rīga ir Eiropas Kultūras galvaspilsēta.

\*\*\*

## Latviešu dzejas atdzejotājs Vlads Brazjūns saņēmis Lietuvas Nacionālās kultūras un mākslas prēmiju

Lietuviešu dzejniekam, latviešu dzejas atdzejotājam Vladam Brazjūnam pirms Lietuvas Valsts atjaunošanas dienas kopā ar piecām citām pazīstamām Lietuvas kultūras personībām Lietuvas prezidenta pilī pasniegta Nacionālās kultūras un mākslas prēmija.



Vlads Brazjūns

Prēmijas 104 000 litu (30 145 eiro) apmērā šogad piešķirtas arī aktieriem Donātam Baņonim un Jozam Budraitim, komponistiem Faustam Latēnam un Ģiedrjum Kuprevičam un kinooperātoram Jonam Gricjum. Pasniedzot augstās godalgas, Lietuvas prezidente Daļa Gribauskaite laureātiem novēlējusi „vienmēr palikt kopā ar savu tautu, ieklausīties tās balsī, palīdzēt tai apzināties savas kultūras dziļumu un nepazust vēstures vērpētēs”.

(Turpināts 10. lpp.)

# LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

(Turpināts no 9. lpp)

## Gija Kančeli un Raimonds Pauls prezentē kopīgu albumu

Izcilo komponistu Gijas Kančeli un Raimonda Paula draudzība ilgst vairāk nekā 60 gadus. Gruzinu komponists atsūtīja Paulam paša komponēto mūziku, un Pauls to atskaņoja savā interpretācijā. Rezultātā kopdarbu, kas atspoguļo 22 skaņdarbus, var noklausīties jaunajā albumā *R. Pauls plays G. Kancheli*. Ieskaņojums tapis brīvi un plūstoši, mijiedarbībā ar dzezu un Rietumu mūziku. Nesen notika jaunā albuma prezentācija.



Gija Kančeli un Raimonds Pauls

\*\*\*

## Inese Galante atklāj konkursu, kurā meklēs Latvijas klasiskās mūzikas talantus

Klasiskās mūzikas talantu konkursā *Ineses Galantes talanti.lv* tiks meklēti Latvijas klasiskās un dzeza mūzikas talanti, ko parādīt



gan Latvijas, gan pasaules publikai. "Gribas, lai Latvija pasaulē arī turpmāk ir zināma ar saviem māksliniekiem. Šo dārgakmeņu Latvijā ir daudz. Mūsu vārds jebkurās valsts orķestrī vai operā ir gluži kā zīmogs, un es vēlos, lai tas skan vēl spožāk," atklājot konkursu, žurnālistiem sacīja operdziedātāja Inese Galante.

Viņa uzsvēra, ka konkurss būs plaša mērogā - tajā varēs piedalīties interesenti no visas Latvijas, turklāt vokālistiem nebūs vecuma ierobežojuma. "Daudzi atskatītāji grib sevi parādīt, bet viņi ir jau vecāki par 25 gadiem, tāpēc šīs iespējas ir ierobežotas," sacīja operdziedātāja.

Konkursā būs četras kategorijas. Divās kategorijās - klasiskajā un dzeza vokālā - tiks vērtēti dziedātāji. Savukārt starp instrumentālistiem atsevišķās kategorijās vērtēs mūzikas skolu un mūzikas vidusskolu audzēkņu iespējas.

\*\*\*

## Latvijas Nacionālā opera aicina uz sadarbību Kairas operu

Latvijas vēstniece Ēģiptē Iveta Šulca tikās ar Kairas operas direktori Inesi Abdeldajemu un nodeva Latvijas Nacionālās operas (LNO) valdes priekšsēža Zigmara Liepiņa vēstuli ar ielūgumu viesoties Latvijā, iepazīties ar LNO, tās darbu un repertuāru, kā arī izbaudīt Rīgas – Eiropas 2014. gada kultūras galvaspilsētas programmu. Vizītes laikā plānots pārrunāt arī sadarbību starp abiem operas teātriem, lai Latvijas un Ēģiptes publika varētu savstarpēji iepazīties ar operas, baleta, orķestra un koŗa mākslinieku sniegumu. Ineses Abdelajemas vizīte plānota martā.

\*\*\*

## Vēstnieks Īrijā Gints Apals tiek ar Limerikas pilsētas vadītājiem un latviešu kopienu

Latvijas vēstnieks Īrijā Dr. Gints Apals (*attēlā*) apmeklēja Limerikas latviešu kopienas organizēto koncertu, kurā mērķis bija vākt ziedojumus latviešu bērnu deju kopas „Taurenītis” turpmākai attīstībai. Sarīkojumā uzstājās bērnu deju kopa, pieaugušo deju kopa „Nemiers”, kā arī citas kopas un aktīvi sabiedrības pārstāvji.



Apals kopā ar latviešu kopienas pārstāvēm Anitu Šuplinsku un Aigu Kunicku tikās ar Limerikas pilsētas mēru Ketlinu Ledinu, lai pārrunātu sadarbības iespējas, kā arī iespējamo pilsētas atbalstu latviešu centra veidošanai.

\*\*\*

## Halifaksā izrāda Dzintras Gekas dokumentālo filmu "Stacija Latvieši 1937"

10. februārī Halifaksā, Kanadā, Dalhūzijas universitātes Eiropas Savienības centrā, tika izrādīta Dzintras Gekas dokumentālā filma "Stacija Latvieši 1937". Filmas centrā ir 1937. gada represijas cietušu pēcteči Maskavā, Kemerovā, Krasnojarskas apgabalā un Latvijā.



No kreisās: Kanadas filmu institūta direktors Toms Maksorlijs (*Tom McSorley*), Latvijas vēstniecības Kanadā lietvede Solvita Rakitko, Latvijas vēstniecības Kanadā pirmā sekretāre Sanita Ulmane, Igaunijas vēstniece Kanadā Gita Kalmet, Latvijas vēstnieks Kanadā Juris Audariņš.

Pēc filmas skatītājiem bija iespēja tikties ar filmas režisori. Geka un filmēšanas grupa uzturas Kanadā, lai Halifaksā, Toronto un Hamiltonā filmētu Kanadā iebraukušo latviešu trimdinieku dzīvesstāstus.

\*\*\*

## Pirmizrādi piedzīvos latviešu un igauņu kopprojekts "Intervija ar Madonu"

8.martā Koka Rīgā Grīziņkalnā Latvijā pirmizrādi piedzīvos latviešu un igauņu mākslinieku kopprojekts *Intervija ar Madonu*. Izrāde būs eseja, kas atspoguļo choreografas intuitīvos meklējumus pēc atbildes uz jautājumu, ko nozīmē būt vientuļai mātei. Ar interviju, attēlu, kustības, teksta, mūzikas, simbolu un dis-

kusiju palīdzību radošā komanda mēģinās atšķetināt iespējami plašāku skatpunktu par izvēlēto tematu, izprast iemeslus, kāpēc sievietes audzina bērnus vienas un kādas ir šīs rīcības sekas. Izrāde balansē starp iztēli un dokumentalitāti, skarbumu un vienkāršumu, svētumu un ikdieni.



Izrādes saturs pamatots dokumentālās intervijas ar vientuļām mātēm Latvijā, Igaunijā un Lietuvā, tādējādi temas izzināšanas procesā dodot iespēju salīdzināt vienu situāciju dažādās, līdzās pastāvošās valstīs un rast atšķirības, kuŗas veido atšķirīgā kultūra.

\*\*\*

## Sudrabas kustība reģistrēta Krievu kluba prezidenta nepilsoņa Gavriloza dzīvoklī

Pēc raidījuma *Nekā* personīga sniegtās informācijas, bijušās valsts kontrolieres Ingūnas Sudrabas kustība "No sirds Latvijai", kas gatavojas pārtapt partijā, reģistrēta krievu kustību aktivistam un cīnītājam par nepilsoņu tiesībām Viktoram Gavrilovam piederošā dzīvoklī. Gavrilovs raidījumam nav atklājis, kā iepazīties ar Sudrabu, tikai cildinājis viņas labās rakstura īpašības.

Sešdesmit sešus gadus vecais zinātnieks, Fizikālās enerģētikas institūta vadošais pētnieks Gavrilovs bijis daudzu krievvalodīgo sabiedrisko organizāciju vadītājs. Savulaik viņš vadījis Latvijas nepilsoņu kustību par cilvēktiesībām, tagad no Aleksandra Gaponenko pārņēmis Krievu kluba prezidenta amatu. Kopā ar Gaponenko, Eduardu Gončarovu, Viktoru Guščinu un Broniskavu Zeļcermanu Gavrilovs vada arī Latvijas Krievu kopienu apvienoto kongresu.

Gavriloza līdzšinējā politiskā darbība, viņaprāt, nevarētu mest ēnu uz jauno kustību, jo Sudrabai ar viņa rosmēm neesot nekāda sakara. Gavrilovs latviski nerunā, Latvijas pilsonību nav ieguvis, lai gan pats apgalvo, ka ir Latvijas patriots, te mācījies, audzis un veidojis zinātnieka karjēru. Sudraba raidījumam nav vēlējusies skaidrot, kādēļ kustību reģistrējusi Gavriloza dzīvoklī, jo viņš žurnālistiem jau visu esot paskaidrojis.

\*\*\*

## Reģionu alianšē uzņem Mārtiņu Bondaru

Ādažu kultūras centrā notika partijas *Reģionu alianse* ārkārtas kopsapulce, kurā partijas rindās tika uzņemts bijušās Valsts prezidentes Vairas Viķes-Freibergas kancelejas vadītājs Mārtiņš Bondars.

Savā uzrunā Bondars *Reģionu aliansei* salīdzināja ar spīdekli gaŗā, bet tumša tuneļa galā. Partijai jādomā par to, kā Latvijā cilvēki varētu dzīvot, nevis tikai izdzīvot, sacīja Bondars, un nav tik daudz jārupējas par ārzemju valsts kapi-



tāla glābšanu, kas ir Latvijā ievests un pazaudēts. Pārmētam *Reģionu aliansei* par to, ka tās biedri spēj risināt tikai pašvaldību jautājumus un nav spējīgi risināt valsts problēmas, Bondars salīdzināja ar savulaik izteiktajām bažām par Viķes-Freibergas spējām prezidentes amatā.

\*\*\*

## Bordāns drīzumā dibinās savu partiju

Lai īstenotu savu redzējumu par Latvijas attīstību nākotnē, bijušais tieslietu ministrs Jānis Bordāns drīzumā gatavojas dibināt partiju, ar to startējot arī oktobrī gaidāmajās 12. Saeimas vēlēšanās.



"Man ir savs redzējums, kā jāattīstās valstij, tāpēc domāju, ka varēšu tiekties pēc tā īstenojuma, startam Saeimas vēlēšanās dibinot savu partiju, nevis pievienojoties kādai jau esošajai," sacīja bijušais ministrs. Jautāts par līdzgaitniekiem, politiķis norādīja, ka patlaban vēl nevēlas publiskot konkrētus uzvārdus, tomēr tas būšot zināms jau tuvākajos mēnešos. Bordāns iepriekš darbojās biedrībā *Demokrātiekie patrioti (DP)*, kas pērn septembrī paziņoja, ka pārtaps partijā un 2014. gadā startēs gan Eiropas Parlamenta, gan Saeimas vēlēšanās.

\*\*\*

## "Rīgas šprotēs" Maskavā saņem četras zelta medaļas



Latvijas šprotu ražotāji starptautiskajā izstādē Maskavā *Prodxpo 2014* saņēmuši četras zelta medaļas, kā arī vairākas augstākās atzinības konkursos par labākajiem produktiem. Divas zelta medaļas saņēma "Rīgas līcis" - par Ģipkas fabrikā ražotajām šprotēm eļļā "Rīgas zelts" un Kolka ražotajām šprotēm eļļā. Pa vienai zelta medaļai par šprotēm eļļā saņēma arī "Ventspils ZKK" un "Sabiedrība IMS".

Ziņas sakopojis P. KARLSONS



Ukraina starptautiskajiem saistībām. Zīmējums: Zemus Zaharāns

## AKTUĀLIE POLITISKIE KOMENTĀRI



FRANKS GORDONS

*Genius loci*: šis jēdziens, kas radies senajā Romā, mūsdienu izpratnē ir tas gars, tā savdabīgā aura, kas raksturo kādu pilsētu. Analizējot aktuālus notikumus pasaulē, vienas vai otras pilsētas *genius loci* daudz ko izskaidro.

Fundamentālās, principiālās pretilskābes, kas patlaban vārda tiešā nozīmē plosa Ukrainu un rod savu daļēji vardarbīgu izpausmi galvaspilsētas Kijevas galvenajā laukumā, padodas analīzei, ja ņemam vērā, ka abu konfliktējošo nometņu bastioni ir divas pilsētas – „Ljova”, kur garantēts spēcīgs atbalsts „Eiropas virzienam”, ko pārstāv trīs līderi – Kličko, Jaseņuks un Tjagniboks, un „Čaļkova”, kur masīvs atbalsts nodrošināts prezidentam Janukovičam, kas orientējas uz Maskavu, t.i., Eirāziju jeb Āziju.

Ljova (*Lviv, Lwow, Lemberg*) līdz pat padomju karaspēka iebrukumam Polijā 1939. gada septembrī nekad nav bijusi Maskavijas resp. Krievijas imperijas pakļautībā.



KĀRLIS STREIPS

Labi pazīstams mūsu pasaulē ir chrestomatiskais teiciens: „Man nepatīk tas, ko tu saki, bet es līdz nāvei aizstāvēšu tavas tiesības tā teikt.” Bieži tiek apgalvots, ka šā teiciena autors ir dižais francūzis Voltērs, lai gan patiesībā to rakstījis viņa biogrāfijas autore Evelīna Beatrise Halla, kuŗa tā rezumēja lielā rakstnieka filozofa pasaules uzskatu.

Jautājums par vārda brīvību patlaban atkal ir kļuvis aktuāls Latvijā. Jau kādu brīdi Saeimā ir risinājušas diskusijas par domu, ka vajadzētu noteikt kriminālatbildību par „Latvijas okupācijas noliegšanu, slavināšanu vai attaisnošanu”. Janvārī Saeimas Juridiskās komisijas Krimināltiesību politikas apakškomisija apsprieda toreizējā tieslietu ministra Jāņa Bordāna ierosinājumu noteikt kriminālatbildību par Latvijas Republikas valstiskās neatkarības publisku noliegšanu, bet šis ierosinājums tika noraidīts, jo tajā esot bijušas „redakcionālas nepilnības”. Deputāti apgalvoja, ka ministra ierosinājumā nav iekļauta doma par tāda cilvēka sodīšanu, kuŗš nenoliedz pašu neatkarības zaudēšanas faktu, bet apgalvo, ka tās process ir bijis tiesisks. Tāpat parlamentāriešiem nepatika doma, ka notiesāšanas gadījumā šādiem cilvēkiem būtu piespriežams piecu gadu cietumsods. Tas, viņuprāt, būtu nesamērīgi.

Pagājušajā nedēļā minētā apakškomisija attiecīgo jautājumu apsprieda no jauna, lemjot, ka par PSRS vai nacistiskās Vācijas pret Latvijas Republiku īstenotās agresijas publisku noliegšanu, attaisnošanu, slavināšanu vai ļaunprātīgu apšaubīšanu varētu piespriezt cietumsodu līdz pat trim gadiem vai piespiedu darbu, vai arī naudas sodu. Šo jauno versiju apakškomisija

Galičas kņaziste, kuŗas ģerbonī dižojās lauva (*lev*), 1349. gadā nonāca Polijas pakļautībā, un Ljova (*Leopolis*, Lauvas pilsēta) nākamo gadsimtu gaitā kļuva par vienu no Rietumu civilizācijai piederošajām pilsētām, kur ne tikai arhitektūrā atspoguļojās Renesanse un Apgaismība. Polijas sadalīšanas gaitā 1772. gadā Galicijas novads ar Ljovu tika iekļauts Habsburgu monarchijā, un imperiālās Vīnes starojums atplauksnījās šīs „Donavas lielvalsts” pilsētās. Sikums, bet zīmīgs: gan Zagrebā (*Agram*), Bratislavā (*Pressburg*), Černovcos (*Czernowitz*), gan, protams, Ljovā (*Lemberg*) vēl šodien varam atrast Vīnes tipa kafejnīcas, kur pulcējas inteliģence, kur izglītoti ļaudis dedzīgi apspriež „tekošo momentu” un literāti, pie galdiņa strebjoņi kafiju, laiku pa laikam kaut ko raksta – ar zīmuli, tagad ar „planšetū”.

1938. gadā Ljovā 50 % iedzīvotāju bija poļi, 33 % – žīdi, ukraiņu bija tikai 15 %, taču rutēņu (tā viņus dēvēja) jaunieši no laukiem devās

studēt uz Ljovu un tur, var teikt, viņu dedzīgais ukraiņu nacionālisms guva „eiropisku” slīpējumu.

Starpkaŗu periodā neatkarīgās Polijas sastāvā saasinājās pretilskābes starp Ljovas poļiem un ukraiņiem, bet abām šim etniskajām grupām kopīgs bija naidis pret Krieviju un „moskaļiem”, lai tie būtu „baltgvardi” vai boļševilki.

Pēckāŗa gados Kremlim gan izdevās aplāpēt bruņoto nacionālistu – „banderovcu” pretestību, bet pārņēmot kādas manas grāmatas nosaukumu – spīts Ljovā guva virsroku pār lokanumu. Kad es 1963. gadā tūrista gaitās biju Ljovā, mani pārsteidza, ka izkārtnes – atšķirībā no Kijevas un Rīgas – bija gandrīz viscaur ukraiņu, nevis krievu valodā.

Sikumi ne sikumi, bet šodien ir skaidrāks par skaidru: Ljova simbolizē vēlmi – būt Eiropā un vēsties pret Maskavu.

Ukrainas galvaspilsētā Kijevā Maidana mītiņos un sadursmēs Ljovas gars saduŗas ar Čaļkovas

## Genius loci - pilsētas gars

VĒROJUMI UN PĀRDOMAS

garu. „Vēl cīņa nav galā,” kā teiktu Rainis.

Čaļkova no 1919. gada līdz pat 1934. gada jūnijam bija Ukrainas PSR galvaspilsēta, bet Kijeva tika nobīdīta apgabala centra līmenī. Absurds? Nē, tam bija sava „proletāriskā” loģika: Čaļkova bija revolucionāras strādniecības bastions, tur jau pilsoņkaŗa sākumā boļševikiem bija nodrošināts vairākums, un tajā dzīvoja galvenokārt krievi vai stipri pārkrievojie.

Čaļkovas lepnums bija milzīgās rūpnīcas, kur raŗoja traktoros un tankus, darbgaldus un turbīnas un daudz ko citu. Čaļkovas lepnums ir arī grandiozais administratīvoēkukomplekss-GOSPROM („Valsts rūpniecība”), ko atklāja 1928. gada 7. novembrī un kas joprojām tiek atzīts par izcilāko konstruktīvisma stila paraugu Eiropā.

1934. gadā, kā jau teikts, Staļins atņēma Čaļkovai Ukrainas galvaspilsētas statusu un atdeva to Kijevai. Tas bija lūzuma gads, kad Staļins darīja galu t.s. proletāris-

kajam internacionālismam un 20. gadu meklējumu strāvām, tostarp konstruktīvismam, un metās slavināt Jāni Briesmīgo, Pēteri Lielo un līdztekus arī Kijevas Krievzemi (*Kijevskaja Rusj*), kas pirms 1000 gadiem bija pareizticīga lielvalsts. Paradoksāli, ka šis Staļina lēmums cēla ukraiņu pašapziņu, jo Kijeva viņiem bija pilsēta Māte, taču vienlaikus šis lēmums „apzīmogoja” nupat pastrādāto *golodomoru* – ukraiņu zemniecības nomērdēšanu, kam par upuri krita vismaz trīs miljoni cilvēku.

Čaļkova kā bijusi, tā paliek fabriku un rūpniecības pilsēta. 1989. gadā, kad notika PSRS pēdējā tautas skaitīšana, ukraiņu īpatsvars Čaļkovā bija 50%. Tagad, cik zināms, ukraiņu tur jau esot 60 procenti, bet tas varbūt ir tāpēc, ka daudzi krievi nosaukušies par ukraiņiem vai ukraiņi atcerējušies savas saknes.

Vārdu sakot, nav brīnums, ka Čaļkova un Ljova ir pretpoli. *Genius loci* liek sevi manīt.

## Par vārda brīvību

atbilde uz šo paziņojumu.

Lasītāji droši vien nebūs pārsteigti, uzzinot, ka es sliecos piekrist ārlietu ministram. Protams, nav jautājuma par to, ka 1941. un 1949. gada deportācijas ir vienas no tumšākajām lappusēm visā Latvijas Republikas vēsturē. Arī manā ģimenē vairāki cilvēki nonāca lopu vagonos, lai mērotu tālo, briesmīgo ceļu uz Sibīriju. Tāpat es saprotu, ka visa Padomju Savienība pati par sevi ir bijis noziegums pret cilvēci, ja ievērojam šī jēdziena definīciju Nirnbergas prāvas laikā. Runa ir par „slepavību, cilvēku iznīcināšanu, verdzināšanu, deportāciju vai cita veida necilvēcisku rīcību pret jebkuŗu pilsonisku sabiedrību kaŗa laikā vai pirms tam, kā arī par represijām politisku, rasu vai reliģisku iemeslu pēc”. Saprotams, Nirnbergas tribunāla redzeslokā bija tieši Hitlera nacistu noziegumi, Staļina boļševiku noziegumi tolaik netika apspriesti. Kā nekā PSRS Otrajā pasaules kaŗā bija Rietumvalstu sabiedrotā, un vēl šodien Rietumeiropā ir grūti kādam iestāstīt, ka Staļins ir bijis daudzreiz lielāks monstres nekā Hitleris.

Taču Saeimas likumprojekta sakarā runa tomēr ir vairāk, turklāt krietni vairāk par runas brīvību. Pirmkārt, ko nozīmē okupācijas „slavināšana”? Tas nav politisks jautājums vien. Latvijā ir visai daudz cilvēku, kuŗi, salīdzinot PSRS laikus ar mūsdienu, atceras, ka cilvēkiem toreiz tomēr bijusi zināma drošība dzīvē. Cilvēks vismaz zinājis, ka viņam aizejot no šīs pasaules, tā dēvētā „zārka nauda” nebūs problēma. Vai to varētu uzskatīt par „slavināšanu”? Tāpat jājautā par jēdzienu „ļaunprātīga okupācijas apšaubīšana”. Vai

pēc tā jāsecina, ka iespējama arī „neļauņprātīga” apšaubīšana? Kas būs tas, kas tās atšķirs vienu otru?

Tomēr nozīmīgāks te ir cits ārlietu ministra piesaukts jautājums, proti, kā isti Latvijas Republikas un tās iedzīvotāju interesēm kaitē Alfrēda Rubika ieskaits, ka 1949. gadā ļaudis uz Sibīriju nosūtīti „pēc nopelniem”? Protams, tiem, kuŗu dzīve tāpēc tika izbojāta, šāds apgalvojums ir kā duncis sirdī. Galu galā toreiz lopu vagonos nonāca arī bērni, kuŗiem „sadarbība ar fašistiem” nu nekādi nebija inkriminējama.

Taču vai šādā sakarā tiek ievainota arī Latvijas Republika? Diez vai. Jo te ir redzama vienas mūsu sabiedrības daļas diezgan konkrētā nespēja atteikties no nepārtrauktas vēlmes domāt tikai un vienīgi par mūsu tautas grūtajiem brīžiem. Latvijā veselas četras dienas ir saistībā ar okupāciju, un visiem valsts iedzīvotājiem tad obligāti jāizkaŗ Latvijas Republikas kaŗogs ar melnu sēru lenti. Tas tomēr ir sabiedriska mazochisms, jo tauta, kas allaŗ lūkojas pagātnē, ir krietni mazāk spējīga raudzīties uz tagadni un skatīt nākotni. Nebūt nav tā, ka Saeimai un Ministru kabinētam patlaban nebūtu risināmi pietiekami nozīmīgi jautājumi, tostarp jaunais Eiropas Savienības finansējuma periods, nepārtrauktais skandals Korupcijas novēršanas un apkaŗošanas birojā, drīz gaidāmā elektrības tirgus „atvēršana” māsaiņniecībām un krietni daudz citu u. c. Taču deputāti cenšas pierādīt savu nacionāliskumu un tautiskumu, turklāt rīkojas tā, ka rodas pietiekami daudz jautājumu par cilvēka vārda brīvību. Un nekas labs tādā rīcībā nav.



AIVARS KALNIŅŠ

(Turpinājums no Nr. 7)

Rīgas vilcienā Ojārs saslimst ar plaušu karsoni un pleuritu. Ātrās palīdzības mašīna viņu aizved uz Blaumaņa ielu 17. Ojārs zaudē darbu cirka orķestri. Miļā tante Milda kategoriski atsakās Dagniju pieņemt. Patvērumu slimā meitene atrod pie Ojāra tēvamāsas Paulīnes Čačas Jūrmalā, un tur viņa dzīvo kā pie labiem audžu vecākiem un mācās Pumpuru vidusskolā. Ojārs paveicis īstenu varoņdarbu, pašai aizbraukdamas pakal māsīnai. Viņš riskē ar savu topošā mūziķa karjeru. Tikai Ojāra pašuzturēšanās dēļ Dagnija izglābjas no plikpaurības, bet vai viņa ir brālīm mūžam pateicīga?

\*\*\*

Rīgā strādā arī krietni sētnieki. Nav tiesa, ka visi ir čekas ziņotāji. 17. nama sētnieks, izrādās, ir pat tik drosmīgs, ka Ojāru brīdina: par viņu sākuši interesēties zēni no stūru mājās. Lai izglābtos no neizbēgamās atkārtotās izsūtīšanas, Ojārs un Felicija vērsas pēc padoma pie sava sargeņģeļa tantes Anniņas, kuŗa iesaka noslēpties tur, kur vismazāk meklēs, proti, plašajā Sibīrijā. Vēl dzīvokli nepārdots palicis flīgēlis. Grēviņkundze ceļanaudu aizdod un instrumentu pārdojot pēc tam. Abi studentīņi steigšus sakravā savu trūcīgo iedzīvi un jau vakarā sēd vilcienā, kas dodas austrumu virzienā. Novosibirskā Ojāru ar tīru pasi tūlīt pieņem darbā Sibīrijas lielākajā operatēātrī; zem tā kupola varot pilnīgi izvietoties Maskavas Lielais teātris.

Arī Felicijai atrodas koncertmeistares – repetītores darbs, tur arī piedzimst meita Dagmāra. Dzīve Novosibirskā nav slikta. Ojārs strādā pie slavenā diriģenta Michaila Buchbindera. Orķestri darbojas vairāki mūziķi ar patumsām biogrāfijās lappusēm. Pirmais vijolnieks ir Pievolgas vācietis Bergmanis. Ojārs iegādājas bisi, saņem medību atļauju un ar kollegām iet uz pīlēm. Viņš pierakstās milicijas pasu galdā un stājas karāklaušības uzskaitē. Kara komisariātā Ojāru grasās pat iesaukt armijā, bet tad apmierinās ar to, ka orķestrantu aizkomanē uz snaiperu kursiem. Nu, vai tas ir prāta darbs? Uzticēt šauteni ar optisko tēmēkli bijušajam izsūtītajam no sociāli bīstamu elementu ģimenes!

\*\*\*

Pa to laiku Rīgas čekisti, kuŗiem jau sagatavots orderis Ojāra Nikolaja dēla Kalniņa deportācijai uz Krasnojarskas novada Tasējevas ciemu un kuŗi Blaumaņa ielas dzīvokli figūrantu nav sastapuši, uzsāk meklēšanu. Apstaigā un nopratina visus konservatorijas studiju biedrus, radus un paziņas. Kā akā iekritis. Tad Rīgas čeka griežas pēc palīdzības pie Tasējevas kollegām. Vietējais zilcepuris atnāk pie Ojāra mātes būdīnā un izprašņā par viņas jaunāko dēlu, kas Rīgā vairs nemācoties. Nu sākas īstais teāters. Zelma nodemonstrē savu latento aktrises talantu, birdinot tēlotas asaras un izmisīgi šņukstot: “Viņš jau man tāds slikts dēls, neraksta ne rindiņas (kas ir taisnība); daudzās apkārt, plēgurodamas ar draugiem; savu veco, sirmo un slimo māti pavisam aizmirsis.” Apmulsušais



Ojārs un Felicija ar Dagmāru un Jāniti 1964. gada vasarā Majoros

čekists aiziet, neko neuzzinājis. Īsto Ojāra atrašanās vietu zina vienīgi tante Anniņa. Viņa draudzenei Zelmāi atsūta vēstuli, Ēzopa valodā pastāstot, ka Ojāriņš devies garākā ekskursijā pa plašo dzimto zemi.

1953. gadā, kad Tautu tēvs izlaiž garu, Ojārs atvadās no Novosibirskas kollegām un dodas atpakaļ uz Rīgu. Viņš turpina studijas konservatorijā un sāk strādāt Operas orķestrī. Blaumaņa ielas dzīvokli Ojārs, Felicija un mazulīte Dagmāra vairs iekšā netiek, jo tur jau iemitināti citi. Ojāram nākas lūgt pajumti pie sievas poļu radiem Vielandes ielā, kur istabu piešķir Felicijas labestīgais tēvocis Jānis Dēmans (1905 – 1981). Apakšrnieku dzīve nav nekāda saldā. Nedrīkst pat skaļi runāt, jo tas traucē zinātnieku darbā.

1965. gadā Elektroenerģētikas fakultātes vecākais pasniedzējs Jānis Dēmans svin sešdesmit gadu jubileju. Speciālajā presē cildināti viņa nopelni, bet noklusēta sociālā izcelsme un personiskā dzīve. Lūk, kam biogrāfijā ir kaut kāds traips. Tāpēc arī 18 zinātnisku darbu autoru augstāk par docenta vietas izpildītāju pa karjēras kāpnēm universitātē nepakāpjas.

Ilgī Ojāram jācinās, lai izkaŗotu savu personisko kaktiņu civilo okupantu apsēstajā Rīgā. 1965. gadā ģimenei iedala divas istabas komūnālā dzīvoklī. Viņu virtuves kaimiņš ir inteligents un ļoti simpātisks ebrejs, tāpēc kopējās sarunas notiek krievu mēlē. Reiz Ojārs rīko svinības, kur par goda viesiem uzaicināti arī viņa īstenie labdarī Anna un Valdis Grēviņi. Pie galda runā par visu ko, tikai ne par brālīša dzīvi Sibīrijā un dzejnieka moku ceļiem lēģerī, no kurienes viņš nesen kā atgriezies.

\*\*\*

Ojārs naīvi domā, ka pēc Novosibirskas epopejas Rīgā dzīvo mierīgi, ka neviens par viņa personību neinteresējas. No Kalniņu ģimenes biežās “krimināllietas” var uzzināt, ka Ojāru un Dagniju ne tikai meklē pa visu PSRS, bet arī atrod. Līdz pat 1956. gada vasarai notiek gaŗa sarakste starp Rīgas un Krasnojarskas drošībniekiem par to, vai viņus, tik bīstamus tautas ienaidniekus, vest atpakaļ izsūtījumā vai atstāt Latvijā. Čekisti īpaši sarosās pēc tam, kad Zelma 1954. gadā iesniedz lūgumu, lai viņai atļauj atgriezties Rīgā. Dēlam Ojāram esot nepieciešama auklīte, kas pieskatītu mazo Dagmāriņu. No



Novosibirskas Akadēmiskais operas un baleta teātris

šām strādājuši šajā mākslas iestādē.

\*\*\*

Pirmo reizi Ojāra Kalniņa vārds presē parādās 1957. gadā. Padomju Jaunatnē rakstīts, ka viņš vadot Kirova rajona septiņgadīgās mūzikas skolas stīgu orķestri. Arī nākamajā gadā Literatūra un Māksla uzteic Ojāru par sekmīgi uzsāktajam pedagogam gaitām. Tas ir cenzoru modrības trūkums, kas turpmāk tiks novērst.

Ojārs konservatoriju beidz 1958. gadā vienlaicīgi ar Raimonu Paulu. Nākamo maestro vajā džeza dēļ, kas esot “imperālistisko noziedznieku slepenais ierocis, lai demoralizētu padomju sabiedrību” (Jautrīte Putniņa), bet Ojāram nākas nepārtraukti ciest sava tēva dēļ: bijušie sociāldemokrāti padomju elites žargonā tiek apsaukti par sociālfāsiem.

\*\*\*

Ojāram sapņos bieži rādās zudusī bērnu dienu zeme. 1958. gada vasarā viņš uzaicina brāli doties inkognito pārgājienā uz vēl neaplūdināto Daugavas senleju. Dīzelvilciena nogādā četrus tūristus Kokneses stacijā, no kurienes viņi dodas uz pilsdrūpām un Pērses ūdenskritumu. Brāļiem te katrs stūrītis pazīstams, bet viņu dzīvesbiedres Felicija un Vera šīs vietas skata pirmo reizi. Pēc tam ceļinieki gar upes krastu nosolo līdz Kalnavotiem un ir tik bezkaunīgi, ka uzkāpj līdz pat noplukušās tēva mājas sliekšnim un palūdz padzerties ūdeni no akas, neuzkrītoši aplaižot skatienu visapkārt. Taču jau nākamajā dienā visā Koknesē runā, ka Kalniņa dēli atnākuši zaudētos īpašumos aplūkot. Padomju Latvijā katrā pagastā izvietoti operātvī čekas ziņotāji. Gan jau arī šis nevainīgais svētdienas pikniks atspoguļots Ojāra dosjē.

\*\*\*

1959. gada oktobrī Rīgā viesojas Vitolda Rovicka vadītais Polijas Tautas Republikas simfoniskais orķestris un Varšavas filharmonijas koris, kur dzied arī Staņislavs Mockallo, Ojāra paziņa un ciņu biedrs mūzikas frontē izsūtījuma gados Tasējevā. 1952. gadā polis ticis atbrīvots un saņēmis ne tikai dokumentus, bet vēl ceļa naudu braukšanai uz dzimteni. Tagad Staņislavs, iebrāucis no Varšavas koncertēt Rīgā, meklē Ojāru un viegli atrod. Viņš sagādā biļetes uz koncertu LU aulā abu brāļu ģimenēm. Pēc koncerta vienā no viesnīcas

“Rīga” numuriem notiek neformāls rauts. Frakās tērtie poļu pani, no kuŗiem daudzi ir padomijā pirmo reizi mūžā, kratās aiz smieklēm, kad izdzird par sava kollegas fantastiskajiem piedzīvojumiem Sibīrijā. Par koncertu skolā, kur visu vakaru tautas ienaidnieka baltpoļa akordeona pavadījumā skandinātas vienīgi Staļinu slavinošās dziesmas. Tagad, Chruščova atkušņa laikā, par visu to var pazoboties. Šajā starptautiskajā saietā nepieciešams tulkis, kuŗa pienākumus teicami veic Ojāra dzīvesbiedre Felicija.

\*\*\*

Ojārs, kā jau bijušais deportētais, tiek sistēmāiski pakļauts slēptai, bet efektīvai diskriminācijai. 1967. gadā viņa meita un faktiskā audzēkne Dārziņskolā Dagmāra, kuŗa gan oficiāli skaitās V. Stūrestepa klasē, uzvar starptautiskajā radio konkursā Concertino Praha. Laureātei jādodas uz ārzemēm uzstāties publiski. Ojārs ir neviņezdnoj (persona, kam neizsniedz ārzemju pasi). Par sargsuni tiek norīkota partijai un padomju varai tuvu stāvošā odiozā Diāna Albina. Pēc tam recenzijas par Concertino Praha vairākas reizes parādās Dagmāras Kalniņas vārds, bet ne reizi nav pieminēts uzvaras kaldinātājs Ojārs Kalniņš. Nomenklatūra savā starpā spriež šādi: “Viņš jau strādā labi, tomēr nav mūsu cilvēks.”

Glūzi kā Ojāra tēvs Nikolajs savus neīstenotos sapņus cer redzēt piepildītus bērnos, tā arī brālītis aizrautīgi ķeras pie savas meitas dresūras. Viņš objektīvu iemeslu dēļ nespēj kļūt par pasaules līmeņa vijoles virtuozu, bet Dagmārai ir visas iespējas to sasniegt. Pirmie panākumi neizpaliek. Ojāram ir patiens gandarijums par meitas panākumiem Prāgā. Viņš sagatavo Dagmāru uzņemšanai Maskavas īpaši apdāvināto bērnu mūzikas konservatoriju.

\*\*\*

Ojārs un Felicija apprecas dziļas mīlestības vārdā. Diemžēl ap 1968. gadu šī romantiskā laulība izjūk. Felicijas sirds neiztur bohēmisko dzīvesveidu, un viņa agri šķīŗas no šīs pasaules. Pianistes dzīve apraujas traģiski. Viņa mitinās viena pati komūnālā dzīvokļa istabiņā. Kad pēkšņi uznāk sirdslēkme, neviens no kaimiņiem neizsauc ātro palīdzību. Sēru mielasta galdu klāj Konservatorijas pagrabiņā. Dagmāra un Jānītis nu ir bāreņi. Ojāram tas ir smags trieciens.

(Turpinājums sekos)

# Politikas gadskārtas

Žurnālistes Sallijas Benfeldes saruna ar bijušo ekonomikas ministru Danielu Pavļutu

Reformu partiju (RP) (sākotnēji Zatlera Reformu partija (ZRP)) izveidoja eksprezidents Valdis Zatlers pēc Rikojuma Nr. 2 parakstīšanas par rosinājumu atlaist Saeimu un pēc tam, kad atlaista Saeima viņu neapstiprināja uz otru reizi Valsts prezidenta amatā. Partijas prioritāte bija valsts politiskās sistēmas reformēšana un „oligarhu” ietekmes mazināšana. Ārkārtas 11. Saeimas vēlēšanās ZRP ieguva 22 deputātu vietas Saeimā, bet dienu pirms 11. Saeimas pirmās darba dienas no partijas izstājās seši parlamentā ievēlētie deputāti, kurus dēvē par „Olšteina sešinieku”. Daniels Pavļuts vēlēšanās nekandidēja un nebija ZRP biedrs, bet pēc ārkārtas vēlēšanās valdības veidošanas gaitā partija izvirzīja viņa kandidatūru ekonomikas ministra amatam, un Pavļuts veica ministra darbu līdz pat Valža Dombrovska valdības demisijai. Lai gan Reformu partija arī turpmāk vēlējās Danielu Pavļutu redzēt ekonomikas ministra amatā, topošā Ministru prezidente Laimdota Straujuma tam nepiekrīta, kaut arī viņa darbu novērtēja pozitīvi. Par iemeslu Straujuma minēja Ekonomikas ministrijas līdzatbildību par to, kas notiek būvniecībā, un līdz ar to arī Zolitūdes traģēdija. Valdības veidošanas laikā Pavļuts iestājās Reformu partijā, bet publiskajā telpā vairākkārt izskanēja viedokļi, ka Zolitūdes traģēdija ir tikai formāls iemesls, kāpēc Straujuma nav piekritusi Pavļuta turpmākai palikšanai ministra amatā. Patiesībā viņas un partijas nostāja vairākos jautājumos bijis traucēklis dažām interešu grupām.

**Nesen jūs iestājāties Reformu partijā. Vai tas nozīmē, ka neaiziesit no aktīvās politikas?**

Es domāju būt politikai klātesošs, jo pēc tādas pieredzes, kādu es esmu guvis, man ir vēlme, cik nu tas iespējams, pieskatīt to, ko esam mēģinājuši panākt. Neieņemot formālus amatus, tomēr gribu atbalstīt uzsāktā turpmāko virzību vai saglabāšanu politiskajā dienaskārtībā, gribu palīdzēt saviem kolēģiem arī turpmāk darīt to, kas izriet no toreizējā Valsts prezidenta Rikojuma Nr.2 un ko mēs esam varējuši dot pieņemamā Latvijas politiskajai telpai. Šobrīd nevaru jums precīzi pateikt, kā tas izpaudīsies praktiski, bet tāds nolūks man noteikti ir.

**Reformu partijas Saeimas frakcijas vadītājs jau publiski ir paudis cerības saistībā ar jūsu darbu partijā.**

Par to, kurš būs partijas vadītājs, protams, lems partijas biedri.

**Ja jums piedāvātu kandidēt uz partijas vadītāja amatu, jūs piekristu?**

Atklāti sakot, es domāju, ka partijas biedriem ir jāizvēlas tāds vadītājs, kurš ir atbildīgs un piemērotākais šim brīdim –, proti, atkarībā no tā, kāda būs galvenā partijas stratēģija. Viena stratēģija nākamajās vēlēšanās varētu būt startēt atsevišķi, cita – konsolidēt labēji centriskos spēkus. Publiski jau ir pausts, ka nodoms ir vēlēšanās startēt vienā sarakstā ar *Vienotību*, tāpēc vadītājam ir jābūt piemērotam šim uzdevumam.

**Kuram uzdevumam jūs varētu būt piemērots partijas vadītājs?**

Manā ieskatā valstiski pareiza

izvēle ir mazināt sašķeltību labēji centriskajā spārnā, to nostiprinot.

**Jau kādu laiku tiek runāts par Reformu partijas šķelšanos, prognozējot, ka daļa partijas biedru aizies uz *Vienotību*. Tagad ir pieņemts lēmums nākamajās Saeimas vēlēšanās veidot kopēju sarakstu ar *Vienotību*. Tomēr – vai Reformu partija noturēsies kopā?**

Nedomāju, ka tas šobrīd ir pats aktuālākais jautājums. Manuprāt, valodas par partijas šķelšanos ir partiju pavadījušas kopš brīža, kad jau pirms iepriekšējās valdības izveidošanas Olšteins ar savu kompaniju partiju pameta. Protams, šis bažas visu laiku ir bijušas. Šobrīd mana izjūta ir tāda, ka šis vairs nav aktuāls jautājums. Reformu partija ir skaidri apliecinājusi savu virzību uz konsolidāciju un kopīgu startu vēlēšanās pamatā ar *Vienotību*. Tas ir pateikts. Protams, partijas biedru vidū ir diskusijas un viedokļi ir dažādi, bet es neredzu pamatu turpināt runas par šķelšanos. Situācija ir mainījusies, un diskusijai, manuprāt, ir pamats vienā jautājumā: kā saliedēšanās var notikt vislabāk.

**Vai tā nav zināma pretruna? Kad pēc Rikojuma Nr. 2 tapa Reformu partija, bija acīm redzams – tas notiek tāpēc, ka partijās nebija manāma griba un spēja kaut ko mainīt toreizējā saimniekošanas un politikas stilā. Cilvēki, kas gribēja kaut ko mainīt, taču varēja iestāties jau esošajās partijās, bet to nedarīja. Tagad jūs esat ar mieru iet kopā ar *Vienotību*.**

Reformu partijā daļa cilvēku ir ar politisko pieredzi un ir mēģinājuši savas ieceres īstenot citās partijās. Droši vien viņiem ir dažāda pieredze un viņi tāpēc gribēja iekļauties Reformu partijā un meklēt jaunas iespējas. Es partijas tapšanas laikā šajos procesos aktīvi nepiedalījos, darbojos privātajā sektorā un partijā parādījies krievi vēlāk. Tāpēc man ir grūti priest, kādi citiem toreiz bijuši apsvērumi iestāties Reformu partijā. Manuprāt, tagad mēs labi varam redzēt, ka Reformu partijas ienākšana politikā kā atsevišķai partijai ar labu rezultātu vēlēšanās un prāvu pārstāvniecību valdībā, ir ļāvis būtiski mainīt politikas kursu pēdējos divarpus gados. Domāju – tas, ka Reformu partija gāja atsevišķi, ļāva Latvijas politikā ienest jaunas vēsmas, un, manuprāt, lielai sabiedrības daļai tas ir devis pamatotas cerības, ka var būt arī citādi.

Tagad šī situācija, protams, ir mainījusies, ir bijušas kļūdas un sāpīga pieredze, un to ir atzinis gan Zatlera kungs, gan citi kolēģi. Reitingi ir tādi, kādi tie ir. Politikā bieži tiek runāts nevis par to, kā ir, bet, kā izskatās, un ar šo izskatīšanos nav tik labi veicies. Vēlētāji ir zaudējuši ticību partijai. Šobrīd ir jāiegūst jauns vēlētāju mandāts nākamajās vēlēšanās. Vēlētāji ir milzīgā neziņā par to, kas Latvijas politikā notiks, parādījušies dažādi mesijas, kas sola mūs glābt, bet cilvēkiem, iespējams, nav isti skaidrs, par ko balsot. Domāju, ka šī neziņa ir jāmazina, saliedējoties sakarīgiem politiskiem spēkiem labēji centriskajā spārnā, kurī līdz šim ir veidojuši politikas progresīvo mugurkaulu, ir virzījuši Latviju pretī NATO un Eiropas Savienībai, eiro

valūtai un prātīgām reformām. Šiem cilvēkiem ir jācenšas sastrādāties.

**Kāpēc jūsuprāt Reformu partija tik strauji zaudēja uzticību vēlētāju acīs? Zaļo un zemnieku savienība joprojām daļai vēlētāju ir ļoti mīļa, un Lemberga kungam viņu skatījumā ir mesijas oreols, viņi gaida, kad viņš beidzot pats atnāks un izglābs valsti no visām nelaimēm.**

Droši vien ir vairāki iemesli. Pirmkārt, mesijas sindroms lielā mērā ir pamats, jo sabiedrība kopumā nobriest un ir gatava ilgtspējīgai attīstībai tajā brīdī, kad lielāko sabiedrības daļu sasniedz apjausma, ka tas, kā mēs kopā dzīvosim, tas, kā dzīvošu es, mana ģimene un

mēram, neveiksmīga komunikācija ar vēlētājiem. Ir bijušas arī visai nopietnas politiska rakstura kļūdas.

**Varat tās nosaukt?**

Valdību veidojot, sākums nebija īpaši izdevies – bija mēģinājums pārvarēt etnisko barjēru Latvijas politikā, bet šis mēģinājums bija neveiksmīgs. Rezultātā sanāca vēl sliktāk nekā pirms tam. Protams, visiem, kas valdības veidošanas procesā piedalījās, ir jāuzņemas sava atbildība. Ja mērķis bija pārvarēt etnisko dalījumu Latvijas politikā, tad 2011. gada rudens izraisīja notikumus, kas Latviju šajā ziņā, visticamāk, ir atmetuši četrus piecus gadus atpakaļ. Domāju, ka reiz neizbēgami uz civilizētiem, demokrātiskiem pamatiem etniskā bar-



mana kopiena, būs atkarīgs no manis – cik lielu atbildību es izjūtu pats, tas pirmām kārtām būs atkarīgs no tā, kā es, mani draugi, ģimene, kopiena rīkojas. Nav pirmā reize Latvijas politikā, kad notiek tā, kā tas ir noticis ar Reformu partiju, – ir sajūsmas vilnis, bet pēc tam jau uzreiz ir garantēts, ka vilnis noplaks, un politiologi ar nepacietību gaida, cik dziļš kriens būs šoreiz. Protams, tādai sajūsmai parasti seko atplūdi. Uz nākamajām vēlēšanām mums jau ir vairāki projekti jaunu partiju veidošanai, kaut daudzas sejas tur ir vecās.

Zatlera kungs, iespējams, savulaik tika uztverts kā Laimes lācis, viņa rīcība tiešām baudīja sabiedrības atzinību, līdz vēlētājiem nāca sapratne, ka nevar notikt tā, kā cilvēki ir iztēlojušies. Politikā ir simbols, un, ja cilvēki apjauš, ka ir kļūdušies savās gaidās, seko vilšanās. Vilšanās gan parasti ir tad, ja ir bijušas nepamatotas gaidas. Reformu partijas programma ekonomiskajā sadaļā, manuprāt, pilnīgi noteikti bija laba. Pirms iepriekšējām vēlēšanām speciālisti atzina, ka tā ir labākā, taču ir ļoti zināms, ka lielākā daļa vēlētāju programmas nelasa, pievērš uzmanību atsevišķiem momentiem, kurus plašsaziņas līdzekļi īpaši uzsvēr. Tas ir politikas paradokss: partija var uzrakstīt labu programmu, to arī īstenot, diskutējot un līdz pēdējam cīnoties ar koalīcijas partneriem, bet vēlētājs jau to nenovērtē. Savā ziņā tas ir unikāli: partija soli pa solim īsteno savu programmu, ko ir solījusi pirms vēlēšanām, bet, ja jau vēlētājs to nav lasījis, tad solījumu īstenošana negūst vēlētāju mīlestību. Turklāt, domāju, ka līdz ar cerībām un vilšanos ir bijis arī kas cits, – pie-

jēra Latvijas politikā būs jāpārvar. Metodes var būt dažādas, bet tas būs jāizdara, citādi saliedēta sabiedrība faktiski nav iespējama.

**Nereti publiski ir arī izskanējis, ka partiju kļūdas saskarsmē ar vēlētājiem neapšaubāmi ir bijušas un ir, arī Reformu partija nav pratusi komunicēt ar vēlētājiem, tomēr reitingu kritums ir rūpīgi veidots. Daudzu ieskatā atjaunotās neatkarīgās Latvijas laikā šis ir spožākais piemērs, kā politiskie partneri un pretinieki kopīgiem spēkiem „nogalina” kādu partiju vēlētāju acīs. Runa ir par Reformu partiju. Vai piekristat tādām vērtējumiem, vai tas nav pārspīlēts?**

Varu piekrist, ka atsevišķu cilvēku un kopumā visas Reformu partijas apkaņošanai ir bijis diezgan organizēts raksturs. Domāju, ka ir jāreķinās ar diviem apstākļiem – pirmkārt, Reformu partija tiešām gribēja pierādīt, ka Latvijas politikā var citādi: atklāti, caurspīdīgi un godīgi. Ir grūti stāties preti cilvēkiem, kas strādā ar citām metodēm. Otrkārt, ir loģiski, ka Rikojums Nr. 2 būtībā tika uztverts kā plauka seja visai Latvijas politikai bez izšķirības. Tas ir vienojošais faktors, kas politikā esošajiem ļāva viegli atbildēt uz jautājumu – pret ko draudzēsimies? Atpras kopīgo ienaidnieku un pret kādu draudzēties nereti ir vieglāk nekā vienoties par konstruktīvu un pozitīvu dienaskārtību. Daudzus spēlētājus politikā vienoja rūgtums par to, kas tika izdarīts 2011. gada maijā un jūnijā. Visiem viss ir jāpārdzīvo un kaut kad jāpārvar, pretējā gadījumā nevar virzīties uz priekšu. Tiem, kuriem šķiet, ka viņiem ir nodarīts pāri, 2011. gadā atlaižot Saeimu, tas ir jāpārvar, citas izejas taču nav. Arī

Reformu partijai ir jāpārvar šis rūgtums par to, kā ir gājis pēdējos divarpus gados.

**Jautājums ir – cik lielā mērā tagad atgriežas „vecie laiki”? Mesijas pirms vēlēšanām ir bijuši vienmēr, un droši vien nav pat tik svarīgi, cik tās ir jaunas vai vecas sejas politikā, tāpēc runa nav par šiem glābējiem. Varbūt tas ir subjektīvi, tomēr ir sajūta, ka tie, kuri bija spiesti pāiet malā pēc Rikojuma Nr. 2, atkal lēnām, reizēm pa kaktiem slapstoties, – atgriežas. Vai jums arī tā šķiet?**

Latvieši vēsturiski ir zemnieku tauta. Mums dainās ir ļoti labi atspoguļota cikliskā pasaules izpratne: dzīve nevirzās taisnvirziena līnijā, lineāri no punkta A uz punktu B, – dzīve ir cikls. Gadskārtas, ieražas... arī politikā ir cikls, kaut kam vienam seko kaut kas cits, un tur ir zināma loģika. Latvijas politikā ir bijuši zināmi revolucionāri pavērsieni – piemēram, *Jaunā laika* atnākšana 2002. gadā. Var vilkt daudzas paralēles: cik ilgi toreiz viņi noturējās pie varas, kam sekoja tāda kā iepriekšējā “režīma” restaurācija. Šajā piegājienā ar Rikojumu Nr. 2, kas bija vēl viens modinātājs Latvijas politikai, pārmaiņu režīms noturējās ilgāk, krietni ilgāk.

Tagad atkal seko kaut kas cits. Varētu diskutēt, cik ļoti, taču daļa vecās politikas ir atpakaļ pie varas. Personālijas, notikumi, domāšanas veids u.t.t. Tomēr vienā upē (straurmē) divreiz nevar iekāpt, – nav un nebūs tāpat, kā ir bijis! Ir mainījusies gan sabiedrība, gan politikas vide, dienaskārtības jautājumi ir mazliet citi, daudz kas ir paveikts. Daudz laika un ļoti liela enerģija valdībai, kurā man bija iespēja un gods strādāt, pagāja, saslaucot dažādus grūžus, kas bija palikuši no iepriekšējiem laikiem daždažādos veidos, sākot ar grīstē salaisto *air-Baltic* un galvojumu *Liepājas Metallurgam*. Mums var pārņemt, ka neesam nākuši ar daudzām jaunām iniciatīvām un darbiem, taču bija diezgan pilnas rokas darba, mēģinot vest pie veselā saprāta to, kas līdz tam bijis, un vienlaikus mēģinot ielikt veselīgus pamatus turpmākajam.

**Kāpēc Laimdota Straujuma ne-gribēja jūs savā valdībā?**

Es esmu dzirdējis publiski nosauktajiem līdzīgus argumentus. Domāju, ka veids, kā uzņemties atbildību par Zolitūdi, manā gadījumā bija cenšanās mainīt būvniecības vidi un novest līdz būvniecības likumu – jauno Būvniecības likumu un tam pakļauto rēgulējumu, lai novērstu līdzīgas nelaimes nākotnē. Jāatgādina, ka Zolitūdes nelaime notika vecā rēgulējuma laikā.

Domāju, ka varam vilkt kaut kādas paralēles – ir vēl trīs cilvēki, kuriem neatradās vieta jaunajā valdībā, kaut viņu profesionālitate tika augtu vērtēta. Politika ir politika, un es ne uz vienu negrasos apvainoties. Iespējams, tā ir zināma apstākļu kombinācija, jo politikā vienmēr ir ne tikai racionāli, bet arī irracionāli faktori. Kādam nepatīk, kādam uzkāpts uz varzācīm, iespējams, tas ir saistīts ar kādam interesēm. Bet varbūt es kādam gluži vienkārši ļoti nepatīku. Arī tā notiek.



VIKTORS HAUSMANIS

## Nebija ne pliki, ne puspliki!

Nesen, pārlūkodams Dailes teātra izrāžu afišu, gluži vai satrūkos: „Plikie un puspliki”! Vai tiešām manis milētais Dailes teātris arī būs sācis sekot modes kaprisēm un līcis aktieriem pa skatuvi staigāt pusplikiem? Izrāde notika teātra Mazajā zālē, – tur vismaz tā skatuvīte tāda mazāka un plikam uz skatuves nebūs tik ļoti jāsalst! Kad iedziļinājos afišā, nomierinājos, jo izrādes tapšanā darbojušies divi cienjami vīri. Viens no viņiem – kādreizējais žurnālists, teicams lauku dzīves pazinējs un lietpratējs Ēriks Hānbergs, kas pats pārtikas produktus iegādājās Matisa tirgū, jo tur tie esot vislabākie. Hānbergam jātic, jo viņš pazīst precī. Un piedevām – viņš mil teātri; kā eju uz teātri, tā satieku Hānbergu. Kādu laiku viņš bija viens, bet tagad ar brīnišķī skaistu sieviņu līdzās. Izrādi iestudējis mans kādreizējais students Kārlis Auškāps, ko daudzi mūsu lasītāji droši vien vēl atceras pēc viņa viesizrādēm ASV. Vienmēr gandarījumu raisa Auškāpa uzticība latviešu autoriem, latviešu lugām. Vārdu sakot, izrādes „Plikie un puspliki” veidotāji ir divi vīri, kam var uzticēties.

Kāpēc šāda izrāde „Plikie un puspliki” tapusi? Pirms diviem gadiem Dailes teātra kamerzālē sāka dzīvot Kārļa Auškāpa iestudētais „Pirmā grēka līcis”, kuŗa pamatā režisors bija līcis Hānberga vairāku stāstu motīvus; izrādes darbība notika laukos, un tajā piedalījās vesela virkne pieredzējušu, nu jau diezgan daudzgadēju aktieru. Izrādē viņi atplauka un staroja. Tas bija apliecinājums, ka gadu nosta gan nav nekāds šķērslis, lai taptu interesanta izrāde, skatītāji drīz to iemilēja, un galvenais iemesls bija aktieru sirsniņā, patiesā darbošanās no pašas dzīves realitātes paņemtos epizodēs. Izrādi skatoties, šķita, ka tiekamies ar šodien kaut kur sastapiem un redzētiem cilvēkiem. Taču gan cilvēka, gan izrādes mūžam ir savas robežas, izrāde parasti diezgan drīz vairs nepulsē, bet „Pirmā grēka līcis” bija atvēlēts krietns ska-



Skats no izrādes „Plikie un puspliki” // Foto: Gunārs Janaitis

tuves mūžs – šajā janvārī izrāde piedzīvoja simto reizi!

Bet – ko lai iesāk lomu tēlotāji? Nevar taču skatuvi pamest, viņi taču vēl ir sprauni, spēka un enerģijas pilni! Un režisors Kārlis Auškāps nolēma Hānberga stāstu dzīvi uz skatuves turpināt. Abi darba vīri satikās un nosprieda, ka derētu uztaisīt vēl vienu izrādi, kuŗā darbotos tie paši „Pirmā grēka līcis” varoņi – Žanis un Šarlote, Trīne un Ervīns un, protams, Dzidra un Reinis. Hānbergam stāstu par lauku ļaudīm papildinām, nu kaut vai grāmatas „Taka rudzu laukā”, „Biķu alus”, „Plikie un puspliki”. Kāpēc vēlreiz nepārlūkot šīs grāmatas? Kāpēc jaunajai izrādei nepaņemt virsrakstu – „Plikie un puspliki”? Auškāps šķirstīja un lasīja visas Hānberga grāmatas, līdz izkristalizējās stāstījums, ar ko varētu nākt klajā „Grēka līcis” iepazītie varoņi. Bet – kuŗā brīdī lai viņi par savām likstām izstāsta? Kādā jautrā kompanijā? – Varētu būt, taču varbūt izvēlēties citu ieganstu: no iepriekšējās izrādes pazīstamus tēlus ataicināt uz – televīzijas studiju un tur intervēt. Protams, visus reizē nevarētu, bet



Juŗa Strengas (priekšplānā) monologs izskan traģikomiskos toņos. Aiz viņa Akvelīna Līvmane un Mirdza Martinsone // Foto: Gunārs Janaitis

pa vienam gan. Šāda veida raidījumi mūsu televīzijā taču notiek, kaut vai – „Saimnieks meklē sievu”.

Tā nu uz Dailes teātra Mazās zāles skatuves ieraugām kādu televīzijas studiju, kur tūlīt sāksies raidījums, ievadu ar dziesmu iesāk divas burvīgas aktrises Aija Dzērve un Sarmīte Rubule. Sākas

raidījums, kuŗā tiek intervēti un uzskauti mums jau pazīstamie Dzidra un Reinis, Šarlote un Trīne un, protams, cits personāžs no „Pirmā grēka līcis”. Televīzijas raidījumu sparīgi un intriģējoši vada aktrises Mirdza Martinsone un Akvelīna Līvmane, un mēs, zālē sēdošie, it kā kļūstam par televī-

zijas raidījuma skatītājiem un lieciniekiem. Notikumu izkārtojumu būtībā nosaka jaunās izrādes specifika, tās pamatā ir nevis luga, bet – saistošu stāstījumu virkne, jo, kad Šarlote vai Trīne ar savu stāstījumu ir galā, viņas skatuvi atstāj un sākas tik ierastā „Reklāmas pauze”.

Sekojojot izrādei, rodas prieks, ka mūsu iemīļotie tēli turpina skatuves dzīvi, ka viņi nav aizgājuši nebūtībā. Katrs stāsts ir īpašs, atšķirīgs, parasti ar humora izjūtu caurausts, bet nereti iespindzas arī pa kādam smeldzes pavedienam. Šajā izrādē – stāstu seriā – atmirdz aktieru talants un meistarība, pat tādi, kādus mūsdienas izrādēs neredzam. Ar savu inteligento stāstu īpaši saista Ilzes Vazdikas veidotā Šarlote. Mēs Latvijā aktrisi esam iemīļojuši kā sirsniņo Mildu pašmāju seriālā „Ugunsgrēks”, bet izrādē viņa ir pilnīgi citāda. Ar interesi var izdzīvot līdzīvu Juŗa Strengas veidotajam Ervīnam, viegli skumju toņi ievijas Lidijas Pupures Trīnē. Īsta bauda ir klausīties Leona Krivāna Žanī, – aktieris neko netēlo, viņš ir tik īsts un paties, ka ticam katram viņa vārdam. Izrādi iesāk un pabeidz mūžīgie ķildnieki, taču mīlestības pārpilnie Dzidra un Reinis. Tik vien jāpiebilst, ka enerģijas, spēles priekā starojošie aktieri Venta Vecumniece un Gunārs Placēns drīz svinēs astoņdesmit septīto dzimšanas dienu! Vai kāds vēl var apšaubīt to, ka teātris raisa spēku un pagarina aktiera mūžu?! Kad izcilais aktieris un režisors Jānis Lejiņš aizgāja aizsaulē, viņam bija deviņdesmit viens gads, bet Kārlim Sebrim – deviņdesmit pieci!

Izrādi „Plikie un puspliki” skatoties, nemeklēsim nekādas jaunās, neparastas vērtības vai dramaturģijas novitātes. Skatāmies prasmīgi sakārtotu stāstījumu virkni, kuŗā labi pazīstam mūsu kādreizējos lauku cilvēkus, un sirdi priecē aktieru patiesas meistarības atklāsmē. Liekas, esam tikusi ar savējiem. Visbeidzot Aija un Sarmīte atkal skanīgi nodzied kādu dziesmiņu.

## Skani, mana valodiņa!

Cien. redakcija!

Lasot Eduarda Silkalna recenziju par Ilmāra Šlāpina grāmatu **Jauno latviešu valoda**, es atcerējos nesen saņemto vēstuli no draudzenes Latvijā par svarīgo valodas tematu. Tanī viņa tā sirsniņi skubinā mūs visus šeit, diasporā, vairāk piestrādāt pie mūsu skaitās valodas tīrības uzturēšanas. Atļaujot pievienot viņas rakstīto!

Cienā **Lelde B. Gilman**  
Portlandē, Oregonā

Sveicināti, latviešu nācijas un latviešu teritorijas rezidenti un nerezidenti!

Kā jūsu valodas ekspertei un līderei mūsu kultūras un valodas prezervācijas departamenta uzdevumā, man ir tas imperatīvs ar jums komunicēt, jūs informēt, komentēt un prognozēt, par mūsu valodas

tendencem pēdējā laika periodā.

Es vēlos akcentēt, ka mūsu mērķim ir jābūt prezervēt mūsu unikālās nācijas godu starp citām Eironācijām, kas mūsu unikālo etnisko identitāti un valodu var drīz struktūāli apdraudēt. Šis laika periods ar saviem mēdiņu ieročiem mums liek izmantot mūsu energoefektivitāti nevis vien fizisko resursu prezervācijai, kā tas būs imperatīvi darīt kompetīcijā ar citām nācijām Eirotirgū, kur mūsu reitingi varbūt nav optimāli, bet arī būt rezolūtiem un strukturāli un konstruktīvi prezervēt to unikālo, to mūsu latviešu valodu, un to paturēt pristīnu, kāda tā caur laiku periodu variantiem vienmēr ir tikusi prezervēta.

Šai rezolūcijai jābūt primērai mūsu centienos, un mums ir imperatīvi komunicēt to nācijas ne-

rezidentiem arī citās Eirozemēs, mēs nedrīkstam to tikai lokalizēt mūsu teritorijā. Tas ir jādara caur struktūru, diskusijām, teritoriālā kontekstā, caur konsultāciju ar mūsu nācijas rezidentiem (tiem, kas nesaprot, t.i., latviešu tautu). Tas ir jādara stratēģiski. Varbūt tas pieprasīs valodas rekonstrukciju, kā mēs to jau esam startējuši. Tur var implementēt arī datoru aplikācijas, kuras var nolādēt no mēdiņu variantiem.

Mums jābūt konsekventiem un restaurēt arī mūsu psiholoģisko un emocionālo līdzsvaru kā stiprai nācijai, bez liekiem negatīviem kompleksiem, lielāku nāciju starpā. Mūs nedrīkst nedz efektēt, nedz neitralizēt citu nāciju reitingi par mūsu t.s. stāstus, kā sīku un minoru nāciju lielo nāciju starpā. Eironācijas un citas drīz vien sa-

prātis, ko mēs šeit komunicējam, ja būsim adekvāti stratēģiski un uzsvēsim mūsu prioritātes kategoriski palikt latviešiem un prezervēt latviešu kultūru un pristīno valodu. Monetārs atbasts un finansējums šeit nebūs tik lielā importā kā pašu spējas efektīgi vienam ar otru komunicēties. To funkcijas nebūt nebūs akcentētas šai sektorā, un tikai sociāla kompetence būs primēra, kā arī kompetenti līderi. Kas tad ir mūsu objekts un objektīvs? Konstruktīvas diskusijas un komunikācija starp mums un diasporas latviešiem, t.i., nerezidentiem, informēt tos par realitātēm, atšķirt to unikālo, kas ir mūsu nācijas gēnos no importa, restaurēt unikālo, darīt to strukturāli un rezolūti bez liekām negatīvām emocijām un nācijas kontekstā rekonstruēt un restau-

rēt to, kas rekonstruējams un restaurējams.

Imperatīvi ir komunicēties ar citām pasaules nācijām, tā, lai visi zin, ka esam latviešu unikāla tauta ar absolūtu prioritāti prezervēt mūsu unikālo identitāti un, galvenais, valodas unikālo un pristīno stāvokli un puritāti.

Beigu beigās, ja mēs paši, nācijas rezidenti, vairs nespēsim komunicēties latviski, mūsu mīļā dainu valodiņā, importi pārņems mūsu latvisko biznesu, un tad tur vairs nelīdzēs nedz interneta aplikācijas, nedz valodas, nedz energoefektivitātes jomā.

Pateicos visiem par audienci, acinu jūs visus uz jaunām globālam Eiroietilpšanas uzvarām. Jūsu līdere un komunikātore latviešu valodas prezervācijas uzdevumā

ANONĪMA AITA



# Nakts pirms rīta

EDUARDS SILKALNS

Franks Gordons, *Mijkrešlis mikrorajonā*, romāns, apgāds VESTA-LK, 2014.g., 128 lpp.

Žurnālists Franks Gordons (dz. Rīgā 1928. g.) *Laika* un *Brīvās Latvijas* lasītājiem nav svešs: jau ilgus gadus gandrīz katrā numurā lasāms kāds viņa politisks komentārs, visbiežāk par tematu, kā PSRS pēctece Krievija vēl pēc imperijas sabrukuma vienā vai otrā veidā cenšas atjaunot un paplašināt savu ietekmi pasaulē. Viņa latviešu avīzēm rakstīto apceru uzmanības centrā, protams, ir viņa dzimtā Latvija. Ar grūtībām reiz izkļuvis no PSRS, Gordons kopš 1972. gada dzīvo Izraēlā. Etniskās piederības ziņā būdams žids, Gordons ir caurcaurim lojāls Latvijai un atbalsta mūsu tautas intereses, tāpēc ir sakarīgi, ka viņš 1998. gadā apbalvots ar Triju Zvaigžņu ordeni.

Romāns *Mijkrešlis mikrorajonā* sarakstīts 20. gs. 70. gadu beigās, kad tā autors jau dzīvoja Izraēlā, bet kad dzīve okupētajā Latvijā viņam bija vēl spilgtā atmiņā. Darbs sākotnēji publicēts turpinājumos 1980. gada *Laikā*. Grūti iedomāties, ka vēl mūsdienās, gadsimta ceturksni pēc Padomijas iziršanas, kāds vēl tik uzskatāmi un detaļēti mācētu at-  
tēlot padomju ikdienu. Padom-



Izdevēja Ligita Kovtuna stāsta par grāmatas tapšanu

*ķīniešu divieli un „Vanīlas” ziepēm, ievistītajā vakardienas „Čiņā” bērzu slotiņu un devās ierastajā ceļā uz komūnālo pirti Krāsotāju ielā... (40. – 41. lpp.)*

Ievērojis, ka blakus pirts kasei pārdod gāzēto ūdeni ar sīrupu, bet pāris soļus tālāk – bufetē – alu, Ansis ģērbtuvē izģērbjas.

*Aizcirtis drēbju skapīša durtnas, apkāris aukliņu ar skārda numuriņu, pakēris cinkoto ķipi un cieši satvēris saujā mazguli un savas iemīļotās „Vanīlas” ziepes,*

*garaiņiem, kas allaž sit nāsīs taisni tai brīdī, kad Malvine komūnālajā virtuvē vāra savam vīram pašas samalto kafiju vai Ansis sievai – liepziedu tēju. Pie visa kā pierod, tas tiesa. (24.)*

Autors ievadvārdos izsaka cerību, ka romānam būs lasītāji mūsdienu Latvijā, it īpaši tādi, kas dzimuši pēc PSRS sabrukuma. Lai viņiem atvieglinātu lasīšanu, grāmatas beigās lasāmi vairāku reiz padomju laikā pazīstamu, bet starplaikā aizmirstu



F. Gordona „Mijkrešlis mikrorajonā” gaida savus lasītājus



Autors Franks Gordons sarīkojumā piedalījās neklātienē. Runā rakstniece Anna Žigure



Sarīkojumu vada apgāda *Mansards* un grāmatnīcas *Nice Place*. *Mansards* saimnieks Jānis Oga (no kr.). Interese par jauno izdevumu bija pulcējusi plašu lasītāju loku

devēji efektīvas rakstīšanas mācās (arī latviešu valodā 2009. gadā iznāca grāmata *Kā uzrakstīt sasodīti labu romānu*) mēdz ieteikt rakstītājiem spriedzes un intereses saglabāšanas nolūkā drīzāk izvēlēties tagadnes nekā pagātnes formu. Gordons viscaur raksta pagātnē, bet viņa sacītais izelpo aktuālitātes dvasu.

Piemēra pēc pamanīsim uz mirkli romāna personu Ansi Plostnieku, kas ar ģimeni dzīvo visai saspīesti, jo viņu dzīvoklis pārvērtsts par komūnālo, piekomandējot Plostniekiem klāt Solovjovus.

*Ansis, atstādams savu komūnālā dzīvokļa nemīlīgo, pavisam nolaisto vannas istabu visu četru Solovjovu ziņā, pakēra savu gaišbrūno koferīti ar svaigu apakšveļu,*

*Ansis, šļūkdams pa slideno klonu, ienāca plašajā telpā, kurā aiz garaiņiem sākumā bija grūti saskatīt ģimjus... utt. (41. – 42.)*

Tie tādi nieki, sikumi, jūs teiksit? Bet visu dzīvi taču veido sikumu kopums, sikumu savienojums veido laikmetu! Citāti taču izsaka ļoti daudz par materiālās labklājības līmeni padomju laika Latvijā.

Samierināšanās un pielāgošanās liekas bijis vienīgais veids, kā cilvēku vairumam izturēt padomju laiku. Malvine Plostniece gan nosauc Solovjovu piespiedu iemitināšanos viņas dzīvokli par sodību un par lāstu („svešs paliek svešs, nelūgts paliek nelūgts”), bet viņa arī saka:

*Un tomēr pie visa kā pierod – arī pie Solovjovu kāpostu zupas*

vārdu un izteicienu skaidrojumu. Vai tādu skaidrojumu derēja vēl vairāk? Gordona rakstīšanas stils ir tāds, ko angļiski apzīmētu par *pregnant with meaning*. Latviski tuvinieki šim apzīmējumam varētu būt *domu bagāts* vai *pilns ideju*. No lasītāja tas prasa pastiprinātu uzmanību. Lūk, viens pats teikums no kāda dialoga:

*Visu mūsu tēvs un skolotājs – lai smagas viņam smiltis – tev droši vien neiemācīja pašu galveno: tur’ muti ciet un ausis vaļā... un nesalsi tu bargā salā! (17.)*

Teikums izraisa vismaz trīs domu asociācijas, un ikviens lasītājs, šaubu nav, tiks galā ar vienu no tām, saprotot, ka smagu smilšu vēlējums ir nelaiaps pretstats aizgājējiem parasti novēl-

tajām vieglajām smiltīm. Gados vecie un rūdītie lasītāji, aprakstītā laikmeta pazinēji, viegli uztvers arī visu pārējo, bet vai varam būt tik droši, ka arī 1990. gadā dzimušie apjēgs, ka ar tēvu un skolotāju domāts 1953. gadā mirušais Staļins un ka teikuma beigās minētais bargais sals ir Sibīrijas sals? Franka Gordona paņēmiens ir pieņemts, ka lasītājam ir apmēram tās pašas priekšzināšanas un domu gaita kā viņam, tāpēc zinīgie lasītāji, viņa cienītāji, ir viņam pateicīgi, ka viņš parindēs vai kā citādi nepaskaidro kā skolotājs bērnam to, ko viņi jau zina.

Grāmatā netrūkst ne skumju, ne traģikomisku momentu. Skumjas izraisa mazās Guntiņas vaicājieni tēvocim Ansim, kas tie tādi Ziemsvētki, jo tētis, mammīte un vecmāmiņa viņai tikai stāstījuši, ka drīz atnāksot jaunais gads, bet bērnodārzā teikts, ka pati galvenā eglīte visā zemē esot Kremlī, pašā Maskavā. (110. – 111.)

Reizē nožēlojama, bet arī komiska ir čekas pārstāvja cenšanās Hariju Riekstiņu savervēt par stukaču. (112. – 115.) **Mijkrešļa mikrorajonā** virsrakstu atbalso sacerējuma pēdējā rindkopa:

*Nu, ko lai jums labu pasaku šai mikrorajonā, kur viss tik pelēcīgs? Nē, zinu gan: redzat – tagad mijkrešlis. Ne isti nakts, ne isti diena. Brīžiem liekas, ka beidzas diena, ka nāk vīrsū gaļa, tumša nakts. Un piepeši tev nāk prātā – nē, nakts iet uz beigām, laiks iet uz rīta pusi... Uz rīta pusi, fakts!*

Rakstīšanas laikā vēl neviens nevarēja būt drošs, ka rīts patiesi tuvojas, to mēs zinām tikai tagad

ar pēckatu.

Rakstot īsu paskaidrojumu par **Mijkrešli mikrorajonā** pirms tā publicēšanas *Laikā* 1980. gadā, Franks Gordons piecas reizes to sauc par sacerējumu un iekavās mazliet bikli piebilst, ka sacerējumu „varētu nosaukt, ja nu katrā ziņā jāapzīmē darba žanrs, par „modernu romānu.”” Grāmatas titullapā darbs nosaukts par romānu, bet ievadvārdu autore Anna Žigure to sauc par īso romānu. Latviešu žurnālistikas vai publicistikas vēsturē Gordonam vieta nodrošināta, bet stipri jāšaubās, vai literatūras vēsturnieki viņam tādu reiz atvēlēs arī daiļliteratūras Olimpā. Romāns prasīt prasās pēc cilvēku – raksturu – mijiedarbes ar savu vidi un savu laikmetu. **Mijkrešli** nekādu raksturu, kuŗus lasītājs varētu iemīlēt vai nīst, nav: darbojošās personas vidē parādās tikai kā marionetes, kas autoram vajadzīgas vienīgi viņa pamatnolūkam – cik vien iespējams, precīzai un pilnīgai vides un laikmeta izgaismošanai. Protams, nupat teikto var papildināt ar domu, ka padomju sistēmā daudzi tik tiešām marionetes vien bija tur’ muti ciet un ausis vaļā.

Gvido Kajona nedaudzie melnbaltie foto attēli kā padomju dzīves ikdienas attēlotāji ir pavisam izcili Franka Gordona teksta rotātāji.

// FOTO: IMANTS URTĀNS

**Ja vēlaties pasūtīt grāmatu, sazinieties ar redakciju.**

Tālrunis: +371 67326761  
Tālrunis: +371 67326784  
e-pasts: redakcija@brivalatvija.lv,  
redakcija@laiks.us

# „Pūcītes akadēmija” Londonā

Pēterborovas latviešu skoliņa „Pūcītes akadēmija” ēnu dienā viesojas Latvijas vēstniecībā Lielbritānijā

INESE ASERMANE

Ēnu diena ir ļoti laba izglītojoša profesionālās orientācijas norise, kurā skolēniem ir dota iespēja apmeklēt dažādas darbvietas un kļūt par to darbinieku „ēnām”. Ikatram jauniešiem pieņāk laiks, kad viņš sāk aizdomāties par savu nākotnes profesiju. Ēnu dienā jaunieši var izvēlēties kādu no profesijām un gūt priekšstatu par to, kāpēc šī profesija viņam šķiet tik aizraujoša un pievilcīga. Tā ir vienreizēja iespēja izzināt ko vairāk par konkrēto profesiju, uzdot jautājumus par dažādām tās niansēm un ikdienas situācijām.

Ne tikai Latvijas jauniešiem ir iespēja būt „ēnām”. Šogad arī Anglijā dzīvojošie jaunieši pieņēma šo izaicinājumu. Pirmo reizi iespēju būt „ēnām” mums sniedza Latvijas vēstniecība Lielbritānijā.

Pēterborovas latviešu skoliņas „Pūcītes akadēmija” jauniešu grupa pieņēma šo vienreizējo iespēju un 12. februārī devās uz Londonu, lai kļūtu par „ēnu” kādam no vēstniecības darbiniekiem.

Sākumā jaunieši bija nedaudz biki, uzdodot jautājumus, bet vēstniecības darbinieki bija ļoti laipni, atklāti un mācēja atrast jauniešu interesi par iespējamo profesiju. Vēlāk jautājumi jau sekoja cits pēc cita.

Jaunieši varēja ieskatīties vēst-



Ēnu diena Lielbritānijā. „Ēnotāji” Latvijas vēstniecībā Londonā

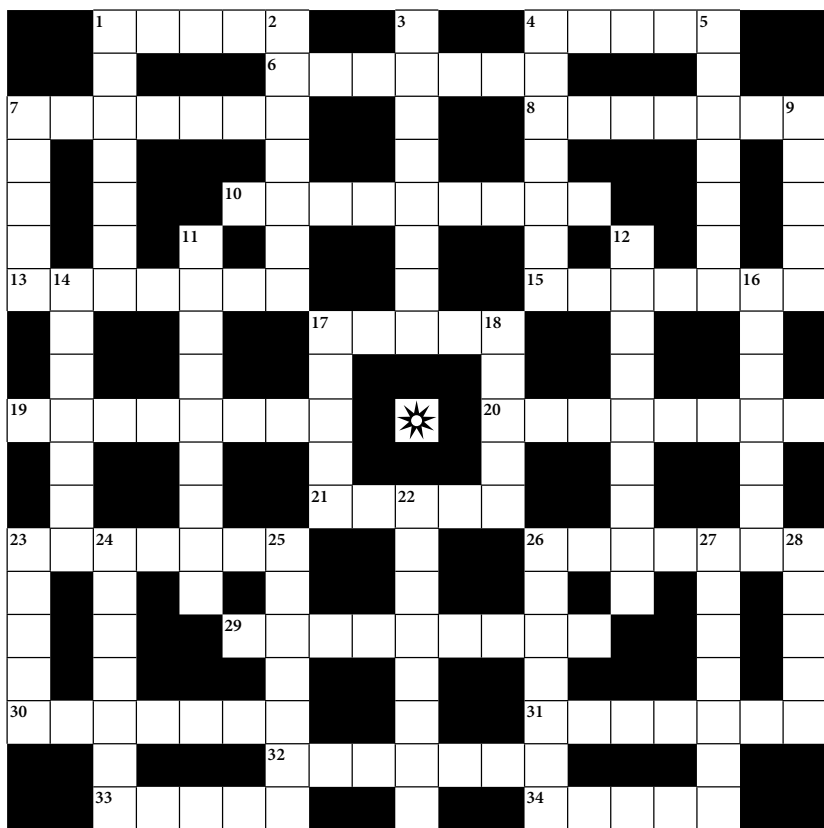
niecības darbinieku darba ikdienā, sākot ar pases maiņu, vīzu sagatavošanu, telefonsarunām ar klientiem, beidzot ar vēstnieka oficiālo pieņemšanu. Vēstniecības darbinieki mudināja jauniešus nopietni pievērsties izglītbai un mācīties svešvalodas.

Ēnu dienas nobeigumā vēstniec-

cības darbinieki sagādāja „ēnotājiem” pārsteigumu, pacienājot viņus ar picu. Jauniešiem, bez šaubām, šī būs neaizmirstama diena un noteikti liks padomāt, vai viņi savu nākotni varētu saistīt ar darbu vēstniecībā, ārlietu ministrijā vai kādā citā diplomātiskā dienestā.

## KRUSTVĀRDU MĪKLA

Sastādījis KĀRLIS PĒTERSONS



**Līmeniski.** 1. Plāna, apgraudzēta maizes šķēlīte. 4. Rīks tiklu labošanai. 6. Palu terase. 7. Siguldas pilsētas daļa. 8. Taksodiju dzimtas skuju koks. 10. Makrele. 13. Sievas māsas vīrs. 15. Sens soda rīks. 17. R. Blaumaņa memoriālais muzejs. 19. Metāla pūšamais mūzikas instruments. 20. Gucuļu taures veida pūšamais mūzikas instruments. 21. Romā-

na „Zemdegas” autore. 23. Vasaras platmales. 26. Monarcha tituls. 29. Krievu komponists, pianists (1872-1915). 30. Būt par speciālista palīgu. 31. ASV valsts. 32. Romāna „Kentaurs” autors. 33. Dabiska ūdenstilpe. 34. Uzstāšanās vieta cirkā.

**Stateniski.** 1. Rotējošs dzinējs. 2. Pasaules čempions šachā (1969-1972). 3. Valsts galvas-

pilsēta Rietumeiropā. 4. Periodisks eksāmenu laiks augstskolās (*disk.*). 5. Slāpekli un fosforu saturošs minerālmēslojums. 7. Inženier-techniska būve. 9. Novada centrs Latvijā. 11. Gaŗuma mērvienība (optikā, atomfizikā). 12. Apkārtmērs. 14. Neaizņemta, brīva. 16. Salamandru dzimtas abinieki. 17. Krūšutēls. 18. Zilupes pieteka. 22. Lielas kaŗakuģu vienības. 23. Jenotu dzimtas dzīvnieks. 24. Amariļļu dzimtas sīpolaugs. 25. Sešrindes. 26. Valsts galvaspilsēta Centrālajā Afrikā. 27. Valsts galvaspilsēta Eiropā. 28. Jūrmalas pilsētas daļa.

**Krustvārdu mīklas (BLNr:7) atrisinājums**

**Līmeniski.** 3. Ķekatas. 9. Bārene. 10. Aglona. 11. Vads. 12. Eifrata. 13. NATO. 14. Krancis. 18. Lidosta. 20. Amēba. 21. Sumināt. 22. Malacis. 23. Vieta. 24. Virtuve. 26. Taustīt. 28. Reina. 29. Revidēt. 31. Sēnalas. 35. Alpi. 37. Egoisti. 38. Rāms. 40. Stilbi. 41. Teniss. 42. Slaiste.

**Stateniski.** 1. Māra. 2. Helsinki. 3. Ķemeri. 4. Korfu. 5. Tapas. 6. Sakari. 7. Klintonā. 8. Ēnot. 15. Raudīve. 16. Satvert. 17. Pēteris. 18. Lamatas. 19. Trihīna. 25. Triviāls. 27. Staprāns. 30. Ēzelis. 32. Ēģipte. 33. Norma. 34. Asads. 36. Lats. 39. Masa.

## ZIŅAS ĪSUMĀ

**Ādažu novada domi apmeklē aizsardzības ministrs Raimonds Vējonis.** Ādažos atrodas Nacionālo bruņoto spēku (NBS) bāze un poligons, tāpēc militāro mācību laikā ļoti svarīga ir domes un iedzīvotāju saprašanās. Pašvaldība aicināja aizsardzības ministru pievērst uzmanību arī saimnieciska rakstura jautājumiem – Kadagas pirmsskolas izglītības iestādes uzturēšanai, jo tajā mācās armijnieku ģimeņu bērni, publisko ceļu izmantošanai, dzīvojamā fonda attīstībai un citos.

**Daugavpili Latvijas Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests (VUGD) sadarbībā ar Baltkrievijas ārkārtējo situāciju ministriju un Utenas apgabala ugunsdzēsības un glābšanas dienestu 13. februārī Lietuvā rīkoja mācības Daugavā.** Tika modelēta situācija, kad no naftas rūpnīcas Polockā (Baltkrievija) notikusi noplūde upē, kuŗas piesārņojums jau sasniedzis Latviju. Mācības notika Eiropas fonda financētā pārrobežu projekta laikā, kad bija iespējams pārbaudīt arī iegādāto moderno tehniku.

**Daugavpils cietokšņa Nikolaja vārti ir nominēti Latvijas Būvnieku asociācijas rīkotajam konkursam „Labākā būve 2013”.** Vārtos veikta restaurācija, saglabājot vēsturisko autentiskumu. Profesionāla žūrija, kuŗā ir celtnieki, arhitekti, enerģētiķi, valsts atbildīgo institūciju pārstāvji līdz 7. martam vērtēs jaunus būvobjektus visā Latvijā, bet 28. martā notiks oficiāla konkursa uzvarētāju apbalvošana.

**Smiltēnē 11. martā notiks Gulbenes novada SIA „Rankas bēkoms” nekustamā īpašuma izsole.** Īpašumā ir zemesgabals ar kopējo platību 8,3 hektari un vairākas ēkas. Izsoles sākumcena – 22 900 eiro. Nekustamā īpašuma parādu piedzinējs ir Valsts ieņēmumu dienests.

**Apdrošināšanas sabiedrība ERGO līdz 1. martam gaida pieteikumus uz augstskolu studiju stipendijām,** ko ik gadu piešķir vairākiem bez vecāku gādības palikušiem jauniešiem. Trīspadsmit gadu laikā jau atbalstīts 51 jauniešis. Stipendiāti studiju laikā saņem 142 eiro mēnesī. Pērn stipendija piešķirta sešiem šobrīd studējošiem jauniešiem no Gulbenes, Talsu, Cēsu, Kārsavas, Rēzeknes novada un Jelgavas pilsētas.

**Rēzeknē, Latgales vēstniecībā GORS, 23. februārī notiks svinīga Latgāliešu kultūras Gada balvas „Boņuks 2013” pasniegšanas ceremonija.** Devīnpadsmit nominācijās tiks godināti spilgtākie un Latvijas mēroga visplašāk izskanējušie notikumi Latgales kultūrā, kā arī tiks piešķirta balva par mūža ieguldījumu latgāliešu kultūras attīstībā.

**Rugāju novada Tautas namā notika Balvu novada folkloras kopu un etnogrāfisko ansambļu skate.** Žūrija vērtēja Briežuciema TN etnogrāfiskā ansambļa un folkloras kopas „Soldāni” vecākās un jaunākās grupas, Tilžas pagasta etnogrāfiskā ansambļa „Sagša” un Vectilžas pagasta folkloras kopas „Saime” sniegumu, vai viņi ir bijuši tik varīgi, lai piedalītos Starptautiskā folkloras festivālā *Baltica 2015*.

**Latgales Kultūrvēstures muzejā Rēzeknē** notika Vēstures mirkļu pietura „No šiliņa līdz eiro”. Varēja iegūt ziņas par naudas laikiem Latgalē un apskatīt muzeja krājuma naudaszīmes un monētas.

**Arī Ventspilī būs Lata iela.** Pagājušā gada nogalē jau Viļānu pilsētas dome pieņēma lēmumu par Lata ielas nosaukšanu. Abām pilsētām ir viens mērķis – iemūžināt Latvijas brīvvalsts nacionālo valūtu – latu, ko 1940. gadā okupācijas vara aizstāja ar rubli, vācu laikā bija reichsmarkas, tad atkal rubli. Latvijai atgūstot neatkarību, tika ieviesti „repši”, pēc tam atkal atgriezās lati. Kopš 2014. gada 1. janvāra Latvija ir eirozonas valsts.

**Rēzeknē atjaunos Zaļo sinagogu,** kas ir senākā ebreju koka kulta vieta Baltijā. Kādreiz pilsētā bijušas 11 sinagogas. Līgumā par projekta „Rēzeknes zaļās sinagogas restaurācija” realizāciju iekļauta koka arhitektūras mantojuma centra un ebreju kultūras mantojuma ekspozīcijas īstenošana. Izsludināts iepirkuma konkurss. Projekta kopējās izmaksas ir 711 437 eiro, no tiem 85% financē Eiropas Ekonomiskās zonas Norvēģijas finanču instruments, 10% – valsts budžets. Pārējos izdevumus segs Rēzeknes pilsētas dome.

**Vecumnieku novada dome plānojoš budžetu, katru gadu pakāpeniski arvien lielākam skaitam skolēnu piešķir samaksātas pusdienas.** Brīvpusdienas saņem visi pirmsskolas izglītības iestāžu audzēkņi. Finanču ministrija norāda, ka valsts plāno no 1. septembra samaksāt pusdienas arī 3. klases skolēniem. Tiks palielināta valsts dotācija 1. - 3. klases skolēnu pusdienām no 1,14 eiro līdz 1,42 eiro.

**Druvienas skolēni nolēmuši Alūksnes dzīvnieku patversmē brīvprātīgi veikt visus tur ik dienas darāmos darbus:** tīrīt būrus, sukāt un samīļot kaķus, vest pastaigā suņus un ar tiem spēlēties. Akcija palīdzēs bērniem apzināties, ka neviens nedrīkst vienaldzīgi paiet garām nelaimē nonākušam dzīvniekam.

**Pļaviņu novada dome nolēmusi sponsorēt Jāņa Būmaņa grāmatas “Pretošanās kustība dienvidaustrumu Latvijā no 1944. gada līdz 1956. gadam” izdošanu.** Grāmatā sakopoti materiāli par notikumiem tagadējo dienvidaustrumu Latvijas novadu teritorijā (bijušā Daugavpils, Ilūkstes, Jēkabpils, Ludzas, Madonas un Rēzeknes apriņķa pagastā). Autors tā laika notikumus vairākus gadus pētījis Valsts arhīvā.

**No 24. līdz 26. janvārim Vilņā, Lietuvā, norisinājās starptautiskā tūrisma izstāde *Adventure—2014*,** kuŗā piedalījās arī Kokneses tūrisma centra pārstāvji. Viņi prezentēja tūrisma piedāvājumu Kokneses novadā un Zemgalē. Lietuviešu aktīvākie ceļotāji interesējās par velomaršrutiem un dabas takām.

**Staburaga pagasta bibliotēkā apskatāma jaunjelgavnieces Līgas Fridmanes fotogrāfiju izstāde “Pastkartes no Dānijas”.** Fotogrāfiju autore mācās Dānijā un fotogrāfijās iemūžinājusi gan pilsētas skatus, gan lauku ainavas. Izstāde apskatāma līdz februāra beigām.

**Skrieveru novadā darbu sāks pašvaldības policists.** Pašvaldības policijas vajadzībām šī gada budžetā paredzēti 8,5 tūkstoši eiro.

Izziņas sagatavojušas Valija Berkina un Māra Linde

## SARĪKOJUMI

### SARĪKOJUMI ČIKĀGA (IL)

Čikāgas latviešu biedrība (4146 N Elston Ave, Chicago IL 60618), tālr.: 773-588-2085

Info: [www.cikagaslatviesubiedriba.com](http://www.cikagaslatviesubiedriba.com) Priekšn. Armands Birkenš, tālr.: 773-282-6510, e-pasts: armands5@aol.com

### DENVERA (CO)

Kolorado Latviešu kultūras centrs (10705 West Virginia Ave, Lakewood, CO 80226), tālr.: 303-986-5337 vai 303-913-8081. **Piekt-dienās 19:00** tiekas latviešu deju grupa, 20:30 notiek koņa mēģinājums.

### DETROITA (MI)

Detroitas Sv. Pāvila dr. Sabiedrisko notikumu ēka (30623 W Twelve Mile Rd. Farmington Hills MI 48334). **23. februārī 11:30** plkv. Oskara Kalpaka atceres brīdis. **2. martā 11:30** DV apvienības Detroitā gada sapulce.

### FILADELFIJA (PA)

Filadelfijas Brīvo latvju biedrība (531 North 7th Str). **4. martā 11:00** pensionāru kopas saiets. Programmā valdes ziņojumi, nākotnes darbība un pārrunas par aktuāliem tematiem. Dzimumdienu svinēšana pie kafijas galda. Viesi arvien laipni gaidīti!

### MILVOKI (WI)

Latviešu nams (8845 W Lynx Ave, Milwaukee). **1. martā 13:00** Mednieku un Makšķernieku kluba gadskārtējā sapulce. Info: A. Magurs, tālr.: 920-296-0863.

### PRIEDAINĒ (NJ)

**28. februārī 13:00** un **19:00** Priedaines ieejas telpās sadziedāšanās un kultūrfilma par Latvijas basketbolistiem 1935. gada Eiropas meistarsacīkstēs. Lūdzam ņemt līdzi groziņus! Ieeja brīva.

### ST. PĒTERSBERGA (FL)

Latviešu biedrības nams (1705 9th Ave N, St. Petersburg FL 33713), tālr.: 727-365-7856. **25. februārī 13:00** videoizrāde-XXV Vispārējo latviešu Dziesmu un XV Deju svētku Tautas mūzikas koncerts „Raksti”, kurā piedalās visu Latvijas novadu dažādas tautas mūzikas kopas. Kafija un cepumi. Ieejas ziedojums, sākot ar \$3. Visi laipni aicināti! **1. martā 13:00 Biedrības pilnsapulce.** Lūdzam piedalīties visos Biedrības biedrus! **4. martā 12:00-13:00** laipni lūdzam bibliotēkas apmeklētājus! **8. martā** gatavosimies **Karavīru pēcpusdienai. 10. martā 15:00** Biedrības valdes sēde. **11. martā 13:00** videoizrāde – Lāčplēšu dienas sarīkojumi Rīgā, 2013. gada 11. novembrī. Kafija un cepumi. Ieejas ziedojums, sākot ar \$3. Visi laipni aicināti! **13. martā 14:00** literārā pulciņa tikšanās. Gaidīti visi literatūras mīļotāji!

### SIETLA (WA)

Sietlas latviešu sabiedriskais centrs (11710 3rd Ave NE, Seattle, WA 98125), Info: [www.seattletlatviancenter.com](http://www.seattletlatviancenter.com)

### VASINGTONA (DC)

Latvijas Vēstniecības ASV izstāžu zālē (2304 Massachusetts Ave NW, Washington D.C. 20008)

No **8. februāra līdz 8. martam** norisināsies Latvijas Mākslas akadēmijas rektora profesora **Alekseja Naumova** un prorektora profesora **Kristapa Zariņa** kopizstāde **Rīga and World Cities. Live Paintings.** Izstāde iepazīstinās auditoriju Vašingtonā ar šo pazīstamo

latviešu gleznotāju daiļradi. Ekspozīcija centrālā loma atvēlēja pilsētu ainavām, pasaules metropoļu un Eiropas vēsturisko pilsētu īpašajai gaisotnei. Meistaru gleznas vedīs krāšņā un daudzšķautņainā ceļojumā no Rīgas līdz Ņujorkai un Vašingtonai un citiem mākslinieku iemīļotiem galamērķiem. Izstāde būs atvērta **piektdienās no 12:00 līdz 19:00** (sākot ar 14. februāri) un **sestdienās no 12:00 līdz 17:00** (sākot ar 8. februāri) līdz 8. martam. Visi laipni aicināti!

### ZIEMEĻKALIFORNIJA

(425 Hoffman Ave, San Francisco), Info: [www.zklb.wordpress.com](http://www.zklb.wordpress.com) **Katru otrdienu 20:00** koņa mēģinājums. **23. februārī 13:00** ZKLB biedru pilnsapulce. ZKLB sek. un informāc. daļas vad. Una Veilande, tālr.: 408-813-5104, e-pasts: [una.veilande@gmail.com](mailto:una.veilande@gmail.com)

### DIEVKALPOJUMI

• **Bostonas latv. ev. lut. Trimdas dr.:** (58 Irving St, Brookline MA 02445). **23. februārī 11:00** Epifānijas laika 7. svētd. dievk. ar dievg. Pēc dievk. draudzes pilnsapulce.

• **Čikāgas latv. ev. lut. Sv. Pēterā dr.:** (450 Forest Preserve Dr, Wood Dale, IL 60191), tālr.: 630-595-0143. Dr. māc. Ojārs Freimanis, tālr.: 773-818-6965, dr. pr. Inese Stokes, Tālr.: 708-532-3471.

• **Denveras latv. ev. lut. dr.:** (10705 West Virginia Ave, Lakewood, CO 80226). **Svētdienās 9:30** dievk. Pēc dievk. sadraudzība. **Trešdienās 17:00** Bībeles stundas. **Trešdienās 15:00 – 17:00** un **ceturtdienās 9:00 – 13:00** mācītāja pieņemšanas stundas. Māc. H. Godiņa, tālr.: 720-484-9857.

• **Detroitas Sv. Pāvila latv. ev. lut. dr.:** (30623 W. Twelve Mile Road, Farmington Hills, MI 48334). **23. februārī 10:00** plkv. Oskara Kalpaka piemiņas dievk. ar dievg. Pēc dievk. plkv. O. Kalpaka piemiņas brīdis. **2. martā 10:00** dievk., sekos DV apvienības Detroitā gada sapulce. **9. martā 10:00** Ciešanu laika 1. svētd. dievk. ar dievg. **16. martā 10:00** Ciešanu laika 2. svētd. dievk., sekos Svētdienas skolas nodarbības. Dr. māc. Aija Greiema (*Graham*), tālr.: 517-614-4853. Ērgeln. Dr. S. Lizlova, L. Upīte, R. Ozoliņš un *Margarete Thompsen*. Info: [www.detdraudze.org](http://www.detdraudze.org)

• **Dienvīdfloridas latv. ev. lut. dr.:** *Shepherd of the Coast Lutheran Church* (1909 Commercial Blvd, Ft Lauderdale, FL). Šajā gadā dievk. notiks **16. martā 14:00**. Dr. pr. Andrejs Jugs, tālr.: 561-447-9050, e-pasts: [makej@aol.com](mailto:makej@aol.com)

• **Džamaikpleinas Trīsvienības latv. ev. lut. dr.:** *Unitarian Congregational Parish of Norton* (2 W Main St, Norton, MA 02766). **Katru svētdienu 11:00** dievk. ar dievg. Kalpos mācītājs Dr. Jānis Keggi.

• **Filadelfijas latv. ev. lut. Sv. Jāņa dr.:** (301 N Newtown Street Road, Newtown Square, PA 19073).

**23. februārī 11:00** dievk. ar Sv. vakarēdienu, seko draudzes Gada Sapulce. **2. martā 11:00** dievk. **9. martā 11:00** O. Kalpaka atceres dievk. ar Sv. vakarēdienu. Seko pusdienas-studenšu korporāciju locekļu izkārtojumā. **16. martā 11:00** dievk., sekos pusdienas iesvētāmo jauniešu izkārtojumā LELBA projektam **”Priecīgas pēdas”** – apavi bērniem un pieaugušajiem Kurzemē.



## LATVIAN AMERICAN SHIPPING LINE

Kravas pārvadājumi starp ASV un Latviju!

Visāda veida kravas sūtījumi: **pārceļšanās** (uz vai no Latvijas), **auto transports, gaisa kravas** un arī naudas pārsūtījumi (caur Baltic Financial Services).

• **Tagad ir laiks sūtīt lietas dārzam! Traktora sūtīšana (līdz 2 m³) - \$475. Citi rīku (griezēju, motorzāģu, plāvēju, u.c.) transports sākot ar \$75. (Muitas procedūra LV papildus.)**



Zvaniet: 1-888-LATVIAN

Rakstiet: [info@lasl.com](mailto:info@lasl.com) • [www.lasl.com](http://www.lasl.com)

IZDEVĪGI  
APDROŠINĀJUMI  
JUMS  
UN  
JŪSU  
ĢIMENEI

[www.LRFA.org](http://www.LRFA.org) 215.635.4137 [info@LRFA.org](mailto:info@LRFA.org)

### Antikvariāts

– izsoļu nams „Livonija” –

pērk vai pieņem izsolēm latviešu mākslinieku gleznas, porcelāna, māla, koka darinājumus, vērtīgas grāmatas un citas senlietas. Par augstām cenām pērkam apaļas un ovālas dzintara krēles no necaurspīdīga dzintara.

Tālr.: 727- 421-9658  
(pārstāvis ASV)  
E-pasts: [art@livonija.lv](mailto:art@livonija.lv)

### MAIZE

Mēs cepam svaigu rupjmaizi un pārdodam par \$6 + \$4 sūtīšana = \$10 total. Šie ir 3 lb. kukuļi. Nākamais cepiens ir Feb. 25. (Tad atkal April 29). Lūdz pasūtīt pie: [\\_mindriks@aol.com](mailto:_mindriks@aol.com) (mailto: [mindriks@aol.com](mailto:mindriks@aol.com)). Subject: Maize.

### VESELĪBAS

#### APDROŠINĀŠANA

uz īsu vai ilgāku laiku  
LATVIJAS CIEMIŅIEM  
CEĻOTĀJIEM UZ ĀRZEMĒM  
Zvaniet:  
RESNICK & ASSOCIATES  
800-324-6520

• **Grandrapidu latv. ev. lut. dr.:** (1780 Knapp St, NE, Grand Rapids MI 49505). **23. februārī 10:00** dievk., seko Metēdienes sarīkojums.

• **Kalamazū latv. apv. ev. lut. dr.:** (122 Cherry Hill St, Kalamazoo, MI 49996). **23. februārī 10:00** dievk., sekos kafija un Dāmu kom. pilnsapulce. Māc. Roberts Franklins. **2. martā 10:00** dievk. ar dievg., sekos kafija. Māc. Ilze Larsen. **9. martā 10:00** dievk. angļu val., sekos kafija. Māc. Roberts Franklins. **16. martā 10:00** dievk. ar dievg., sekos kafija. Māc. D. Zušmanis.

Patriotisks Amerikas latvietis vēlas pirkt **latviešu gleznas un porcelānu**, lai paturētu latviešu mantojumu latviešu ģimenē. Ir arī interese pirkt latviešu zemes un mājas īpašumus. Lūdz, rakstiet uz [sveiks1969@yahoo.com](mailto:sveiks1969@yahoo.com) vai zvaniet +001-312-730-7459.

### ADVOKĀTS

## PĒTERIS JURJĀNS

Kārtoju nekustamo īpašumu atgūšanas, pārdošanas un dāvinājuma jautājumus Latvijā, kā arī mantojuma jautājumus.

### ASV

38021 Euclid Avenue  
Willoughby, OH 44094  
Tel.: (440) 951-6665  
Fakss: (440) 951-4797  
[jurjans@prodigy.net](mailto:jurjans@prodigy.net)

### LATVIJĀ

„Jaunvēji”, Salas pagasts,  
Babītes novads LV-2105  
Mob. tel.: (371) 29496870  
[jurjans@apollo.lv](mailto:jurjans@apollo.lv)

Lūdz ievērot, ka mantiniekiem Latvijā ir jāpiesakās viena gada laikā.

### LATVIJAS PASTMARKU KOLLEKCIONĀRI!

Vēlos sazināties ar tautiešiem,  
kas krāj Latvijas pastmarkas no neatkarības gadiem.

Osvalds Blaus  
724-981-1119

• **Klīvlādes Apvienotā latv. ev. lut. dr.:** (1385 Andrews Ave, Lakewood, OH 44107). **Katru svētdienu 11:00** dievk. Baptistu dr. dievk. notiek svētdienās, 14:30. Māc. Dr. Pauls Barbins.

• **Lankastera: Mt. Calvary Lutheran Church** (308 East Petersburg Rd, Lititz Lancaster, PA 17543). Māc. Dr. Ruta S. Ziedone (PO Box 380, Henryville PA 18332), mob. tālr.: 570-460-5375, e-pasts: [silver11@ptd.net](mailto:silver11@ptd.net) un emer. māc. Dr. Arvīds Ziedonis (529 Linden Place, Cresco PA 18326-7248), tālr.: 570-629-6349,

e-pasts: [ziedonis@ptd.net](mailto:ziedonis@ptd.net)

• **Mančesteras latv. ev. lut. dr.:** (21 Garden St, Manchester, CT 06040). **22. martā 11:00** dievk., sekos pilnsapulce. Māc. Daina Salnīte. Dr. Pr. A. Grase, tālr.: 860-649-1362.

• **Milvoku latv. ev. lut. Sv. Trīsvienības dr.:** (1853 N 75th Str, Milwaukee, WI 53213), tālr.: 414-258-8070. Prāv. L. Zušēvica, tālr.: 414-421-3934, e-pasts: [pas-torlauma@gmail.com](mailto:pas-torlauma@gmail.com), Dr. pr. S. Kalve, tālr.: 414-536-0358. Info: [www.milwaukee-draudze.org](http://www.milwaukee-draudze.org) (Turpināts 18. lpp.)



## DIEVKALPOJUMI

(Turpināts no 17. lpp.)

• **Mineapoles un St. Paulas latv. ev. lut. dr.:** (3152 17th Ave S, Minneapolis, MN 55407), tālr.: 612-722-4622. Info: [www.mndraudze.org](http://www.mndraudze.org). Ar mūsu māc. Dāgu Demandtu var satikties pēc dievk., kā arī trešdienās baznīcā no 10:00 – 14:00 un sestdienās latviešu skolas laikā. Visi laipni lūgti! Dāga tālr.: 612-280-9333, e-pasts: [dagdemandt@hotmail.com](mailto:dagdemandt@hotmail.com)

• **Montrealas latv. Trīsvienības ev. lut. dr.:** (Trinity Latvian Church, P.O. Box 39, Station NDG, Montreal QC H4A 3P7). **2. martā** 15:00 dievk. **12. martā** 19:00 Valdes sēde. **14. martā** 13:00 pensionāru saiets. Dr. pr. Jānis Mateus, tālr.: 514-481-2530, e-pasts: [prez@draudze.org](mailto:prez@draudze.org)

• **Ņubransvikas un Leikvudas latv. ev. lut. dr.:** **23. februārī** 13:30 dievk. Ištbransvikā (12 Gates Ave, East Brunswick, NJ). Māc. Ieva Pušmucāne-Kineyko. Tālr.: 908-638-1101, e-pasts: [latvianlutheranchurch@gmail.com](mailto:latvianlutheranchurch@gmail.com)

• **Ņujorkas latv. ev. lut. dr.:** **23. februārī** 11:00 dievk. Jonkeru bazn. (254 Valentine Ln, Yonkers NY), māc. Saliņš, seko Skautu un Gaidu sarīkojums. **23. februārī** 10:30 dievk. Salas bazn. (4 Riga Ln, Melville NY), māc. Saliņš. **9. martā** 10:00 Jonkeru bazn. (254 Valentine Ln, Yonkers NY) pulkv. O. Kalpaka piemiņas dievk. ar Korporāciju kopas un DV apvienības piedalīšanos. Dievk. kuplīnās Michelle Tippets (soprāns), Kārlis Vilciņš (fagots) un Inese Cederbaums pie klavierēm. Atklāšanas runu teiks LR vēstnieks ANO Jānis Mažeiks. Sekos Ņujorkas Studenšu Korp. Kopas sagādāts cienasts. Gājiena dalībniekiem lūgts ierasties 9:30 lejas zālē uz fotografēšanos.

• **Ročesteras latv. ev. lut. Krusta dr.:** Atonement Lutheran Church (1900 Westfall Rd, Rochester NY). **9. martā** 14:00 Ciešanu laika dievk., pulkv. O. Kalpaka pieminēšana.

• **Sentluisas latv. ev. lut. dr.:** Christ Lutheran bazn (#1 Selma Ave, Webster Groves, MO 63119) **katra mēneša trešajā svētdienā** 14:00 dievk. Pēc dievk. saiets ar groziņiem. Māc. A. Kalniņa. Dr. pr. I. Kalniņa, tālr.: 314-457-1830, e-pasts: [kalninsis@charter.net](mailto:kalninsis@charter.net)

• **Sietlas latv. ev. lut. dr.:** (11710 3rd Ave N E Seattle, WA 98125). **23. februārī** 10:30 dievk. **2. martā** 10:30 angļu val. dievk., sekos Bībeles stunda. **9. martā** 10:30 O.Kalpaka atcere. Varoņu piemiņas dievk., sekos draudzes gada sapulce. Māc. D. Cilne, tālr.: 206-674-9600, e-pasts: [cilnis@earthlink.net](mailto:cilnis@earthlink.net). Info: [www.seattlelatvianchurch.org](http://www.seattlelatvianchurch.org)

• **Skenektedijas latv. ev. lut.**

**dr.:** Trinity Lutheran Church (35 Furman St, Schenectady, NY 12308). **16. martā** 14:00 dievk. ar dievg., dz. grāmatas. Prāv. O. Sniedze, asistē Linda Sniedze-Taggart. Sekos gada sapulce.

• **St. Pētersburgas (FL) latv. ev. lut. dr.:** visi dievk. notiek *Mūsu Pestītāja (Our Savior)* bazn. (301 – 58th Street S, St. Petersburg, FL 33707). **23. februārī** 11:00 biedrības namā Bībeles stunda. **28. februārī** 11:00 biedrības namā draudzes valdes sēde. **2. martā** 14:00 dievk., kuru kuplīnās Andris Rītums. Māc. Aivars Pelds, tālr.: 727-368-0935. Dr. pr. Aija Norbergs, tālr.: 727-367-6001.

• **Toronto – Sv. Jāņa ev. lut. latv. dr.:** (200 Balmoral Ave, Toronto, ON M4V 1J6), tālr.: 416-921-3327, e-pasts: [baznica@bellnet.ca](mailto:baznica@bellnet.ca). Māc. prāv. Dr. Fritz Traugott Kristbergs, tālr.: 905-827-8326, e-pasts: [fritz.kristbergs@sympatico.ca](mailto:fritz.kristbergs@sympatico.ca). Māc. Dr. Anita Gaide, tālr.: 905-477-7042, e-pasts: [aigaide@yahoo.com](mailto:aigaide@yahoo.com). Diakone Aina Avotiņa, tālr.: 416-920-8491, e-pasts: [avotinsa@aol.com](mailto:avotinsa@aol.com). Dr. pr. Valda Kaļiņa, tālr.: 613-471-1180, e-pasts: [valda43@yahoo.com](mailto:valda43@yahoo.com).

• **Vašingtonas (DC) latv. ev. lut. dr.:** Draudzes nams (400 Hurley Ave, Rockville, MD 20850-3121) **Svētdienās:** 9:15 Latviešu skola, 10:00 Zakāši, 11:00 dievk. Kafijas galds. Grāmatu galds. **23. februārī** kārtējā skolas diena. Sv. vakarēdiena dievk. Februāra jubilāru sveikšana pie kafijas galda. Prāv. Anita būs atvaļinājuma no 15. līdz 19. februārim. Pēc steidzīgiem mācītāja pakalpojumiem lūdzam sazināties ar pērminderi Dagniju Ķilpi, tālr.: 410-730-5797. **2. martā** 9:30-10:45 LASL pieņems pakas sūtīšanai uz Latviju. **5. martā** Pelnu diena-Ciešanu laika sākums. **9. martā** plkv. O. Kalpaka piemiņas dievk. **16. martā** Ģimeņu dievk. ar 1.dievg. saņemšanu, sekos SAL Zupas pusdienas. Tālr. baznīcā: 301-251-4151, e-pasts: [dcdraudze@verizon.net](mailto:dcdraudze@verizon.net). Info: [www.dcdraudze.org](http://www.dcdraudze.org)

• **Vilimantikas latv. ev. lut. dr.:** (76 Windham Rd, Willimantic, CT). **8. martā** 11:00 dievk., sekos draudzes pilnsapulce. Māc. Daina Salnīte. Dr. pr. Vija Bachmute, tālr.: 860-644-3268

• **Ziemeļkalifornijas latv. lut. dr.:** **23. februārī** 15:00 dievk. Sanfrancisko (425 Hoffman Ave, San Francisco). **23. februārī** 12:00 dievk. San Joe-Los Gatos (16548 Ferris Ave, Los Gatos). Info: [www.zkldraudze.wordpress.com](http://www.zkldraudze.wordpress.com)

Lūgums sūtīt SARĪKOJUMU un DIEVKALPOJUMU ziņas uz e-pastu: [rasma@laiks.us](mailto:rasma@laiks.us)

Kārtējam avīzes numuram ziņas uz redakciju tiek nosūtītas PIRMDIENĀS.

Mūžībā aizgājis  
mūsu mīlais draugs un ALFAS biedrs

# AIVARS KĀRLIS VĪTIŅŠ

Dzimis 1934. gada 26. decembrī Saldū, Latvijā,  
miris 2014. gada 5. janvārī Wrentham, Massachusetts

Viņu mīlā piemiņā paturēs  
AIVARS UN ILZE OGAS  
AIVARS UN IRĒNE ZANDBERGS  
JURIS UN AUSTRA VEIDIŅI

Tur augšā aiz zvaigznēm ...

Mūžībā aizsaukta

# DAINA RULIS, dzim. BĒRZIŅA

Dzimumi 1922. gada 5. martā Veclaicenes pagastā,  
mirusi 2014. gada 3. februārī Kalamazoo, Michigan

Skumjās paliek  
MĀSA GUNA, KRUSTDĒLS VALDIS,  
BRĀLĒNS ATIS AR ĢIMENĒM

Tur tālu aiz jūrām un siliem  
pie ezeriem ziliem  
Bij' Tava dzimtene.

Mūsu mīlais

# JĀNIS GOBIŅŠ

\* 1936. gada 31. decembrī Valmierā,  
† 2013. gada 28. decembrī Rīgā

Viņu mīlā piemiņā paturēs  
MĀSA ELITA, BRĀLIS GUNTIS UN BRĀLIS DZIDRIS AR ĢIMENI

Mūžības ceļos aizsaukts mūsu korporācijas filistris

# DR. JĀNIS ROBIŅŠ

Dzimis 1925. gada 3. augustā Rīgā,  
miris 2013. gada 14. decembrī St. Paulā, Minesotā

Viņu sirsnīgā piemiņā paturēs  
KORPORĀCIJAS PATRIA FILISTRU BIEDRĪBA ASV

Sit tibi terra levis

Dieva Mierā aizgājusi mūsu mīlā

# SKAIDRĪTE SPĪGULIS, dzimusi BĒRZIŅŠ

Dzimumi 1921. gada 7. decembrī Nitaurē, Latvijā,  
mirusi 2014. gada 4. janvārī Natick, MA

Viņu mīlā piemiņā paturēs  
VĪRS ARVĪDS  
BĒRNI MARUTA, KĀRLIS UN ANITA  
MAZBĒRNI JENNY, RYAN, ERIC UN BEN

Dieva mierā aizgājusi mūsu mīlā

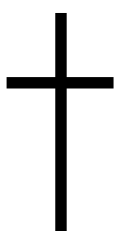
# VELTA AKMENTIŅA

Dzimumi 1930. gada 12. aprīlī Apē, Latvijā,  
mirusi 2014. gada 25. janvārī Santa Rosa, Kalifornijā

Skumjās un mīlā atmiņā paturēs  
ABERLE ĢIMENE  
SEISUMS ĢIMENE  
OSPINA ĢIMENE



No šīs pasaules šķirusies

**VELTA AKMENTIŅŠ**Dzimusi 1931. gada 12. aprīlī Apē, Latvijā,  
mirusi 2014. gada 25. janvārī Santa Rosa, CA, ASV*No ielas debesīs ieiet nevar,  
Bet uz ielas jādzīvo ir.  
(Olafs Stumbrs, mūsu klases dzejnieks)*Pēc viņas sēro un viņu nekad neaizmirsīs  
NEIŠTATES LATVIEŠU ĢIMNAZIJAS KLASĒS BIEDRI  
NILSS AUME UN MUNDRĪTE RIEKSTIŅA-ARDUINIMūžībā aizgājis Latviešu Organizāciju Apvienības Minesotā (LOAM)  
dibinātājs un bijušais priekšnieks**JĀNIS ROBIŅŠ**Dzimis 1925. gada 3. augustā Rīgā,  
miris 2013. gada 14. decembrī MineapolēViņu mīļā piemiņā paturēs  
LOAM VALDE

Mūžībā aizgājusi mūsu mīļā krustmāte un māsiņa

**DAINA RULIS,  
dzimusi BĒRZIŅA**Dzimusi 1922. gada 5. martā Veclaicē, Latvijā,  
mirusi 2014. gada 3. februārī Kalamazoo, Mičiganā*Kad beidzot pakritīšu,  
būs pāriets pēdējais tilts,  
uz sveša ceļa paliks  
sauja Latvijas smilts.  
Zinaīda Lazda*Tu būsi mūsu sirdis un domās vienmēr...  
KRUSTDĒLS JĀNIS, ANDRIS UN MĀSA MAIGAMūžībā aizsaukts mans mīlais vīrs,  
krusttēvs un radnieks**MARGERS  
SEKŠTE**Dzimis 1924. gada 17. jūnijā Rīgā,  
miris 2013. gada 6. decembrī Conconully, WA*Kad Tu vairs neesi,  
Tu tomēr dzīvo,  
Pa zemes krēslu  
Staiģā klusi.*Sērās viņu piemin  
SIEVA ZIGRĪDA  
TANSONU UN KERSEĻU ĢIMENES,  
RADI UN DRAUGI ASV UN LATVIJĀ

Mūžībā aizgāja

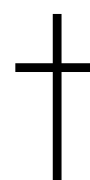
**LAIMA GRUZDIŅŠ,  
dzim. JAUNZEMS**Dzimusi 1928. gada 15. aprīlī Daugavpilī, Latvijā,  
mirusi 2014. gada 9. februārī Trejupēs, MičiganāSērās un mīlestībā viņu paturēs  
VĪRS GUNĀRS, MEITA GUNA, DĒLS ILMĀRS,  
MAZMEITA AINA UN PĒTERIS PĒTERSONS**MODRĪTE BITERS**Dzimusi 1921. gada 29. jūnijā,  
mirusi 2012. gada 19. decembrī**ELGA SMILDZIŅA**Dzimusi 1922. gada 9. februārī,  
mirusi 2013. gada 1. aprīlī**ARTURS KRŪMIŅŠ**Dzimis 1940. gada 17. jūnijā,  
miris 2013. gada 27. aprīlī**VILMA KARĪNA JANSONE**Dzimusi 1926. gada 21. septembrī,  
mirusi 2013. gada 8. augustā**OLGA ZĀLĪTIS**Dzimusi 1920. gada 27. maijā,  
mirusi 2013. gada 10. septembrī**ELVĪRA LEVANS**Dzimusi 1922. gada 21. oktobrī,  
mirusi 2013. gada 17. novembrī**SILVA TARZIERS**Dzimusi 1960. gada 2. aprīlī,  
mirusi 2013. gada 3. decembrī

Sēro

ŅUBRANSVIKAS UN LEIKVUDAS DRAUDZE

2013. gadā mūžībā aizgājušie  
Klīvlāndes DV apvienības mūža biedri**MARTA ČEČERIS****IEVA DAUKŠS****JURIS GRĀVELSIŅŠ****ARVĪDS MIERIŅŠ****DRUVIS ŪDRIS****OLGA VEIDE****PAULĪNA ZIKMANIS**Viņus mīļā piemiņā paturēs  
DAUGAVAS VANAGU APVIENĪBA KLĪVLĀNDĒ

Ak, retākas rindas...



Mūžībā aizgājusi mūsu mīļā

**ANNA LEONTĪNA  
BOČKIS  
dzim. BUNDE**Dzimusi 1914. gada 2. augustā Cēsīs,  
mirusi 2014. gada 17. janvārī Glen Ridge, NJ*Ja draudzības puķe zied ilgi,  
Ir skumji, kad salna to skar,  
Bet mūžība atnākot saka –  
Vēl atmiņā ziedēt tā var.*Draudzībā viņu piemin  
LĪGA UN ILZE  
AR ĢIMENĒM

# LATVIJAS SPORTISTI LATVIJĀ UN PASAULĒ

(Turpinājums no 1.lpp.)

**sochi.ru**  
**2014**

## Melbārža divnieks augstajā piektajā vietā

Latvijas bobsleja pilots Oskars Melbārdis ar stūmēju Daumantu Dreiškeni izcīnīja augsto piekto vietu divnieku ekipāžu sacensībās.

Pirmajā braucienā Melbārža/Drejškena divnieks finišēja astotajā vietā, par 0,37 sekundēm atpaliekot no brauciena līderiem – Aleksandra Zubkova pilotētās ekipāžas, kas trasi veica 56,25 sekundēs. Ķibermaņa/Leiboma divnieks pirmajā braucienā rezultātu tabulā ierindojās 16. vietā.

Otrajā braucienā Melbārža/Daumanta Drejškena ekipāžai izdevās uzlabot savu sniegumu, braucienā sasniedzot trešo labāko rezultātu, bet kopvērtējumā ierindojoties sestajā vietā.



Pirms beidzamā brauciena Melbārdis bija dalītā piektajā vietā, jo tāds pats laiks summā bija arī krievam Aleksandram Kasjanovam. Tomēr ceturto braucienā Kasjanovs veica ļoti labi, bet Latvijas bobslejisti no viņa atpalika 18 sekundes simtdaļas. Taču pēc tam vairākkārt trasē kļūdījās kanādiētis Džastins Kripsis, kas summā atkrita uz sesto vietu, bet Melbārža divnieks aizsteidzās viņam priekšā. Zelta medaļu ieguva Aleksandra Zubkova pilotētā Krievijas komanda.

Otra Latvijas divnieka ekipāža Oskars Ķibermanis ar Vairi Leibomu ierindojās 16. vietā.

## Nepelnīts zaudējums šveiciešiem

**Latvija – Šveice 0:1 (0:0, 0:0, 0:1).** Olimpiādas hokeja turnīrā Latvijas valstsvienība ir vienā grupā ar Šveici, Čehiju un Zviedriju. Pirms turnīra mūsu slavens vārtsargs Artūrs Irbe prognozēja, ka viena no šīm komandām mūsējiem „būtu pa zobam”, savukārt izlases galvenais treneris Teds Nolans izteicās, ka varam cīnīties par medaļām...

Laukumā bija visai līdzīga cīņa, tomēr laikā, kad Latvijas izlase bija mazākumā spēlētāju noraidījumu dēļ, šveicieši bīstami apdraudēja Latvijas valstsvienības vārtus. Asākajos momentos tikai vārtsarga Edgara Masaļska meistarība glāba mūs no zaudējuma. Jau šķita, ka spēlei būs vajadzīgs



Latvijas valstsvienības dalībnieks Zemgus Girgenšons

pagarinājums. Taču astoņas sekundes (!) pirms nobeiguma norisinājās drāma. Spraigā situācijā pretinieku raidīto ripu Masaļskis atvairīja, bet tā atsitās pret mūsu spēlētāja kāju un iekrita tiklā... Līdz ar to nepelnīts un sāpīgs zaudējums – 0:1. Hokeja statistiķi zina teikt, ka pēdējo reizi Latvijas valstsvienība spējusi uzvarēt šveiciešus 2009. gadā Pasaules meistarsacīkstēs Šveices galvaspilsētā Bernē.

savu raksturu un cīņas sparus spēlē pret vairākkārtējiem pasaules čempioniem un olimpiskā zelta ieguvējiem Zviedrijas izlasi. Risinājās atklāts hokejs, abām vienībām izveidojot vairākus vārtu gūšanas momentus. Latvijas hokejisti spēles gaitā nebaidījās regulāri izmantot spēka paņēmienus pret zviedriem, tādējādi apturot Zviedrijas izlases pozicionālos uzbrukumus. Titulētie pretinieki tomēr izrādījās pārāki un uzvarēja ar 5:3. Latvijas hokejisti izpelnījās daudz noraidījumu, ko ziedri veiksmīgi izmantoja, gūstot vārtus vairākmā. Vārtus Latvijas izlases labā guva Lauris Dārziņš, Jānis Sprukts un Zemgus Girgenšons.

Jau pirms šīs cīņas bija zināms, ka Zviedrijas izlase kvalificējās ceturtdaļfinālam, bet Latvijas vienību gaida play-off kārtas spēle. Latvijas izlase otrreiz spēlēja ar šveiciešiem.

## Pret čehiem pietrūka spēka

**Latvija – Čehija 2:4 (1:2, 1:2, 0:0).**

Olimpiskajā hokeja turnīrā Latvijas izlase otro spēli aizvadīja pret vairākkārtējiem pasaules čempioniem – Čehijas vienību. Mūsu hokejistiem visu laiku nācās būt iedzinēju lomā. Kad rezultāts kļuva 2:2, šķita, ka čehu mašīnu izdosies apturēt, taču – nekā. Mūsu hokejisti izpelnījās vairākus noraidījumus, no kuriem vienus pretinieki pārvērtā vārtu gūjumā. Pēdējā trešdaļā neizdevās panākt lūzumu spēles gaitā, un Latvijas vienība piedzīvoja otro zaudējumu olimpiskajā turnīrā – 2:4. Tādējādi augstākā līmeņa sacensībās (pasaules meistarsacīkstēs vai olimpiskajās spēlēs) Latvijas hokejisti ne reizi nav uzvarējuši čehus. Čehiju. Interesanti, ka lielāko daļu zaudējumus čehiem Latvija piedzīvojusi tieši ar divu vārtu starpību. Kārtējo reizi meistarību nācās demonstrēt Masaļskim, kurš atvairīja 35 no 39 pretinieku metieniem, kamēr Latvijas izlase uz čehu vārtiem meta 20 reizes. Vārtus mūsu izlases labā guva Jānis Sprukts un Herberts Vasiljevs.

## Pret zviedriem zaudējums labā spēlē

**Latvija – Zviedrija 3:5 (1:1, 1:3, 1:1)**

Latvijas hokeja izlase parādīja

## Rastorgujevs cīnījās līdz galam

Biatlonā 20 km distancē Andrejs Rastorgujevs startēja ar 27. starta numuru. Viņš trasē demonstrēja ierasti augstu ātrumu un pēc pirmās šaušanas, kuŗā viņš bija nekļūdīgs, atradās starp pretendentiem uz visaugstākajām vietām. Otrajā šaušanā Andrejam bija iespēja uz to brīdi kļūt par sacīkšu līderi, tomēr pēc raiti veiktajiem pirmajiem četriem šāvieniem viņš pirms beidzamā šāviena jūtami samazināja šaušanas ātrumu un pieļāva kļūdu. Arī otrajā guļus šaušanā Rastorgujevs sašāva visus piecus mērķus, uz to brīdi izvirzoties astotajā vietā. Līdz beidzamajai šaušanai viņš pakāpās par vairākām pozīcijām, tomēr kļūdījās otrajā un ceturtajā šāvienā, – tas viņam liedza cīnīties par pirmo divdesmitnieku. Pēc ceturtais šautuves Rastorgujevs atradās 33. vietā, bet finišēja par vienu pozīciju augstāk. Uzvaru izcīnīja francūzis Martēns Furkāds ar vienu kļūdu šaušanā. Iepriekš Rastorgujevs sprintā ieņēma 17. vietu, bet vēlāk ierindojās augstajā devītajā vietā iedzīšanās.

12,5 km distancē ar kopējo startu Andrejs ierindojās 14. vietā.

15 km distancē Žanna Juškāne pēc trīs šaušanās pieļautām sešām kļūdām izstājās no sacensībām. Tobrīd viņa bija 77. vietā.

## Ātrslidošana

Latvijas labākais ātrslidotājs Ha-

ralds Silovs Soču olimpisko spēļu 1000 metru distancē ierindojās 24. pozīcijā. Haralds distanci veica minūtē un 10,29 sekundēs, uzvarētājam Stefanam Grotuisam no Nīderlandes zaudējot 1,90 sekundes.

Ar piedalīšanos 1500 m distancē Haralds Silovs beidza dalību Soču Olimpiskajās spēlēs. Viņš izcīnīja 14. vietu. Silovs startēja vienā slidojumā ar Vankuveras Olimpisko spēļu čempionu šajā distancē Marku Tuitertu no Nīderlandes un sasniedza rezultātu 1:46,79. Šis ir Silova labākais rezultāts trijās distancēs, kuŗas viņš olimpiādā piedalījās. 500 m distancē viņš izcīnīja 37. vietu.

## Labā debija olimpiskajās spēlēs

Pēc pirmajiem diviem braucieniem vienīgā Latvijas pārstāve dāmu konkurencē **Lelde Priedulēna** ieņēma 15. vietu. Pirms beidzamā – ceturta brauciena Priedulēna atradās stabilā 15. pozīcijā, taču ļoti labu braucienu veica aiz viņas esošā Kanadas sportiste Melisa Holingsvorta, kura latvietei lika zaudēt vienu pozīciju.

Tomēr Priedulēnas sasniegtais



Lelde Priedulēna distancē

rezultāts ceturtajā braucienā bija desmitais ātrākais, kas viņai tik un tā summā ļāva pakāpties par vienu pozīciju un iegūt dalītu 14. vietu, uzrādot vienādu laiku ar Austrālijas skeletonisti Mišelu Stīlu. Labā debija olimpiskajās spēlēs mūsu jaunajai skeletonistei.

## Distancu slēpošana

**Inga Dauškāne** 10 km klasiskā stila distancē ierindojās 65. vietā. 33 gadus vecā slēpotāja distanci veica 36 minūtēs un 13,1 sekundē, uzvarētājam Justīnai Kovaļčikai no Polijas zaudējot septiņas minūtes un 55,3 sekundes. Pēc sacensībām viņa teica, ka slēpes nav *gājušas* – gan neslidēja, gan neturēja. Dauškānei nav bijis lieku 400 eiro, lai nopirktu siltam laikam nepieciešamās slēpes.

Distancu slēpotāji sacentās skiatlonā – 15 km bija jāveic klasiskajā stilā, pēc tam tikpat brīvajā stilā. Latvijas pārstāvim Arvim Liepiņam gaŗos kāpumos un straujos nobraucienos gāja grūti. 68 slēpotāju konkurencē viņš palika 66. vietā. Distances beigās Arvis pārspēja tikai lietuvieti Vītautu Strolī un korejieti.

Arvis Liepiņš 15 km distancē ierindojās 73. vietā klasiskajā stilā. Neviens no Latvijas distancu slē-

potājiem (Inga Dauškāne, Arvis Liepiņš un Jānis Paipals) otrdien nespēja iekļūt Soču olimpisko spēļu brīvā stila sprinta sacensību ceturtdaļfinālā. 33 gadus vecā Dauškāne 1,3 kilometru distances finišu sasniedza pēc divām minūtēm un 53,9 sekundēm, uzvarētājam Maikenai Fallai no Norvēģijas piekāpjoties par 21,83 sekundēm. Slēpojumā Latvijas sportiste ieņēma 59. vietu 67 dalībnieču konkurencē. Savukārt vīriešu konkurencē 1,8 kilometrus garo distanci Liepiņš veica trīs minūtēs un 49,28 sekundēs, uzvarētājam norvēģim Ūlam Vigenam Hatestatam zaudējot 20,93 sekundes. 23 gadus vecais latvietis ierindojās 61. no 85 finišējušajiem slēpotājiem. Tikmēr Paipals šajā pašā distancē ieņēma 71. pozīciju. No uzvarētāja viņš atpalika par 27,86 sekundēm. Nākamajai kārtai jeb ceturtdaļfinālam kvalificējās ātrākie 30 slēpotāji.

## Kalnu slēpošana

Kalnu slēpotāja **Agnese Āboltiņa** supergiganta disciplīnā ierindojās 31. vietā. Daudzām ļoti pieredzējušām sportistēm šī disciplīna izrādījās pārāk sarežģīta, lai nonāktu līdz finišam. Milzu

slaloma pirmajā nobraucienā Āboltiņa izcīnīja 61. vietu. Lelde Gasūna nefinišēja.

**Roberts Rode** nebeidza sacensības supergigantā, jo trases augšdaļā neizbrauca pareizi distanci un līdz ar to neieguva rezultātu. Kopumā sacensībās piedalījās 63 slēpotāji, no kuriem desmit distanci nebeidza.

## Olimpiskās sniegpārslīņas

• Olimpisko spēļu zelta medaļās iestrādāti 525 gramu sudraba un seši gramu zelta, sudraba medaļās – 525 gramu sudraba, bet bronzas medaļas ir pagatavotas no vara, cinka un alvas sakausējuma. Soču olimpisko spēļu zelta medaļas sver 531 gramu, un diametrā tās sasniedz desmit centimetrus. Tādējādi Sočos triumfējušajiem sportistiem kaklā kārtās zelta medaļas ir vienas no lielākajām olimpisko spēļu vēsturē. Tiesa, zelta un sudraba cenu krituma dēļ naudas izteiksmē tās nav gluži vērtīgākas. Londonas 2012. gada vasaras olimpisko spēļu zelta medaļa bija aptuveni 708 dolarus vērtā, bet Soču zelta medaļas vērtība ir vairs tikai 566 dolari.

Sporta ziņas sakopojis  
P. KARLSONS